

Η Νεοψαία

638
Χρόνια πολλά
ἀπὸ τὸ Μέτωπο

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 1941-ΣΤ'.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Ποσοῦτος Δημοσίου Δικαίου, Διοικου-
μένου υπό τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερ-
νήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΕΑ, ὅστις καὶ τὸ
ἐκπροσωπεῖ, ἀναπληροῦμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερ-
νητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ Γ'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΛΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑΙ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωφόρος 19
Ἀριθ. Τηλεφ. Διευθύνσεως 32-094
> > Ἐποπτείας Συντάξεως 34-425
> > Ἀρχιγραμματείας 593-830

ΛΗΜΜΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΙΑ»
Ὁδὸς Λεωφόρος 19

Ἀριθ. Τεύχ. 13 — 28 Δεκεμβρίου 1940
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνετε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου & δ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μη-
μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ) Δρ 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ > 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀερο. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰνίουτοῦ Αἰο 1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμου, Κοινότητος),
Σχολικὰς Ἑσόδους καὶ ἐπιχειρήσεις ἐν-
γίνει ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΙΑ»
Α ΣΠ ΡΟΥΒΑΛΗ Γεν. Γραμματεία Ε.Ο.Ν.

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς

Ἀπὸ τὸ ξεχείλισμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐνδοσιασμοῦ

ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΑΕΡΟΠΟΡΟ

Δὲν πέθανες, εἰ τάχα ἀν μὲ τὸ θάνατο
σταματήσεις τοῦ νὰ ζῆς στὸ σῶμα...
Ξίρει ἡ ψυχὴ νὰ ζῇ σὲ σφαῖρα ἀσύλληπτη
πέρα ἀπ' τὸ χῶμα.

Τὸν ἄνθρωπο οὐρανὸν ποῦ τόσο λάτρευες
τὸν ἔκανες ἀπὸ πᾶν, εἰ γὰρ σου...
κι' ἀφίοντας στὴ γῆ τὸ τιμιο τὸ αἷμα σου
ἐτάνωσε στὴ δόξα τὰ φτερά σου.

Δὲν πέθανες! ὁ θάνατος ἐγράφτηκε
μόναχα στοὺς δευλοῦς, δὲ σὲνα ἀνέκει
τὸ στέφανο τῆς δόξης, γιὰτὶ γίνηκες
ὁ δρόμος, ποῦ θὰ φέρῃ πρὸς τὴ νίκη!

ΟΛΓΑ ΣΟΛΩΜΟΥ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

Εἶναι μεγάλο πρᾶγμα νᾶμαστε Ἑλληνες
κι' ἀκόμα πῶς τρῶν ὅτι πολέμουμε
κι' αἷμα νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὸν μὲν στὴς φλέβες
τοῦ

ποῦ τῶν ἐχθρῶν τὰ βόλια ν' ἀσφάζει.

Στὸν κόσμο εἶλο καὶ πάλι θὰ σαλπίσουμε
πῶς ὁ καθένας Ἑλλήν καὶ Ἑλληνίδα
προσφέρειται ἀλοκαῖωμα στὸ θάνατο
οὐδὲν τὸ προστάζει ἡ ἀθάνατη Πατρίδα.

Μὲ σύμβολο, ὁδηγὸ μας καὶ Πατέρα μας
τὸν Μεταξά, μαζὶ μας καὶ βασιλεῖά μας
χρυσὲς σελίδες πάλι θὰ χαράξουμε
στὴν ἱστορίαν συνέχισα τὴν παλιά μας!

ΟΛΓΑ ΣΟΛΩΜΟΥ

ΔΑΦΝΕΣ

Ἡ Πατρίδα κόβει δάφνες
στ' Ἀργυρόαστρο μας πάλι...
Καὶ στολίζει τὸ κεφάλι
καθενὸς πολεμιτοῦ!

Ἔτσι ἀθάνατη θὰ γίνῃ
κάποια μοῖρα τὴν ὅση γράφει...

Καὶ μαζὶ τότε προστάζει
μιά οὐράνια προστάγῃ,

στὸν πλανήτη μας σὴν πρώτη
νὰ γένῃ ἐξάτ μεγαλὴ,

καὶ νὰ στήθῃ τὸ κεφάλι
μὲ κορῶνα ἑξακουστή.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΤΕΡ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΧΑΡΑ

Τὰ μολυβένια σύγγραφα ταξιδεύουν στὸν οὐ-
ρανὸ καὶ σὲ λίγο ἡ βροχὴ ἑσπᾷ ἄγρια καὶ
μὲ ὄρη. Εἶναι ἡ καρδιά τοῦ χερμαῖου καὶ μά-
λιστα Πρωτοχρονιά! Τὸ συμπαθητικὸ παιδάκι
ζοῦνησε σήμερον εὐδιδόχῃ. Στὸ ἀγγελικὸ προ-
σωπικὸν τοῦ ἦταν ζωγραφισμένο τὸ χαμόγελο
κάποιου εὐχαρίστου γεγονότος. Κότταζε γύρω
τὸ προσκεφάλι του. Βλέπει ἐκεῖ κοντὰ του το-
ποθετημένον ἕνα εὐζωνάκι, ἕνα αὐτοκινητάκι καὶ
μιά ἀνιδοσολιάτικη πιπίτιζα. «Μαμά, φωνά-
ζει, ἀφοῦ ὁ καλὸς ὁ μπαμπάσος μου λείπει στὸ
μέτωπό, ποῖος μοφφέρει αὐτὰ τὰ δῶρα».

«Καλὸ μου παιδάκι, τ' ἀπαντᾷ ἐκεῖνη,
θρόνισες τὸ Κράτος ἀκόμη καὶ γιὰ οὗς τὰ
παιδάκια. Σοῦ τάφεραν χιτὸς τὸ βράδυ, μὲ
τὸ παγερὸ κρύο καὶ τὴν βροχὴ, τὰ παιδιὰ τῆς
Νεολίας μας!».

Τὸ μικρὸν ηὐδοῖται ἀπὸ εὐχαρίστησι. Σηκώ-
θηκε ἀμέσως ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ἐτρεῖε μὲ τὴν
μαμά του στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας μας καὶ
τὴν φίλων. Τὸ προσώπιόν τοῦ μπυμπούλη
φωτιστικὴ ἀπὸ κάποιο ἐξωτερικὸν δρᾶμα. Ἐκείνη
τὴ στιγμὴ χτυπᾷ ἡ πόρτα! Ἡ μαμά πηγαίνει
ν' ἀνοίξῃ. Ποῖος νῆκαι τόσο πρῶξ; Ἀνοίγει

δευλά! Τί χαρὰ ἀνεπώθη! Τί μεγάλη εὐτυχία!
Εἶναι ἐκεῖνος! Ὁ μπαμπάς! Τρέχουν κι' οἱ
δύο, πέφτουν ἀπᾶν τοῦ, στὴν ἀγκαλιά του.
Καὶ τὸν φιλοῦσαν, τὸν φιλοῦσαν... Βάλανε
φωτίτσα στὸ μαγαζάκι. Στρώσανε τὸ τραπέζι κι'
ἐκεῖνος, ἀφοῦ προσεγγίστηκε πρὸς τὴν οἰ-
κονομίδα του, ἔκοψε τὴν πηττα. Κι' ὕστερα
τοὺς ἐξιστόρησε σύντομα τὰ θαύματα τῆς Μα-
γολόχαρς στὸ μέτωπο. Τρεῖς ἀδιάκοπες νύκτες
μας, τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν λευκοδουλοῦσων τοῦ
ἔθνους μας. Τὸν ἄλεθρο τῶν Ἰταλῶν! Καὶ
πῶς τὰρα ἔφερε ἀιχμαλωτὸς στὴν Ἀθήνα καὶ
πέταξε μὴν στιγμὴν νὰ τοὺς δῇ. Σημάθηκε
τώρα! Τοὺς εἶλανε, τοὺς ἀποχαιρέτησε καὶ ἐ-
κίνησε πάλι γιὰ τὸν μεγάλο λουλουδοσπαρμένο
δρόμο τῶν Ἰωνικῶν τοῦ ἔθνους μας.

Τώρα τὸ παιδάκι παίζει μὲ τὰ δῶρα παιχνι-
δάκια του. Τὸ δρᾶμα τῆς εὐτυχισμένης στιγμῆς
πέρασε τόσο γοργά, τόσο χιμαϊρικά, πῶς δὲν
μπόρεσε νὰ νοιώσῃ ἐκεῖνη ἀν ἦταν δεινὸ ἡ
πραγματικότης. Ἡ βροχὴ ἔπαυσε! Οἱ χλωρὲς
ἀχτίδες ἐνὸς καινοῦργιου ἡλίου ἀρχίσανε νὰ
φωτίζουν τὴ γῆ.

Ἀθήναι, 9 Δεκεμβρίου 1940.

ΒΑΣΟΣ ΓΟΓΟΛΗΣ

Πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν Ε.Ο.Ν. Ἀρρέων

Ἀθήνας

Λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέω ὑμᾶς, ὁ-
πως διὰ τῆς καταγραφῆσεως τῆς παροῦσας μου
εἰς τὸ ὄργανον τῆς Ε.Ο.Ν. «Νεολίας» μοὶ ἐπι-
τρέψετε καὶ ἐπινοήσῃτε πνευματικὸς μετὰ
τῶν μικρῶν συναγωνιστῶν μας.

«Κάπου στὴν δοξασιμένη μας Ἑλλάδα.

Ἦτο τὴν ἀπειλὴν τῶν ἐχθρικῶν ἀεροπλάνων,
ὅ' ἔνα ἀπὸ τὰ δῶρα! Ἑλληνικά βουνα, θα-
μάζων τὴν Ἑλληνικὴν φύσιν, οὐ γράφα δύο
λόγια πάντου στὸ γόνα μου Ἑλληνικὴ Νεολαία,
ποῦ σὲς στιγμὴς τῆς ἀναπαύσεώς μου σένα
σκέπτομαι, γιὰτὶ σὲ σένα ἀνέκουν οἱ σημερι-
νοὶ ὁπλισμοὶ τῶν συνόρων μας καὶ ἀπὸ
σένα θάδωκ οἱ μέλλοντες συναγωνιστῶν. Ὁ-
ποῖος ἀνεῖς καὶ ἀν φορεθῇ δὲν θὰ καμφοῦ-
μεν. Ὁ Ἀρχηγὸς μας παρέλασε τὴν Ἑλλάδα
καὶ τὴν ἐλάμπρινε. Τὴν λάμπρινε τὴν αὐτὴν θέ-
λει ὁ ὅποιος ἐχθρὸς μας νὰ σέση μὲ τὸν ἀνε-
μοστροβόλον τῶν πολεμικῶν του μέσων. Ἀλλὰ
νὰ ἡ πλάνη του. Ἐξέλασε ὅτι ἡ λάμψις αὐτὴ
ἐξέλιξεν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν 4ην Αὐγούστου
1936.

Ἐξέλασε ὅτι ἡ 4η Αὐγούστου ἔχει ἀγγέ-
λους φύλακας τὸν Βασιλέα μας, τὸν Ἀρχηγὸ
μας καὶ τὰ Ἑλληνόπουλα. Εὐρεῖται τὴν Ἑλλη-
νικὴν ἱστορίαν, ὅλα δὲν εὐρεῖται εἰς τὴν
σκέψιν καὶ μόνον σὲν κάποιος θέλει νὰ τὴν
κηλιδώσῃ, ὁ Ἑλλήν γίνεται ἀκατάβλητος μα-
χητής. Ἀπομνησὶ τὴν δύναμιν ἐνὸς ἔθνους ἡ-
νωμένου γύρω ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς του.

Ἀπομνησὶ ὅτι ἡ φωτοβόλτα Ἑλλὰς δὲν χάν-
ει τὴν λάμψιν τῆς δῶς σκοταδὴ καὶ ἀν καλῶν
τὸν ἀνταρκτικὸν ὁρίζοντα.

Κάποτε θὰ εὐλογῶμεν τὸν Μουσοῦλιν γιὰ-
τὶ μᾶς ἔδωσε ἀφορμὴ νὰ ἐνδοῦμεν περισσοτε-
ρον, νὰ νοιώσωμεν τὴν ἰσχύν μας καὶ ἀκόμη
νὰ νοιώσωμεν ὅλα τὰ ἔθνη τί μπορεί νὰ κάμῃ
ἕνα Κράτος σταν εἴη Ἀρχηγὸ σὲν τὸν Ἀρ-
χιγγὸ μας.

Νομίζει ὅτι ξεχάσαμε ποῖοι εἴμαστε καὶ ἀπὸ
ποῦ καταγόμαστε. Νομίζει ὅτι ξεχάσαμε τὰ δι-
καιώματά, τὰ λαμπρά, τὰ ἀέχοντα κατορθώ-
ματα τῶν ἡρώων προγόνων μας. Νομίζει ὅτι
ξεχάσαμε τὴν ἀνιδιόκητη δολοφονία τῆς δοξασι-
μένης μας «Ἑλλῆς». Ὅχι! Δὲν τὰ ξεχάσαμε.
Ὅλα αὐτὰ εἶναι γραμμένα εἰς τὴν μνήμην
μας.

Ἐάν αὐτοὶ ζοῦν διότι ἔτυχε νὰ βρεθοῦν στὴ
ζωή, ἐμεῖς ζοῦμε γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὴν λαμ-
πρότεραν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους. Ζῶμεν διὰ τὴν
Ἑλλάδα, δι' αὐτὴν μαχόμεθα καὶ δι' αὐτὴν
θὰ πεθάνουμε.

Ἀς ἔχουν ὅσ' ὄρεν τὸν διτὸν νεκρὸν ἡ ζωντανὸν
θα εἴμαστε τείχος ἀπαράστανον δι' οἷον
δῆποτε ἐξολοθίσῃ.

Ἐχοντας τὴν σκέψιν μας εἰς τὸν Θεόν, εἰς
τὴν ἱστορίαν μας καὶ τοὺς προγόνους μας, πῶ-
ς εἰς τοὺς Ἀρχηγούς μας εἰς τὸ μέλλον
μας καὶ τὴν ἰσχύν τῆς ἐνότητός μας, βαδίζομεν
πρὸς τὴν Νίκην, γράφοντας νέας σελίδας εἰς
τὴν λαμπρὰν ἱστορίαν μας.

Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Ζήτω οἱ Ἀρχηγοὶ μας.

Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός.

Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία.

ΙΑΣΩΝ ΓΕΩΡΓ. ΧΑΒΙΑΡΑΣ

Στρατιώτης

Μονὰς 111/3 Τ.Τ. 161

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Ἐάν κοιμῆται ποτὶς στὸ θάλαρον καὶ
κατὰ τὴν πέρα πρὸς τὴν Σαλαμίνα, τὴν Ψυ-
τάλεια κι' ἀντικρύσεται πῶς αὐτὴ τὸ στενὸ τὰ
βουνα τοῦ Ἰοβόου, θὰ αἰσθανθῇ χωρὶς ἄλλο
νὰ κυριεύῃ τὴν φαντασίαν σας ἡ εἰκόνα ἐνὸς
ἐπικοῦ ἡρώου ἀγώνος, τῆς ναυμαχίας τῆς
Σαλαμίνος. Καὶ μέσα στοὺς μακρινούς δρό-
μους τῆς φαντασίας θὰ αἰσθανθῇ σὲν ἰσχυ-
ται ἡ ἡρώς τῆς περιφημοῦς πολεμικῆς κραυγῆς!

Ὡ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε

ἐλευθεροῦτε πατρίδ' ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκες, θεῶν τε πατρῶν ἐξῆ
θήκας τε προγόνων νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.

Ἀπὸ τότε πέρασαν δύο χιλιετίες τραγῶσια
δάκαира χρόνια χωρὶς ποτὲ ἡ λήθη νὰ κατορ-
θῇ νὰ σέση τ' ὄνομα τῆς Σαλαμίνος. Μένει
πάντοτε τὸ αἰώνιο σύμβολο τῆς νίκης τοῦ πνεύ-
ματος ἐπὶ τῆς βίας, τῆς ἐλευθερίας κατὰ τῆς
βίας, τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρότητος.

Τὰ χρόνια δύναι περὶον γρήγορα κι' οἱ
αἰῶνες εἰσίνοντες σὲν στιγμὴς στὴν ἱστορίαν τῶν
ἐθνῶν. Στὸν μεγάλο ἀγῶνα τοῦ 21, σταν καὶ
πάλι ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίζετο ν' ἀποτινάξῃ τὸν
βάρβαρο Ἀσιατικὸν ζυγόν, ἡ περίφημη ναυμα-
χία τοῦ Γέροντος διαδόχου τῆς Σαλαμίνος καὶ
ἕνας νέος θεμιστοκλής, ὁ ἀτρόμητος ναύαρχος
Ἀνδρέας Μισαούλης ὄργωνε τὰ Ἑλληνικά πε-
λάγη σκορπίζοντας παντοῦ τὰ φτερά τῆς νίκης.

Ἦρθε ἡ ἐποποιία τοῦ 12 καὶ 13 καὶ ἡ
ναυμαχία τῆς Ἀλφειοῦ ἐπισημοποιήθηκε πᾶς τὸ
ἀήτητο τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ.

Τὸ αἶμα εἶναι ἀκόμα κοτὸ ἐπᾶν στὰ Ἡπει-
ρωτικὰ βουνα, ἀπὸ τὸ Μπίζιαν ὅς τὴν Τζουμα-
γιά, σταν τώρα ριγνόμεστε δορυκατῆτοι κατὰ
τῆς Ἰταλικῆς ἐπιβολῆς. Ἀλίεν εἶναι οἱ στιγμὴς
ὅπως ἡ τωρινή, ποῦ ὁ ἀνθρώπος ἀκολουθεῖ τὰ
μεγάλᾳ ἱστορικά του περὶοντα.

Ἐπειτα ἀπὸ τὰ ἀλοκαῖωματα τοῦ 21, τῆς
θυσίας τοῦ 12 καὶ 13, τοὺς σκληροὺς ἀγῶνες
ὅς τὰ 1922, τὸ ἔθνος μας εἰσίνοντες ἀκόμα μιά
φορὰ στὸν κόσμο διόλκωτο ὅτι τ' ἀθάνατο Ἑλ-
ληνικὸ πνεῦμα ζῇ καὶ ὅτι εἶναι ἱκανὸ νὰ δη-
μιουργήσῃ ἕνα νέο Μαραθῶνα, μιά καινούρ-
για Σαλαμίνα.

Καὶ μετὰ τὴν καινούργια αὐτὴ Σαλαμίνα
καὶ Μαραθῶνα θ' ἀντιτεῖλῃ πέρα μιά λαμπρὰ
φωτεινὴ ἡμέρα... Ἡ νέα μεγάλη Ἑλλάς...
Ἀθήναι, 3 Δεκεμβρίου 1940.

ΑΝΔΡΕΑΣ Σ. ΛΑΖΑΡΗΣ

Φαλαγγίτης

3ου Γραφείου Ὑποδιευκτέως Α. Α.

Η 1^η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Είναι, αλήθεια, περίεργο πόσο ξαναγυρίζουν μερικές ιστορικές ημερομηνίες στην Ελλάδα, ή μάλλον μερικά ιστορικά γεγονότα. Νάναι τάχα επιβεβαιώσεις του κανόνος ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται, ή νάναι θεία βούλησις γιά νά θυμίζει στο Έλληνικό Έθνος τόν προορισμό του στόν μεγάλο δρόμο τού πολιτισμοῦ καί τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης; Θάταν δύσκολο νά πῇ κανείς ὅτι ἡ σημερινή 1η Ἰανουαρίου φέρνει στό νοῦ καί τήν ἱστορία πού ζοῦμε καί τήν παλαιότερη, αὐτήν πού μᾶς χάρισε τήν Ἐλευθερία μας, τήν Ἐλευθερία πού καί μέ τά δόντια θά ὑπερασπίζαμε ἀκόμη.

Αἰῶνες δλόκληρους ἡ 1η Ἰανουαρίου ξημέρωνε στή γῆ, πού τήν πότισαν γενεές Ἑλλήνων μέ τό αἷμά τους, σκοτεινή, μαύρη, κάτω ἀπό τόν οὐρανόν τῆς δουλείας. Ἐπὶ μακράν σειράν περιτελλομένων ἐνιαυτῶν, ὅπως λέει παλαιός ἱστορικός, ἤρχετο ὁ Αἰ-Βασίλης ἀπό τήν Καισάρειαν βαστάζων «κόλλαν καί χαρτί, χαρτί καί καλαμάρι», φέρων δῶρα καί εὐχάς εἰς τοὺς οἴκους, ἀλλά μόνην τήν ἔλευθερίαν μὴ φέρων. Ἦλθεν ὁμως κάποτε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὁ Θεὸς ἐνεψύχωσε τὸ σκλαβωμένο ἔθνος καί χωρίς ὄπλα, μὲ σφενδόνες, μὲ δρεπάνια, μὲ ρόπαλα ξεκίνησε γιά τόν μεγάλον ἀγῶνα, τόσο μεγάλον πού θά τόν τρώμαζαν λαοὶ ὀργανωμένοι καί Κράτη δυνατά. Σὲ λίγο εἶχεν ὄπλα — ὅσα τοῦ πρόσφεραν οἱ Ἕλληνες πού τᾶστελλαν μέ χιλιούς κινδύνους ἀπὸ διαφόρους τόπους καί ὅσα οἱ ἴδιοι οἱ πολεμιστὰ ἐπῆραν στό πεδίο τῆς μάχης — καί μετὰ λίγους μῆνες μπορούσε νά συνέλθῃ στήν Ἐπίδωρο, στίς 20 Δεκεμβρίου τοῦ 1821, ἡ πρώτη τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴ Συνέλευσις. Ἐκεῖ στήν ταπεινὴ ἐκείνη ἑλληνικὴ γωνιά, πού ἐκλείεν ὁμως τόσο ἀρχαῖο μεγαλεῖο, τήν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1822 συνετάχθη ἡ προκήρυξις ἐκείνη πού ἐθεθαίωνα τήν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τήν θέλῃσι τοῦ Γένους μέ κάθε θυσία, μέ κάθε τρόπο νά ἐξασφαλίσῃ τήν Ἐλευθερία του. Ποιὸς κατέστρωσε τὸ ἱστορικὸ ἐκεῖνο ἔγγραφο δὲν τὸ ξέρουμε. Νάταν ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, ὁ Θεόδωρος Νέγρης; Ἡ ἱστορία δὲν τὸ ἔχει ἐξακριβώσει. Ὅποιοι ὁμως καί νάναι, τὸ ἔγγραφο πού συνέταξε εἶναι λιτὸ σὰν δωρική κολώνα, μεγαλοπρεπὲς στίς λίγες του λέξεις, ἐπιθλητικὸ ὅσο καί τὸ ἔργο πού ἐστεφάνωνε.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας καί Ἀδιαίρετου Τριάδος, διεκήρυξε, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὑπὸ τὴν φρικτὴν ὀθωμανικὴν δυναστείαν μὴ δυνάμενον νά φέρῃ τὸν βαρύναντον καί ἀπαραιδήματιστον ζυγὸν τῆς τυραννίας καί ἀποσεῖσαν αὐτὸν μέ μεγάλας θυσίας, κυρτῶναι σήμερον διὰ τῶν Νομίμων Παραστατῶν του, εἰς Ἐθνικὴν συνηγμένων Συνέλευσιν, ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, τήν πολιτικὴν αὐτοῦ Ὑπαρξίν καί Ἀνεξαρτησίαν.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ α' Ἰανουαρίου ἔτει α' καί α' τῆς Ἀνεξαρτησίας.

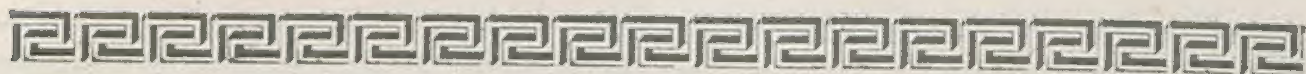
Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη ἱστορικὴ πράξις σὲ τέτοια μέρα τού δυναστευμένου ἔθνους καί ἀπὸ τότε ἀκολουθοῦν ἄλλα γεγονότα πού ἔρχονται νά σκορπίσουν τὴν χαρὰ, τὸ θάρρος καί τὸν ἐθουσιασμό. Ὅταν τελείωνε τὸ 1822, ἑνδεκα χιλιάδες ὄλες μέ τὸν Ὁμὲρ Βρυώνη καί τὸν Ρεσὶδ πασᾶ πολιορκοῦσαν τὸ Μεσολόγγι καί ὁ Γιουσούφ πασᾶς τὸκλεινε ἀπὸ τῆς θάλασσας. Τὴ νύχτα τῶν Χριστου-

γένων ἀρχισαν τὴ φοβερὴ ἐπίθεσι πού ἀπέληξε σὲ τρομακτικὴ καταστροφὴ γιά τοὺς πολιορκητές, κι' ὅταν ξημέρωσε ἡ 1η Ἰανουαρίου 1823 βρῆκε ὅλο τὸ λαὸ νά πανηγυρίζει τὴ διπλὴ γιορτὴ: Τὴς νίκης καί τὴν πρώτην ἐπέτειο τοῦ ψηφίσματος τῆς Ἐπιδαύρου πού καθιέρωνε τὴν ἑλληνικὴν ἔλευθερία.

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1825 ἦταν διαφορετικὰ τὰ πράγματα, τὸ Μεσολόγγι ἦταν πάλι πολιορκημένο: Ὁ συνεχὴς τῶν κανονίων κρότος, ἔγραφαν τὰ Ἑλληνικά Χρονικά — ἡ ἔφημερίδα πού μᾶς διασώζει τὸ ἔπος τοῦ Μεσολογγίου — καί τοῦ λαοῦ ὅλου αἱ χαρμόσυνοι φωναὶ ἀνῆγγειλαν σήμερον τὴν ἐνιαύσιον πανηγυρίν τῆς καθιερώσεως τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος ἐπὶ τῆς πρώτης ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνελεύσεως. Τὰ αἰσθήματα ἐκάστου πατριώτου διηγέρθησαν ζωηρότατα, στοχαζομένου ὅτι ὁ ἴδιος κρότος, ὅστις διακηρύττει τὰ πολιτικὰ δίκαιά του, τοῦ ἀνακαλεῖ συγχρόνως εἰς τὴν μνήμην τὴν αἰσχρὰν καί ἄτιμον τοῦ Ὁμὲρ πασᾶ φυγὴν, συμβᾶσαν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀξιωματημοῦ πολιορκίας τῆς πόλεως ταύτης κατὰ τὸ 1822 ἔτος.

Ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο ἔγγραφο τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1822 ἔχουν διαρρεῦσαι 118 χρόνια καί καμμιὰ δὲν παρέλειψε φορὰ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κάθε πρωτοχρονιά νά γιορτάσῃ ἑλεύθερος καί ἀνεξάρτητος τὸν καινούργιο χρόνο. Ὁ ἀντίπαλος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶναι σήμερον πιστός, εὐλικρινὴς καί γενναῖος σύμμαχος. Οἱ δύο λαοὶ γνωρίστηκαν καλὰ στὸ πέρασμα τῆς ἱστορίας, ἔμαθαν νά ἐκτιμᾷ ὁ ἓνας τὸν ἄλλο καί μέ τὴν τιμὴν καί ἠθικὴν σύμμαχίαν τους ἀσφάλισαν τὴν γαλήνην καί τὴν εἰρήνην στὴ Βαλκανικὴ. Μόνο πού ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς χρειάσθηκε νά δώσῃ καί δίνει ἄλλη μιὰ φοβερὴ μάχη, ὅχι μ' ἕναν ἠθικὸ ἐχθρό, ἀλλὰ μ' ἕναν ἄτιμο δολοφόνου καί ἀνῆθικο ἐπιδρομέα, τὸν Ἰταλὸ, τὸν ἐκφυλισμένο αὐτὸν ἀπόγονο ἑνὸς προγόνου πού κι' αὐτὸς ἐχρησιμοποίησε πάντα τὴν ἀτιμία, τὴν αἰσχρότητα, κάθε ἄτιμο μέσο γιά νά συντρίψῃ τὸν Ἑλληνισμό. Ὅμως ἡ ἱστορία επαναλαμβάνεται: κι' ὅπως ἡ θυσία τῶν Ἑλλήνων τοῦ 1821 ἐξησφάλισε τὴν ἔλευθερίαν σ' ἡμᾶς, ἔτσι καί ἡ δικὴ μας θυσία θά ἐξασφαλίσῃ τὴν ἔλευθερίαν καί θά δώσῃ μιὰ Μεγάλη Ἑλλάδα στίς γενεάς πού ἔρχονται. Ζωὴ χωρίς ἔλευθερία, εἶναι μέρα χωρίς ἥλιο. Ὁ Ἕλληνας ὁ ὅλους τοὺς αἰῶνες ἔμαθε πὼς τότε ἀξίζει νά ζῇ κανεὶς ὅταν μπορῇ νά λήῃ ὑπερήφανα «Εἰμὶα Ἕλληνας», γιὰτὶ ἔβρει σὸν τὸν κλέφτη τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ πὼς:

Πικρὸ εἶναι τὸ λάθωμα, γλυκὸ εἶναι τὸ μολύβι γιὰτὶ πεθαίνει γιά τὴν Ἑλλάδα. Ὅποιοι πολεμᾷ διὰ τὴν πίστιν καί διὰ τὴν ἔλευθερίαν τῆς Πατρίδος καί τοῦ Γένους, ἔλεγαν οἱ Ὑδραῖοι στοὺς πρώτους νόμους πού ἐψήφισε τὸ Κοινὸν τῆς Ὑδρας, αὐτὸς θέλει λάβεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸν αἰώνιον δόξαν καί ἀμάρτανον στέφανον. Πίστις στὸν Θεὸ, πίστις στὴν ἐλευθερὴν Πατρίδα, αὐτὲς ὀπλίζουν τὸ χέρι τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν ποῦγινε καταπέλτης καί τιμωρὸς νόμος κατὰ τοῦ δολίου ἐχθροῦ. Ἀπὸ τὴν Αὐλῶνα, ἀπὸ τὸ Μπεράτι φθάνει ὁ ἀντιλαός τῶν νικητῶν στὴν 1η αὐτῇ Ἰανουαρίου τοῦ 1941. Πολλὰ κακὰ ἔκαμαν οἱ Λατῖνοι καί οἱ Ἰταλοὶ στὴν ἀνθρωπότητα καί ὁ Μεγάλος Θεὸς τοὺς τιμωρεῖ μέ τὸ χέρι ἐκείνων, στοὺς ὁποίους ἔκαμαν τὸ μεγαλύτερο κακὸ.

Αἱ εὐχαὶ

τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ
πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς πολεμιστάς μας

Καὶ πάντα καὶ ἀείμην περιστάσειν ὅσα σὺ
βυζάντιον ὁ σῶμας καὶ ἀρρίψῃς ὁ τίς χρόνος ἡ σκέψῃς
μαὶ ἴσως τί οὐ μετὰ ταῖς παιδεία εἰς ἔγγραφοι, ποῦ
ἐξοφάσαι τὴν Πατρίδα μας. εἶμαι ὑπερήφανος γὰρ σὺ.
εἶμαι τίς αὖτε ἐκ καὶ 2ῃ 1961 ἡ Δόξα καὶ ἡ Νίκη
ἐκ σὺς σπουδαίῃς οἱ εἰς τὴν σὺν τῇ.

Δεκέμβριος 1960

Γεώργιος Β.

Ε. Ο. Ν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Παιδί μου

Εὐχόμενος Δόξα Νίκης καὶ
τῶν μεγαλῶν τῶν Πατρίδα μας. Καὶ
τῶν γυρίων μία μείρα σπύρατος
ἐκ σὺς σου καὶ τῶν γυρίων εὐλο-
γοῦντας μία οὐκ εὐλογοῦντας

Εὐχόμενος

Δεκέμβριος 1960

Μελάτης

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΠΡΟΠΥΡΓΙΟΝ

[Τὸν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλείης μὲν ἂν τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος.
βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γούων δὲ μνῆστις. ὁ
[δ'] οἷός τις ἔσται·
ἐντάφιόν δὲ τοιοῦτον οὐδ' εὐρύς
οὐδ' ὁ πανδάματωρ ἀμυρώσει χρόνος].

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ

Εἶναι χρόνια πολλά τώρα, πού ἡ δουλειά μου μοῦ παρέχει τὴν εὐκαιρία νὰ γράψω κάτι γιὰ τὴν πρωτοχρονιά, σ' ἐφημερίδα ἡ περιοδικό. Κι' εἶναι ὁ δεύτερος χρόνος τώρα, παραμονὴ τῆς μέρας πού φέρνει μπροστά μας αἰνιγματικό ἕνα ὀλόκληρο καινούργιο ἔτος, πού ἐπικοινωνῶ μὲ τὰ παιδιά τῆς «Νεολαίας» καὶ τοὺς ἀνοίγω τὴν καρδιά μου. Ναί, τοὺς τὴν ἀνοίγω ὅλες τίς φορές πού κάτι ἔχω νὰ τοὺς πῶ, ὅποιαδήποτε μορφή κι' ἂν ἔχη αὐτό. Σ' αὐτὰ βλέπω τὴν Ἑλλάδα πού ὀνειρευόμουν πάντα. Μιά Ἑλλάδα μεγάλη, λαμπερή, φωτοβόλο, ὅπου τὸ άτομο θὰ σήνῃ ἐμπρὸς στὴν λάμψη καὶ τὴν αἴγλη τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἑλληνικῆς ὁλότητος. Σ' αὐτὰ, τὰ ἑλληνόπουλα, τὸ μέλλον καὶ τὸ στήριγμα τῆς Πατρίδος, σ' αὐτὰ θέλω νὰ μιλήσω κι' ἀπόψε πού σήνῃ ἕνας χρόνος τόσο ιστορικός, τόσο βαρυσήμαντος γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Θυμᾶμαι τὴν περσινὴ, σὰν κι' ἐφέτος, ἡμέρα. Τέσσαρες ἤδη εἶχαν περάσει μῆνες ἀπὸ τὴν μοιραία ἐκείνη ἡμέρα πού στὸ δυτικὸ μέτωπο ἀντήχησεν ὁ πρῶτος πυροβολισμὸς καὶ τοὺς οὐρανούς ἀλόκωσαν τὰ πύρινα πουλιὰ καὶ ἀκούσθηκαν οἱ βόμβοι τῶν κινητῶν. Ὁ στρόβιλος δὲν εἶχε ἀκόμη περιλάβει τὴν Ἑλλάδα στὴν φοδερὴ του δίνη, ἡ ἀγωνία ὅμως ἦταν γενικὴ σ' ὅλη τὴν Βαλκανικὴ. Τί θὰ γίνη; Θὰ πιάσουμε καὶ μεῖς τὸ ντουφέκι νὰ ὑπερασπίσουμε τὴ γωνία αὐτὴ πού μας ἔδωσαν οἱ πρόγονοι καὶ οἱ γονεῖς μας μὲ ἀφάνταστες θυσίες.

Ἐπιστεύαμε πάντα πὼς θὰ μᾶς ἀφῆναν ἡσυχους στὴ μικρὴ μας αὐτὴ γωνία νὰ συνεχίσουμε τὸ ἔργο πού ἀρχίσαμε μὲ καρδιά καὶ καλὴ διάθεση. Ἡ ἀνορθώσουμε τὰ ἐρείπια πού ἔσπειραν στὸν τόπο μας οἱ πόλεμοι τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Τὸ μόνο πού θέλαμε ἦταν νὰ μᾶς ξεχάσουν, νὰ μὴ ἐνδιαφერωνταί γιὰ μᾶς, γιὰ ν' ἀναδημιουργήσωμε τὴν Ἑλλάδα μας, δυνατὴ καὶ φωτοβόλο.

Ἦταν ὅμως ὁ Ἰταλὸς πού δὲν τὸ ἐπιθυμοῦσε. Ὁ Μουσσολίνι στὸν κωμικὸ του λόγῳ πρὶν ἕνα μῆνα, ρώτησε γιατί μισοῦμε τοὺς Ἰταλοὺς καὶ μᾶς ἐχαράκτηρισε ἀχαρίστους γιατί, εἶπε, ἐγνοῦμε τὸν Γαριβάλδη, τὸν Σανταρόζα, τὸν Κρίστι. Ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς ἔσβηνε μὲ μιὰ μονοκονδυλιά καὶ τὴν παλαιότερη ἱστορία πού θὰ τοῦ ἐξηγοῦσε γιατί ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πρέπει νὰ μισῇ τὸν Ἰταλικό, πού θὰ τοῦ ἐμάθαινε τὰ ὀνόματα ὧν τῶν Ἑλλήνων πού ἔπεσαν γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Ἰταλίας, θὰ τοῦ ἐμάθαινε ἀκόμη τὴν σελίδα ἐκείνη τῆς ἱστορίας τῶν Ἰταλικῶν ἐπαναστάσεων κατὰ τῆς Ἀδοστρογγυγίας, ὅπου ἡ Ἑλλάς ἔδινε ἀσυλό στοὺς ἐπαναστάτες Ἰταλοὺς.

Φαντάζεται ἴσως ὅτι ἂν ὁλος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ξέρη τὸν ὕπουλο ρόλο πού ἔπαιξεν ἡ Ἰταλία ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού χάρις στοὺς γάλλους ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν της, δὲν τὸν ξέρουν οἱ ἱστοριογράφοι καὶ οἱ φανερὰ τὴν πολιτικὴν τὴν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀποφασίσαμε νὰ διαγράψουμε ὅσα μᾶς ἔχουν κάνει οἱ Ἰταλοί, ἐπροσποιηθήκαμε ὅτι δὲν ξέρουμε, ἢ δὲν θυμόμαστε τοὺς ὑπόουλους σκοποὺς τοὺς, ὅτι δὲν γνωρίζαμε τὰ μαρτύρια τῶν ἀδελφῶν μας δωδεκανησιῶν, σήσαμε τὴν παλαιότερη ἢ νεώτερη ἱστορία θέλοντας ἀφ' ἑνὸς νὰ δείξουμε στοὺς Ἰταλοὺς ὅτι μποροῦμε καὶ τώρα νὰ συνεινηθοῦμε, πιστεύοντας ἐξ ἄλλου ὅτι δὲν εἶναι ὅλοι οἱ Ἰταλοὶ πού ἔχουν τὴν νοστορπία καὶ τὰ παράφρονα σχέδια τοῦ Μουσσολίνι καὶ τοῦ γαμβροῦ του. Τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ πού διαβάζω στὴν Ἑλληνικὴ Λευκὴ Βίβλο, λέει πολὺ περισσότερα ἀπὸ πολλές σελίδες. Τὸ στέλλει στὴν κυβέρνησι ἀπὸ τῆς Ρώμης στὶς 14 Αὐγούστου 1940 ὁ πρεσβευτὴς μας, κ. Πολίτης:

«Ἀπὸ προχθές, λέει, ἡ Ἰταλία ἀπέβαλε τὸ προσωπεῖον ἐναντὶ ἡμῶν. Ἐκ τῆς πρωτοφανοῦς διαστροφῆς τῶν πραγματικῶν γεγονότων καὶ τῆς κακοτέχνου συνθέσεως ἐνός μωσαϊκοῦ ἀορίστων, ἀνυποστάτων καὶ συκοφαντικῶν αἰτιάσεων ἀποκαλύπτεται ὅτι ἡ φασιστικὴ Κυβέρνησις εἰς οὐδεμίαν στιγμὴν τῆς προσφάτου ἱστορίας τῶν Ἑλληνοϊταλικῶν σχέσεων ὑπῆρξεν ἐλκρινῆς καὶ ὅτι, εἰς μάτην προσπαθῆσασα διὰ τῶν προσφάτων διαδημάτων νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον, ἀνεζήτησε πρόσχημα ὅπως ἀναλάβῃ ἡ ἴδια ἑθνηρικὴ ἀπέναντι ἡμῶν στάσις. Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες προχωροῦν μέχρι τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀξιώσεως περὶ ἀμέσου ἀποδόσεως ἐδαφικῶν δικαιῶν εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Οὕτω ἡ Ἰταλία ζητεῖ ἀναφανδὸν τὸν ἀκρωτηριασμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ δὴ ἐπειγόντως. Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ ἀποτελοῦν προοίμιον τοῦ κεφαλαίου τούτου».

Ὁ ἴδιος πρεσβευτὴς τηλεγραφοῦσε στὶς 23 Αὐγούστου μεταξύ ἄλλων καὶ

αὐτὰ τὰ λίγα πού κλείνουν ἐντοῦτοις ὅλην τὴν Ἰταλικὴν πολιτικὴν.

«... Ἡ Ἰταλία ἐνεπλάκη εἰς πόλεμον μακρότερον ἀπὸ ὅ,τι ἐνόμιζε καὶ ἤρchiσεν ἤδη νὰ αἰσθάνεται τὰς συνεπείας. Ἐχει ἐπείγουσαν ἀνάγκην οὐσιαστικοῦ τίνος ὀφέλους. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀντιπάθεια τῶν Ἰταλῶν ἰθὺνόντων κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποῖαν θεωροῦν μοιραῖον ἐμπόδιον εἰς τὰ μεγαλεπήβολα σχέδια των, εἶναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ φασισμοῦ κατὰδῆλος καὶ ἀδιάπτωτος. Ἡ Ἰταλία φοβεῖται μὴπως χάσῃ μοναδικὴν εὐκαιρίαν...».

Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἔτους 1940 ἦταν ἡ προσπάθεια νὰ διατηρήσουμε τὴν εἰρήνην. Στὴν ἀρχὴ τοῦ 1941 εἶναι ὁ δρόμος πρὸς τὴν Νίκην. Ὁ πόλεμος πού δὲν θελήσαμε ἐμεῖς ἦρθε. Ὁ ὁπλοὺς καὶ δόλιος ἐχθρὸς πού μᾶς θεωρεῖ ἐμοιραῖον ἐμπόδιον εἰς τὰ μεγαλεπήβολα σχέδια του, μᾶς ἐπέτεθῃ δολοφονικῶς ἕνα πρωτὰ ἀφοῦ πρῶτα μᾶς ἐζήτησε νὰ τοῦ παραδώσουμε τὴν Ἑλλάδα, σὰν νὰ ἦταν κτήμα τῆς γενιᾶς μας καὶ ὅχι τῶν γενεῶν τῶν Ἑλλήνων πού ἔδωσαν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς τῆς φιλιτῆς γωνίας.

Τὸ ἔθνος ὑψώθηκε καὶ ὁ ἀθέρας ἀντιλαλεῖ ἀπὸ τὸν νικητῆριο παιδῶνα. Ὅπως μιὰ φορὰ, μποροῦμε νὰ ἐπαναλάβουμε καὶ μεῖς τὰ λόγια τοῦ Μάγερ, στὸ ἡμερολόγιό τῆς πολιτορκίας τοῦ Μεσολογγίου... «Ἀπεραδειγμάτιστος εἶναι ὁ σταθερότης καὶ καρτεροψυχία τῆς ἡρωικῆς μας χωρὶς ποσῶς νὰ ψηφᾷ τὸ πλῆθος τῶν κατ' αὐτῆς πιπτόντων κεραυνῶν, ἱσταται εἰς τοὺς προμαχῶνας τῆς θαρραλέως καὶ μὲ ἀπόφασιν ἀμετάθετον, ἢ νὰ σώσῃ τὸ μὲ τοσοῦτον αἷμα ποτισμένον τοῦτο τῆς πατρίδος προπύργιον, ἢ νὰ ταφῇ εἰς τὰ ἐρείπια του...» Ἦδη δὲ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι χειρὶ Κυρίου ὁδηγεῖ τοὺς ἀνδρείους στρατιωτικοὺς μας, καθότι εἰς μίαν τόσο πεισματικὴν καὶ διαρκὴ μάχην πολλοὶ ὀλίγοι εἶναι φονευμένοι καὶ πληγωμένοι μας...».

Ἡ Ἑλλάς γράφει ἄλλη μιὰ φορὰ τίς σελίδες πού εἶναι τὸ γινώρισμα τῆς ἱστορίας τῆς.

Χρ. Ἐμμ. Ἀγγελομάτης

«Σήμερα δίδουμε δύο μάγες: Ἡ μία εἶναι ἡ μάχη ἐπὶ τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς. Ὁ ἀγὼν μας μὲ τὸν ἐχθρὸν διεξάγεται καλὰ, περισσότερο καλὰ ἀπὸ ὅ,τι μπορούσε κανεὶς νὰ φαντασθῇ, ἐκτὸς ἀπὸ ἐμὲ, ὁ ὁποῖος ἡμῶν ὁ αἰσιοδοξότερος ὧν, καὶ θὰ τελεῖται μὲ τὴν πλήρη ἡττάν τῶν Ἰταλῶν. Ὅλοι νὰ εἰσθε βέλαιοι ὅτι ὁ στρατὸς μας εὐρίσκεται σὲ καλὰ γέρια καὶ ὅτι καὶ Ἐπιτελεῖον καὶ Ἀρχηγοὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ Ἀρχηγοὶ δευτερευουσῶν μονάδων, ὅλοι ἔχουν κάμει τὸ καθήκον τους θαυμασία, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ὁ καλλίτερος ὧν τῶν στρατῶν τοῦ κόσμου. Τώρα τὰ ἀρχαῖα παραδείγματα τὰ ἀφήσαμε πίσω τὰ περάσαμε».

[Ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Γεωργ. Συνεταιρισμῶν τῆς Ἑλλάδος].

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΤΗΤΗΣ ΤΥΠΟΤΗΤΗΣ ΤΥΠΟΤΗΤΗΣ

Λάμψις καὶ φῶς, ὁ νοῦς κι' ἡ ψυχὴ 'Εκείνου...

Τὰ πρῶτα ἀντιφεγγίσματα τῆς αὐγῆς τοῦ Νέου "Ετους θὰ φωτίσουν τὴν Ἑλλάδα ἐπάνω στὶς ψηλὲς ὁροσειρὲς τῆς Ἀλβανίας, στὴ μεγαλειώδη κίνησι πού τὴν ἐζωγράφησεν ὁ Διόνυσος Σολωμός:

«... Τὸ σπαθὶ σου ἀντιστρώβει
σὰν τὸν πύργο μεγαλώνεις
τρία πατήματα πατὰς
καὶ σὸ τέταρτο χτυπᾷς.»

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐκεῖ ἐπάνω μεγαλουργεῖ σὲ ἓνα ἀγῶνα πού μὲ τὰ χιόνια καὶ τοὺς χειμῶνες του, μὲ τὸν ὑπέρτερο σὲ ἀριθμὸ καὶ τεχνικὰ μέσα ἐχθρό, δὲν ἐνθυμίζει σὲ σκληρότητα παρὰ πολὺ λίγους ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἱστορίας.

Τρόπαια νέα ὑψώνονται ἐκεῖ καὶ ἡ Ἑλλάδα τῶν θριάμβων προβάλλει γεμάτη ἀπὸ Ἀλκὴν καὶ Θάρρος καὶ Ἀνδρείαν καὶ Ὑπερηφάνειαν καὶ Κῆλλος.

Εἶναι ἡ Ἑλλάδα πού ἐπίστευεν ὁ Ἀρχηγὸς δταν στὶς φάλαγγες τῶν Νέων ἔλεγε:

«... Σήκω ἐπάνω Ἑλληνικὴ Νεολαία. Δὲν ὑπάρχει διὰ σὲ ἄλλη πραγματικότητα παρὰ ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίς»...

Αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα ὠραματίζετο δταν στὴ θολὴ ἀτμόσφαιρα τῆς ὀλιγοπιστίας ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς 4ης Αὐγούστου — τὴν εὐτυχὴ ἐκείνην ἀπαρχὴν τῆς σημερινῆς ἐνδόξου περιόδου.

Ἦτο τὸ σύνθημα νέας ζωῆς ἡ ἐπανάστασις ἐκείνη.

Ἦτο ἡ πνοὴ πού ἐσκόρπισε τὴν ὁμίχλη ἀπὸ κάθε

Ἑλληνικὴ διάνοια. Ἦτο τέλος ἡ ἐγερτήριος σάλπιγξ τῆς σωτηρίας.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ὑπῆρξεν ὁ κρατῆρας μαζί καὶ ἡ λάμψις τῆς Ἑθνικῆς ἐκείνης ἐκρήξεως.

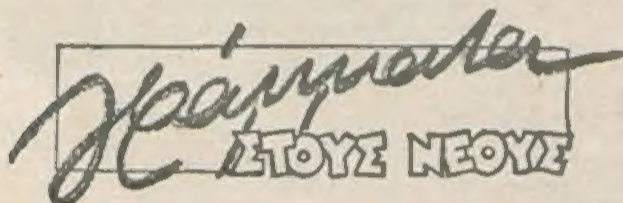
Πόσοι μύθοι! Πόσοι ἀγῶνες! Ἐπὶ μίαν τετραετίαν οἱ ἐπιτελικοὶ χάρται τῆς εἰρηνικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος, ἀνοικτοὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐμπρὸς του, ἐχάρασσον τὴν εὐημερίαν τῆς Χώρας εἰς ὅλα τὰ πεδία, καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐχάρασσον ἀλλὰ καὶ τὴν ἐφήρμοζαν μὲ τὴν ἴδια προοδευτικὴν ὁρμὴν πού καὶ τὰ πολεμικὰ ἐπιτελικά σχέδια ἐφαρμόζονται εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὁρέων τῆς Ἀλβανίας σήμερον.

Ἡ ἴδια γραμμὴ, ὁ ἴδιος Νοῦς, ἡ ἴδια Πίστις.

Κάτω ἀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ αὐτοῦ ἐπυργώθη τὸ Ἑθνικὸν φρόνημα καὶ ἡ Ἑλλὰς βαδίζει ἀλματικῶς τὸν δρόμον τῆς Ἱστορίας της, πάλλουσα τὴν πυρίνην ρομφαίαν της καὶ ἱπταμένη ἀπὸ τὸν Πίνδον εἰς τὰ Ἀκροκεραυνία, κυρίαρχος τῆς θαλάσσης της μὲ τὰ ἀτρόμητα θαλασσοπούλια της, ἀρχουσα τοῦ ἀέρος μὲ τοὺς ἀπτοήτους ἀεροπόρους της, φοβερά τὴν θέαν καὶ τιμωρὸς ἐκείνων πού τὴν ἐπεβουλεύθησαν.

Μέσα εἰς τὰς λάμψεις τῆς θρυλικῆς ἀνδρείας καὶ σὸ φωτοβόλημα τῆς τιτανικῆς αὐτοθυσίας τοῦ ἀγῶνος, πού ἡ Ἑλλὰς συνεχίζει μὲ τὸ ἀνατέλλον Νέον Ἔτος μὲ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς τῆς Νίκης, ὑψοῦται λάμψις καὶ φῶς ὁ Νοῦς καὶ ἡ Ψυχὴ Ἐκείνου, πού συγκεντρώνει σήμερον τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἐλπιδὰ τῆς Ἑλλάδος ὅλης.

Γ. Καφφετζάκης

ΤΡΕΛΛΑ — ΜΕΘΥΣΙ

Ἀγαπητά μου Ἑλληνόπουλα,

Ὅταν, στὸν Μαραθῶνα, οἱ Ἕλληνες ἐπετέθησαν πρῶτοι ἐναντίον τῶν κατὰ πολὺ περισσοτέρων Περσῶν, ἦσαν τόσο μεγάλῃ κι' ἀσυγκράτητῃ ἡ ὁρμὴ τους, πού οἱ Πέρσαι, ἀδυνατώντας νὰ τὴν ἐξηγήσουν, ὑπέθεσαν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχαν τρελλαθῇ ἢ ἦσαν μεθυμένοι! Καὶ ἐξέρετε βέβαια τὸ ἀποτέλεσμα: ἡ λογικὴ καὶ ψυχραὶ μᾶζα τῶν Περσῶν ἀντετράπη, διελύθη καὶ ἐξεδίωχθη ἀπὸ τὸ μικρὸ στράτευμα τῶν τρελλῶν ἢ μεθυσμένων!

Δὲν εἶναι βέβαια ἀνάγκη νὰ σὰς πῶ ποιά ἦταν ἡ τρέλλα καὶ ποῖο τὸ μεθύσι τῶν προγόνων μας. Τὸ ξέρετε, τὸ νοιώθετε πολὺ καλά, γιατί πάντα, σ' ὅλη τὴ μακριὰ σειρὰ τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας, κάθε φορὰ πού ἡ ἱερὴ αὐτὴ Γῆ ἀκινδύνευσε νὰ πατηθῇ ἀπὸ ξένο κατακτητικὸ πόδι, ὁ λαὸς της σηκώνετο μὲ μίαν ἐξαλλοῦ, γεμάτος ἀπὸ τὴν ἴδια τρέλλα καὶ τὸ ἴδιο μεθύσι, γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ, νικώντας ἢ πεθαίνοντας — τοῦ ἦταν ἀδιάφορο — τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος.

Ἔτσι ἐστάθηκε πάντα ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μπροστὰ στοὺς πολυώνυμους βαρβάρους, πού ἐδοκίμασαν νὰ βεβηλώσουν καὶ νὰ κατακτήσουν τὴ χώρα του. Ἔτσι ἐστάθηκε καὶ τώρα μπροστὰ στοὺς νέους βαρβάρους ἐπιδρομείς: μὲ τρέλλα πατριωτισμοῦ, μὲ μεθύσι ἡρωϊσμοῦ.

Οἱ Ἱταλοὶ ἔκαμαν τοὺς ὁποιοισμούς τους μὲ τὴν ἀριθμητικὴ καὶ μὲ τὸν διασῆτη. Στρατὸς δέκα φορές περισσότερος ὀπλισμὸς κατὰ πολὺ τελειότερος μηχανικὰ μέσος ἀσυγκρίτως ἀφθονώτερος ἐπομένως καὶ ἡ νίκη ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη. Καὶ πραγματικὰ ἡ ἀριθμητικὴ, ἡ μηχανικὴ, ἡ λογικὴ, ἦταν μὲ τὸ μέρος τους. Ἀλλὰ ἐξ-

ἤσαν τὴν Ἑλληνικὴν τρέλλα, ἐξέχασαν τὸ Ἑλληνικὸ μεθύσι, πού δὲν λογαριάζονται μὲ τὰ νοῦμερα τῆς ἀριθμητικῆς καὶ δὲν μετροῦνται μὲ τὸν διασῆτη τῆς λογικῆς. Γιατί αὐτὰ δὲν εἶναι μήτε σάρκα μήτε οἶδερα, ἀλλὰ πνοὴ, μὴ μυστικὴ κι' ἀσύλληπτη πνοὴ, πού ἐχέχονεται ἀπὸ τὰ ἱερὰ ἄδυτα τῆς ψυχῆς καὶ γίνεται ἓνας ὀρμητικὸς, ἀσύγκριτος, πανίσχυρος καὶ τρομερὸς οἶφους, πού παρᾶσσει καὶ τσακίζει κι' ἐκμηδενίζει κάθε ὀλικὴ δύναμι.

Οἱ Ἱτατοὶ, ἀνέκωνοι νὰ νοιώσουν τὴ βαθύτερη ὑπόστασι καὶ τὴν ἀξία αὐτῆς τῆς πνοῆς, ἐστάθηκαν κατὰπληκτοὶ καὶ τρομαγμένοι μπροστὰ στὴν ὀλικὴ της μόνο ἐκφρασί, στὴ λέγῃ. Ἀντὶ νὰ δοῦν τὴ φλόγα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, εἶδαν μονάχα τὴ λάμψι τῆς ἑλληνικῆς λόγῃς. Καὶ γεμάτοι ἀπὸ φόβο καὶ ἀγωνία, ἐπανεφέραν ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων τὴν ἡχώ τῆς Περσικῆς καταπλήξεως καὶ τοῦ τρόμου καὶ μιλοῦν τώρα κι' αὐτοὶ μὲ θρηνηδῶς παράπονο γιὰ τὴν Ἑλληνικὴν τρέλλα καὶ τὸ μεθύσι, δηλαδὴ γιὰ τὴν Ἑλληνικὴν λόγῃ!

Μὰ ἐμεῖς δὲν ἀποροῦμε, ὅπως δὲν ἀπορεῖτε βέβαια κι' ἐσεῖς, ἀγαπητά μου Ἑλληνόπουλα, γιατί ξέρετε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ λόγῃ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα μέταλλο, ἀλλὰ εἶναι πρό πάντων πνεῦμα καὶ ἰδέα, εἶναι ψυχὴ, εἶναι Ἑλληνικὴ ψυχὴ. Γι' αὐτὸ κάθε Ἕλληνα, κι' δταν ἀκόμα δὲν ἔχη τὴν ὑπέρτατη τιμὴ νὰ κρατᾷ σὸ χέρι του τὴν λόγῃ μπροστὰ στὸν ἐπιδρομέα, ἔχει μέσα του κι' ἀπὸ μιά λόγῃ, πού τὴν κρατᾷ πάντα ὑψωμένη κι' ἑτοιμὴ γιὰ νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ μὲ θέλησι, μὲ ὁρμὴ καὶ δύναμι — μὲ τρέλλα καὶ μεθύσι — γιὰ τὴν ὑπεράσπισι τῆς Πατρίδος.

Μὲ ἐθνικοὺς χαίρετισμούς

Μελῆς Νικολαΐδης

Ο ΜΠΟΝΑΜΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Ἐπ' εὐκαιρίαν τῶν ἑορτῶν ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Ἀλληλεγγύης Μετώπου τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ στείλῃ ἓνα δῶμα σὲ κάθε μᾶς πολέμιον.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ στείλουν ἓνα δῶμα εἰς τὸ Μέτωπον δύνανται νὰ καταθέσουν 70 δραχμὰς εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τῆς Κ.Υ.Α.Μ. παραδίδοντας τὴν ἀπόδειξιν εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτῆς. Φιλελλήνων 12, ἢ νὰ καταθέσουν ἐκεῖ, ἢ εἰς τὸ περίπτερον τῆς πλατείας Συντάγματος, 70 δραχμὰς.

Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΤΩ 1914

Μέσα στους δρόμους της Κορυτσάς κυριαρχούσε τώρα ο τρόμος. Παντού σύγχυσι. Παντού αγωνία!

Κι' όχι άδικα...

Οι Έλληνες αντάρτες είχαν κι' άλλες σκαρφαλώσει στα πιά άπίθανα σημεία της Μάροβας και κρατούσαν την πολύπαθη πόλι κάτω απ' τη βετικήν απειλή των ντουφεκιών τους!

Η στάσι του Γ. Τσόντου — Βάρδα, άρχηγού των Έλληνικών δυνάμεων, δέν άφηγε πιά καμμιάν έλπίδα στον Διοικητή της Κορυτσάς. «Η Αυτόνομη Κυβέρνησι τ' Αργυροκάστρου φαινόταν άποφασισμένη να ξεπλύνη την φοβερήν άδικία της Ιταλικής διπλωματίας και ν' άποσπάση, χωρίς δισταγμό, την πόλι, απ' τα χέρια των γυμνών και πειναλέων Άλβανών.

Αυτή την άπόφασιν είχε, λοιπόν, η κυβέρνησι Ζωγράφου. Κι' αυτό φάνηκε απ' το έγγραφο, που έφτασε την ήμέρα εκείνη στην Κορυτσά. Τότε ληνε ο Βάρδας στον Διοικητή της πόλεως. Και να τί έγγραφο:

«Πρός τον κ. Στρατιωτικόν Διοικητήν Κορυτσάς

Κορυτσάν.

Λαμβάνω την τιμήν να γνωρίσω ύμιν, κ. διοικητά, ότι άπεφάσισα να καταλάβω την περιφέρειαν Κορυτσάς. Οι λόγοι οι αναγκασαντές με να προβώ εις τοιαύτην ενέργειαν είνιν οι έξής:

»Ως βεβαίως σάς είναι γνωστόν, η πόλις Κορυτσά, μετά της περιφέρειας της, είναι έδαφος άνεγνωρισμένον διεθνώς ως Ήπειρωτικόν, περί οδ προβλέπει το πρωτόκολλον Κερκύρας. Και έφ' όσον μόν η Άλβανική διοίκησις, έν τη πόλει, ήτο έν ασφαλεία, μοι ήτο επιβεβλημένη η κύρωσις των συμφωνηθέντων, άφ' ης όμως στιγμής η προέλασις των επαναστατών έθεσεν έν μεγάλω κινδύνω την πόλιν, είμι υποχρεωμένος να προλάβω, όπως προστατεύσω αυτήν, κατά των επιθέσεων από μέρους των επαναστατών και της επικείμενης αναρχίας. Πρίν όμως προβώ εις οίανδήποτε πολεμικήν ενέργειαν, αναγνωρίζω ότι τα συμφέροντα της Άλβανικής διοικήσεως συντατίζονται με τα ήμέτερα, θεωρώ καθήκον μου να σάς παρακα-

λέσω, όπως μοι παραδώσετε την πόλιν και την περιφέρειαν ειρηνικώς, προς πρόληψιν αιματοχυσίας και των παρεπομένων συνεπειών του πολέμου. Έν τη περιπτώσει ταύτη όπόσχομαι να εξασφαλίσω την τιμήν, ζωήν, περιουσίαν και θρησκευτικήν έλευθερίαν των κατοίκων, άδιακρίτως θρησκεύματος.

Δέξασθε, παρακαλώ, κ. Διοικητά, τα προς ύμās άνήκοντα σέβη μου.

20-6-1914

Γ. Τσόντος — Βάρδας».

Τέτοιο ήταν το άντρικό και τίμιο τελεσίγραφο του Βάρδα, που στελνόνταν στον αντίπαλο, δυο δλόκληρα μερόνυχτα, πρίν απ' την έπίθεσι.

Σαστισμένος ο Όλλανδός Διοικητής άπήντησε:

«Πρός τον κ. Διοικητήν Γ. Βάρδαν

Κύριε Διοικητά,

Έχω την τιμήν να γνωρίσω ύμιν λήψιν έπιστολής σας και θα στείλω τον λοχαγόν Boorman, διά να συζητήση μεθ' ύμών. Έπί του παρόντος δέν ύπάρχει ανάγκη των δσων γράφετε, διότι το Έλθασάν κατελήφθη υπό των ήμετέρων Βδικών σωμάτων. Διά τουτο ακριβώς ζητώ ν' αναβληθή η άπόφασίς σας, ίνα ίδωμεν το άποτέλεσμα των επαναστατών, εάν δηλαδή προχωρήσουν προς την Κορυτσάν.

Έπί τούτω έστάλη άποστολή εις Στάροβον διά να εξακριβώση την κατά-

στασιν και η όποία δέν επέστρεψε. Έν περιπτώσει αναρχίας διά την πόλιν, θα σάς προτείνω να έλθετε με δύναμιν 200 άνδρών, διά να συμπράξουν μετ' έμοϋ. Έάν όμως έπιτεθώτε κατά της Κορυτσάς, θα διατάξω, όπως η έπίθεσις γίνη επί δλης της γραμμής της Άλβανίας.

Άνευ της άδείας της Κυβερνήσεώς μου και της Διεθνούς Έπιτροπής δέν δύναμαι να θέσω εις την διάθεσιν των Σωμάτων σας την πόλιν άμαχητίς.

Έτσι άπήντησεν ο Όλλανδός. Μά κι' ο Βάρδας, χωρίς να παρασύρεται από διαβεβαιώσεις κι' εύγένειες, έφτιασεν άμέσως ένα έγγραφο κι' ένα τηλεγράφημα.

Το πρώτο, — το έγγραφο, — προωριζόταν για τον Διοικητή Κορυτσάς.

Και το δεύτερο, — το τηλεγράφημα —, προωριζόταν, για την Αυτόνομη Κυβέρνησι τ' Αργυροκάστρου. Νά το:

«Αύριον λίαν πρωί θα έπιτεθώμεν.

Βάρδας».

Έτσι έτοιμάστηκε κι' έτσι αρχίνησε η έπίθεσι για την άνάκτησι της Κορυτσάς, στα χαράματα της 23ης Ιουνίου. Η έφοδος γινόνταν με τρεις φάλαγγες κι' από τρία συγχρόνως μέρη.

Η πρώτη φάλαγγε, μ' άρχηγό τον τότε λοχαγό Γ. Κονδύλη, ήταν σχηματισμένη από έντεκα σώματα άνταρτών. Αυτή ώρμησε προς

το δεξιό μέρος του μετώπου. Άντικειμενικός σκοπός ήταν η κατάληψι λόφων σημαντικών δίπλα στην Κορυτσά. Έκεί οι Άλβανοί ήταν λίγοι. Μόλις βρόντηξε το πρώτο ντουφέκι, ρίξαν κι' αυτοί δυο-τρεις σφαίρες στον... αέρα και τό βάλαν στα πόδια!

Τις ίδιες ώρες, η δεύτερη φάλαγγε μ' άρχηγό τον λοχαγό Έπ. Γραβάνη και με τέσσερα σώματα άνταρτών έσπασε μιάν άσχημην Άλβανικήν αντίστασι κι' έπιασε τον «στοργγυλό λόφο», προς τ' άριστερά της φάλαγγος Κονδύλη.

Με την ίδιαν εδκόλια κι' η τρίτη φάλαγγε κατέλαβε κι' αυτή τα καθωρισμένα μέρη

Μετά την έπιτυχία των σκοπών αυτών, οι Έλληνικές δυνάμεις κάναν την άποφασιστική τους έπίθεσι, προς τα ύψώματα του Καζανιού. Έκεί βρισκόταν άχυρωμένες οι κύριες Άλβανικές δυνάμεις.

Έτσι με μιá ήρωική έπίθεσι πιαστήκαν του Καζανιού τα όχυρά.

Άμέσως οι Έλληνικές δυνάμεις στραφέναν προς την Μάροβα. Σειρά συμπλοκών έπηκολούθησε. Παντού οι άντάρτες σκορπίζαν τη φρίκη και το θάνατο. Τρομαγμένοι οι έχθροι φεύγαν κι' άφήναν θέσεις όχυρές και χωριά πολύτιμα, από στρατηγικής άπόψεως. Έτσι πέσαν η Νικολίτσα, η Άρζα και η Δάρδα.

Μετά την κατάληψι όλων αυτών των θέσεων, ο δρόμος προς την Κορυτσά άργιζε να καθαρίζεται και να εαστερώνη απ' την έχθρική μαυρίλα.

Σε τέτοια πολεμική κατάσταση έθθησεν ο ήλιος της 24ης Ιουνίου. Την άλλη μέρα πρωί-πρωί άρχίησεν η τελική έπίθεσι, για την κατάληψι της Κορυτσάς. Μά η έπιχείρησι αυτή ήταν περισσότερο «επίπαιτος» και λιγώτερο «μάχη», άφού το έδαφος είχε καθαρίσει με τοδε άγώνες των δύο προηγούμενων ήμερών.

Έτσι, στις 25 του μηνος τα Έλληνικά στρατεύματα του Βάρδα μπήκαν νικηφόρα στην Κορυτσά.

Ήλ. Γ. Μπακόπουλος

Από την θριαμβευτικήν είσοδον του τότε Διαδόχου και των Βασιλέως μας εις Κορυτσάν το 1914.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΒΕΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΗΡΩΪΚΟ ΑΓΩΝΑ

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

«Ας περπατώ και με ξύλινα».

Είδα στρατηγὸν νὰ διευθύνῃ τὴν ἐπιχείρησιν μέσα σὲ βροχὴ ἐχθρικών βλημάτων. Εἶδα ἕνα ταγμα νὰ βάσῃ μπροστά, με θυελλώδη ἐπίθεσι, καὶ με κραυγὰς «ἀέρα-ἀέρα» τὰ ὑπολείμματα τῆς μηχανοκινήτου ἰταλικῆς φάλαγγος· εἶδα τὸ ἴδιον ταγμα νὰ σκαφαλῶν ὑπὸ τὴν λόγχη, ἐνῶ τὰ ἰταλικά πολυβόλα καὶ οἱ ὄλμοι θέριζαν τὴς πλαγίας, τὰ ὄψωμάτα ἐνὸς χωριοῦ καὶ νὰ μπαίῃ θριαμβευτικά μέσα εἶδα ἕνα ἀρχίατρο νὰ σπρώχνῃ τοὺς τραυματισμένους τοὺς ὡς τὸ χωριὸ αὐτὸ τὴν ὥρα ποὺ ἡ μάχη ἐξάρξε γιὰ τὴν περιουλι-λέκη μερικοῦς τραυματίες. Ἐνῶ με σπασμένο τὸ καλὰμὶ τοῦ ποδίου του, ἀπὸ βλήμα ὄλμου δολώσαν, ποὺ φώναζε:

— Δὲ μὲ νοιάζει γιατί! «Ας περπατῶ καὶ με ξύλινα!» φώναξε νὰ πᾶν στὸ διάολο οἱ καραγκιόληδες!

Καὶ δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ οὐτὲ τὴν παραρηγορίαν ποὺ τοῦδιναν οἱ νοσοκόμοι:

— Δὲ θὰ πάθῃς τίποτα! Τώρα θὰ σοὺ τὸ δέσουμε καὶ θὰ θρῆνῃ!

— Ας μὴ θρῆνῃ! «Ας μοῦ τὸ κόψουν!»

«Ἀνιστόρητη προσπάθεια ψυχῆς».

Σκληρὸς, ἀπαράμιλλος ἀγὼν, ποὺ γίαισε περὶ φάνεια τὴν ψυχὴ μου, γιὰ τὸ ψυχικὸ μεγαλεῖο τοῦ μαχομένου ἔθνους. Τὸν εἶδα με τὰ μάτια μου· τὸν εἶδον ὅλη τὴν ἔκτασιν τοῦ τσουροφυλίστικα στίς φλόγες του, σὺν τὸν τελευταῖον ἀκροβολιστὴν λιβανίστικα με τοὺς καπνοὺς του· βαφτίστηκε στὴν κολυμβήθρα τῶν ἡρωισμῶν του.

«Ἐνα φανταράκι, πλάι μου, στοὺς θαυμαστοὺς ἀγῶνες τῶν πυροβολικῶν μας, συνώψισε ὡς εἴς τὸ ἀπρόοπτο συμπέρασμα τοῦ νέου αὐτοῦ ἀθλοῦ:

— Μωρὲ τί ἀξίματα ἐμεῖς οἱ «Ἕλληνες καὶ δὲν τὸ ξέραμε!

Κι' ἕνας αἰχμάλωτος Ἰταλὸς ἀξιωματικός:

— «Ὁ Ἕλληνας στρατὸς εἶναι ἀσώκλυτος γιὰ μᾶς. Ἄν εἶχατε τὰ δικὰ μας μηχανικά μέσα θὰ κατακτούσατε τὸν κόσμο!

Καὶ τὸ δὲν εἶδα αὐτὰ τὰ ἐπιτά μέρη, ἄνιστόρητη προσπάθεια νεύρων, ψυχῆς, διαύλειας, σώματος, ἀπὸ τὸν ἀνὰ τατο διοικητὴ, ποὺ ἀγρυπνοῦσε τὴ νύκτα κι' ἐμπαινε τὴν ἡμέρα, σὺν δεκαεῖας, στὴ φωτιὰ τοῦ πολέμου, ὡς τὸν τελευταῖον τεχνίτη, στὸ πῶς μακρινὸ συνεργεῖο ἐπισκευῆς ἀσπίδων. Ποτὲ δὲν εἶδα τὴ φύλῃ μᾶς τόσο ἀνυψωμένη, τόσο ἀνυψωμένη, τόσο μεγάλη!

Αἱ δυνάμεις τῶν καὶ αἱ ἰδὲ καὶ μᾶς.

Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940, ἡμέραν κηρύξεως τοῦ πολέμου, ἡ ἰταλικὴ εἰσβολὴ ἄντε μετὰ πείσθη ὡς ἑξῆς:

Τομεὺς ΗΠΕΙΡΟΥ.— Τὸ ἰταλικὸν σῶμα στρατοῦ Τσαμουργιάς, συγκεντρωμένον ἐκ τῶν μεραρχιῶν Φερράρα, Κένταυρος καὶ Σιέννα, ἐκ 3 συνταγμάτων ἱππικοῦ (6ον, 7ον καὶ 19ον), ἐκ τοῦ

3ου συντάγματος Γρεναδιέρων καὶ 18 πυροβολαρχιῶν τοῦ 26ου συντάγματος βαρέος πυροβολικοῦ, ἀντεμετωπίσθη ὑπὸ μόνον ΜΙΑΣ ἑλληνικῆς μεραρχίας.

Τομεὺς ΠΙΝΔΟΥ.— Ἡ 3η ἰταλικὴ μεραρχία Ἀλβινιστῶν «Γιούλια», ἐνισχυμένη με πολὺ βαρὺ πυροβολικόν, ἀντεμετωπίσθη ἀπὸ ΕΝ μόνον ἑλληνικὸν σύνταγμα καὶ ΜΙΑΝ πυροβολαρχίαν.

Τομεὺς ΚΟΡΥΝΤΑΣ.— Τὸ 26ον ἰταλικὸν σῶμα στρατοῦ, συγκεντρωμένον ἀπὸ τὰς μεραρχίας Βενέτσια (19η), Πάρμα (49η), Πιέμοντε (29η), ἀπὸ 2 τάγματα Ἀλβανῶν, ἀπὸ τὸ 101ον τάγμα πολυβόλων, 1 τάγμα τελωνοφυλακῆς, 8 βαρείας πυροβολαρχίας καὶ τμήμα ὁρμάτων μάχης, ἀντεμετωπίσθη παρὰ ΜΙΑΣ ἑλληνικῆς μεραρχίας καὶ ΜΙΑΣ ταξιαρχίας.

Ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ ἦτο πρωτοφανὴς εἰς πολεμικά μέσα καὶ ὅτι ἡ ἐπίθεσις του ἐγένετο δολοφονικῶς κατόπιν πολυμήνων προετοιμασιῶν.

Χωρὶς πυρομαχικά.

Εἰς μίαν χαράδραν εὐρίσκοντο πενήντα, ἑκατὸν ἰδιοὶ μας. Τὰ πυρομαχικά τῶν εἶχαν τελειώσει, κάθε στρατιώτης εἶχεν ἀκόμη δύο, τρία φυσίγγια. Οἱ ἰταλοὶ ἦσαν ἀπ' ἐπάνω τῶν εἰς τὴν κορυφὴν. Ὁ Ἕλληνας ἀξιωματικὸς ἐμάζεψε τοὺς στρατιώτας του καὶ τοὺς εἶπε: «Παιδιά, νὰ γυρίσωμε πίσω καὶ νὰ πάρωμε πυρομαχικά, γίνεται. Ἀλλὰ ἐγὼ λέω νὰ τοὺς πιάσωμε χωρὶς πυρομαχικά. Ρίξτε τὶς σφαῖρες σας δόλοι μαζί! στὸν ἀέρα καὶ ἐμπρός!» Τὰ δπλα ἀδείασαν ἐντὸς λεπτοῦ στὸν ἀέρα, μιά κραυγὴ, ἕνας παλμός, εἰς τὰ πόδια φτερά, καὶ οἱ «Ἕλληνες εὐρέθησαν εἰς τὴν κορυφὴν. Τὸ ἀνακοινώθη εἰπὲν ἑπειτα: «Ἡχημα-λωτίσθη μία μονὰς πολυβόλων, δύο πολυβόλα, ἀφθονον ὕλικόν».

«Ἀξιοὶ πατέρες ἐνδόξων υἱῶν.

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἀπεστά-

λῇ ἐξ Αἰδηψοῦ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργόν

Ἀθῆνας

Ἐπληροφορήθην ὅτι ἀγαπητὸς μου υἱὸς Ἀλέξανδρος ἐπεσεν ἐπὶ τῶν ἐπαλξεων τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος. Τὸν πατρικόν μου πόνον γλυκαίνει ἡ ἀνὰ σύμπαντα τὸν κόσμον ἀναλάμψασα δόξα τῆς Ἑλλάδος μας τὴν ὁποίαν βάρβαρος κατακτητὴς ἀπεπειράθη νὰ μολύνῃ καὶ μοῦ δίδει τὴν δύναμιν νὰ φωνάξω: Ζήτω ἡ μεγάλη Ἑλλάς.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΤΖΑΦΛΗΣ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησε διὰ τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος:

Ἀγγελον Ματζαφλῆν

Αἰδηψόν

Ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ σου ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς τοῦ κάμνει ἥρωα καὶ ἀθάνατον. Τὸ ὄνομά του θὰ μείνῃ ἀλησμόνητον μετὰ τοῦ ἔθνους μας. Καὶ ὅταν τέτοια ἐνδόξα παιδιά ἔχουν τέτοιους πατέρας σὺν καὶ σὲνα τὸ ἔθνος μας θὰ ἀναλάμψῃ καὶ πάλιν ὅπως εἰς τὰς μεγάλας ἐποχὰς τῆς μακρᾶς τοῦ ἱστορίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Πρόεδρος Κυβερνήσεως

Ὁμοίως πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἀπεστάλῃ ἐκ Χάβαρι τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Ἐθνικὸν Κυβερνήτην

Ἀθῆνας

Υἱὸς μου Ἀθανάσιος Γιαννόπουλος ἐπεσεν ἡρωικῶς καὶ ἐνδόξως ὑπὲρ φιλάτης Πατρίδος εἰς μάχην πρὸ Κορυτσᾶς, ὑπερφηανεύμενος διὰ τοῦτο ἀναφωνῶ: Ζήτω ἡ Ἑλλάς. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς. Ζήτω ὁ Κυβερνήτης.

Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Πάνον Γιαννόπουλον

Χάβαρι Ἡλείας

Τὸ ἡρωϊκὸ παιδί σου θὰ μείνῃ ἀλησμόνητο εἰς τοὺς ζῶντας ὅπως ἐκεῖ ποὺ εἶναι τώρα θὰ εἶναι αἰώνιος. Καὶ σὺ εἶσαι ἀξίος πατέρας ἐνὸς ἐνδόξου υἱοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Πρόεδρος Κυβερνήσεως

Οἱ γυναῖκες τραβοῦσαν τὰ κανόνια.

Οἱ γυναῖκες τοῦ χωριοῦ Δοβρά, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν σταθμάρχην, δέθηκαν με σχοινιά, ζεύτηκαν τὰ κανόνια μας καὶ τ' ἀνέβασαν σὲ ὕψωμα, ποὺ εἶναι ἀπρόσιτο ἀκόμα καὶ γιὰ τὰ κατσίκια.

«... ἀρκεῖ νὰ μὴ χάσωμε τὴ λευτερίαν μας».

Στὰ Ζαγοροχώρια δὲν ἔμεινε οὔτε χορτάρι γιὰ τὰ ζῶα, οὔτε πρόβατο ἢ μοσχάρι.

Τὸ γόρτο τὸ προσέφεραν μόνον τοὺς οἱ χωρικοὶ γιὰ τὰ ζῶα τοῦ στρατοῦ, τὰ κτήνη τοὺς τὰ ἔφαζαν καὶ μοίρασαν τὸ κρέας στοὺς στρατιώτες μας.

— Ἀς μὴ μᾶς μείνῃ τίποτε, φώναζαν. Στὴν ἀνάγκη, ἀς μείνωμε ὅλοι νηστικοί, ἀπένταροι, ἀρκεῖ νὰ μὴ χάσωμε τὴ λευτερίαν μας.

«Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ὀπλίζει τὸ χέρι τους».

Ὁ ἀποσταλμένος τῶν «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου κ. Μαίτλανδ, ἀπόστολος τοῦ Ἀγγλοῦ κυβερνήτου τῶν Ἰονίων νησῶν, ἐπισκεφθεὶς τὰ πεδία τῶν διεξαγομένων μαχῶν εἰς τὴν κεντρικὴν περιοχὴν, ἀποστέλλει εἰς τὴν ἐφημερίδα του μακρὸν τηλεγράφημα, ἐκφράζων τὸν θαυμασμόν του διὰ τὰς ἑλληνικὰς νίκας. Χαρακτηρίζει ὡς θαῦμα τοὺς θριάμβους τοῦ στρατοῦ μίας μικρᾶς χώρας, ὅστις ἀδυσφορὸν διὰ τὰς ταλαιπωρίας με ἱεροκόμητο ἡ καὶ νηστικὸς κάποιος, ὅταν ἐπιγερῶν ἐπιθέσει, ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰ κέντρα τοῦ ἐφοδισμοῦ του, κατορθώνων ἐν τοῦτοις νὰ συντρίβῃ ἐχθρὸν πολυάριθμον καὶ ἀρτίως ὀπλισμένον. Ὁ κ. Μαίτλανδ ἀναστράφει τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς χωρικοὺς μᾶς ἐκφράζει τὴν ἐκκλησίαν του διότι ἄνθρωποι ἀπλοὶ, ἀμόρφωτοι καὶ πτωχοὶ εἶναι τόσο βαθεῖα ποτισμένοι με τὰ ἰδανικά, διὰ τὰ ὁποῖα μάχονται καὶ οἱ πολῖται τῆς Μεγάλης Βρετανίας. «Καὶ ὁ τελευταῖος φαντάρος, εἶπε, ἔχει βαθύτατον ριζωμένον τὴν συνείδησιν ὅτι μάχεται ἐναντὶν τῆς τυραννίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας». Ὁ Ἀγγλος δημοσιογράφος ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἀξιωματικῶν μας, τὸ ἐνστικτὸν τὸ ὁδηγῶν τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς ὁπλίτας εἰς τὴν κατάκτησιν τῶν βουνῶν. Αἱ νίκαι τῆς Πίνδου, τοῦ Καλπακίου, κατέχουν ἐξ ἐνστικτοῦ τὴν στρατηγικὴν τῶν βουνῶν. Σχετικῶς με τὰς νίκας αἱ ὁποῖαι ἐπιστρέφουν τὴν σημερινὴν μάχην εἶπε: «Ἄν με ἐρωτοῦσαν ποῖα εἶναι ἡ μεγαλύτερη νίκη τοῦ στρατοῦ σας ἔως τώρα θὰ εἶπα ὅτι μετὰ τὴν Πίνδον ἀπὸ στρατηγικῆς ἀποφύσεως δὲν εἶναι οὔτε ἡ νίκη τῆς Κορυτσᾶς, οὔτε τοῦ Ἀργυροκάστρου, οὔτε τῶν Ἀγίων Σαράντας, ἀλλὰ ἡ νίκη ποὺ πραγματοποιοῦνται τὴν στιγμὴν αὐτὴν. Οἱ Φίλανδοι, πολέμοι, ἐνόμιζαν ὅτι ἐξέπαιαν ἐπὶ τὰς νίκαις φάλακας ἀγγέλους, οἱ Μαραθωνομάχοι σὰς ἐπιστάντων ὅτι οἱ θεοὶ εἶναι μαζί τους. Οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες πιστεύουν ὅτι ὁ θεὸς τῆς Ἑλλάδος ὀπλίζει τὸ χέρι τους καὶ, πιστεύοντες, βαδίζουν ἀπὸ νίκης εἰς νίκη».

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

29^Η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ευαγγέλιον (Ματθαίου β' 13-23)

Απόστολος (Πρὸς Γαλάτας α' 11-19)

Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄψιν αὐτοῦ καὶ φωνῇ εἰς Αἰγύπτου, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ ὡς ἂν εἰπω σοὶ· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολλέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλασε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνέπαιχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθροῦσθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνέειλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ δυοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνὴ ἐν Ραμὰ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμός καὶ ὁδυρμός πολλός· Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἴσιν. Τελειωσάντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄψιν αὐτοῦ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερθεὶς παρέλασε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τετέληκε γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλασε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχελαὸς βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὁδὸν ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατέκρυπτο ἐν πόλει λεγομένῃ Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῶν προφητῶν· ὅτι ὁ Ναζωραῖος κληθήσεται.

Γνωρίζω ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὅπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλασθον αὐτό οὐτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρευον αὐτὴν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατριῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλεῖσθαι ὕἱόν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελιζώμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐθέλων οὐ προσανθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀνήλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὀπίστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἑπτὰ τρία ἀνήλθον εἰς Ἱερουσόλυμα ἱστορήσασθαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, ἐμὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΠΙΣΤΙΣ

Δὲν εἶναι μόνον ἓνας ἅγιος, ποὺ ἀντεβίχθη μὲ τὴν ἀρετὴν τοῦ μμῆτης τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως μας, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Εἶναι καὶ ὁ ἀποδειγματικὸς τύπος τοῦ χριστιανοῦ ἱεράρχου· Εἶναι καὶ ὁ μεγάλος κοινωνικὸς ἐργατὴς μὲ τὴν ἀπερὸν φιλανθρωπικὴν δράσιν. Εἶναι καὶ ὁ λαμπρὸς ἐκκλησιαστικὸς ῥήτωρ μὲ τὴν γοητευτικὴν ἐνγλωττίαν του. Εἶναι ὁ σοφὸς συγγραφεὺς, ποὺ τὰ πολλὰ καὶ σπουδαία συγγράμματα τοῦ θ' ἀποτελοῦν «κτῆμα ἐς αἶα» τῆς χριστιανώσεως.

Εἶναι λοιπὸν τόσο μεγάλη προσωπικότης ὁ Μέγας Βασιλεὺς καὶ τόσο πολυμερεστάτη ἦταν ἡ δράσις του, ποὺ πρέπει ν' ἀφιερώσῃ κανεὶς τόμο ὁλόκληρον γιὰ τὰ ἐκείνου ὅλα. Σήμερα δὲ περιορισθῇ σ' ἓνα μόνον σημεῖο, θὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν πίστιν τοῦ Βασιλείου, ὅπως τὴν εἶδε καὶ δύσκολος στιγμής ποὺ τοῖς ἔτυναν στὴ ζωὴ του. Αἶμα μιά παροιμία τοῦ λαοῦ μας πῶς ὁ καλὸς παραδοκῶν ἡσυχαστὴς φανταίνεται. Ἔτσι καὶ ὁ χριστιανὸς δὲ φανῇ ἂν εἶναι θερμὸς στὴν πίστιν του καὶ ἀφωσιωμένος στὸν Θεό, ὅταν τὸν τύχουν κατατρεγμοὶ καὶ δοκιμασίαι.

Ἦταν τέτοιοι κατατρεγμοί, μιά δύσκολη δοκιμασία βολῆς κάποτε καὶ τὸν Μέγαν Βασιλεῖο. Ὁ ἱεράρχης αὐτὸς ἔζησε σὲ ἐποχὴ ποὺ ὁ Χριστιανισμὸς, χάρις στὸν Μεγάλον Κωνσταντῖνον, εἶχε ἀναγνωρίσῃ ἐπίσημον ὁρμηκεῖα. Οἱ διωγμοὶ λοιπὸν ποὺ ἄλλοτε εἶχαν σηκώσει οἱ Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες ἐναντίον τῶν χριστιανῶν, τώρα εἶχαν σταματήσει. Τὸν καιρὸ ὅμως ποὺ ὁ Βασιλεὺς ἦταν Ἀρχιεπίσκοπος στὴν Καισάρεια, σὲ θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως βρισκόταν ἓνας αὐτοκράτωρ αἰρετικὸς, ὁ Οὐάλης. Αὐτὸς δὲν ἐπίστευε στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὴν ἀπιστίαν του ἤθελε νὰ τὴν ἐπιβάλλῃ διὰ τῆς θίας σὲ ὅλους τοὺς ὀπαδούς του.

Ὅσοι λοιπὸν δὲν ἐγίνονταν αἰρετικοί, καταδιώκοντο μὲ βάρβαρον τρόπον. Τοὺς ἐξασάφισαν, τοὺς ἐστελλαν σὲ ἐξορίας, τοὺς ἔριχναν σὲ φυλακὲς, καὶ ὄχι λίγους τοὺς ἐθανάτωναν χιόλους.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅσοι χριστιανοὶ ἦσαν σταθεροὶ στὴν πίστιν τους, ὄχι μόνον δὲν ἐκδιώκοντο ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν καὶ τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ ἐγίνοντο καὶ πρὸς θερμὸν. Ἰδιαίτερον στὴν Καισάρεια, τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Βασιλείου, ὁ Οὐάλης δὲν ἔκαμνε μεγάλες προσπάθειες. Ὁ Βασιλεὺς ἦταν ἀνθρώπινος φρουρὸς τῶν ψυχῶν ποὺ ὁ Θεὸς τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ. Τὸν ἐνόησε μὲ λόγια ἐνθαρρυντικὰ, τοὺς ἐστερέωνε στὴν πίστιν τους. Τὰ πλῆθη ἔφερχαν νὰ τὸν ἀκούσουν σὲ μεγάλες ἐκκλησίες, ὅπου ἐδίδασκε καὶ ἀντιπρὸς τὴν ὁμοδοξίαν. Κάθε μέρα μιλοῦσε πρὸς τὸ λαόν, καὶ κάποτε - κάποτε καὶ βυθ' ὁρῶς τὴν ἡμέραν. Καὶ ἦταν τόσο δυνατὸς ὁ λόγος του καὶ τόσο συναρπαστικὸς, ποὺ ὄχι μόνον οἱ χριστιανοὶ ἐστηρίζοντο περισσότερο στὴν πίστιν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ αἰρετικοὶ καὶ Ἰουδαῖοι καὶ εἰδωλολάτρεις προσελεύοντο στὸν Χριστιανισμό.

Αὐτὰ ὅλα τὰ ἔμαθε ὁ Οὐάλης κι' ἔγινε ἔξω φρενὺν. Ὁ Βασιλεὺς ἔπρεπε νὰ βῇ ἀπὸ τὴ μέση. Στέλλει λοιπὸν τὸν ὑπαρχο Μόδεστον, ἕναν ἄνθρωπον ἀγριο καὶ ἀπιστο, ποὺ ἦταν ἀντάξιο ὄργανο τοῦ ἀφέντη του, μὲ τὴν παραγγελίαν νὰ ἀπειλήσῃ τὸ Βασίλειον καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ ν' ἀρνήσῃ τὴν πίστιν του.

Ὅταν ὁ Μόδεστος ἔπρεπε τὴν παραγγελίαν αὐτὴ ἀπὸ τὸν Βασιλεῖα, καλεῖ τὸ Βασίλειον γιὰ νὰ τὸν φοβηθῇ. Ὁ ἱεράρχης ἤξερε καλὰ τί μανία ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν καὶ εἰδικώτερον ἐναντίον του εἶχαν κι' ὁ Οὐάλης κι' ὁ Μόδεστος. Δὲν ἐτρόμαξε ὅμως καθόλου. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ ἐπιστήσιος φίλος τοῦ Βασιλείου, ποὺ μᾶς διέσωσεν πλην αὐτὴν τὴν σκητὴν, λέει πῶς ὅταν πῆγαινε ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ Μόδεστον, «ἐξέπυσε σὺν αὐτῷ πῆγαινε σὲ ἔσθλην καὶ ὄχι σὲ δικαστήριον· ἐνὶ ἤξει πῶς ὁ ἡγεμὼν ἀέδρουσθε ὡς λέων».

Ὅταν παρουσιάσθηκε ὁ ἱεράρχης, ὁ Μόδεστος τοῦ λέει ἀγρία: — Πῶς τοῦλάχισ ἐσύ, Βασιλεῖ, νὰ ἀντιπείκῃς σὲ μιά τόσο μεγάλῃ ἐξουσίᾳ; Πῶς μόνος ἐσύ συμπεριφέρεσαι μὲ τόση ἀυθάδεια; — Γιατί μὴ κάνεις αὐτὴ τὴν ἐρώτησιν; ἀπῆντησε χωρὶς νὰ φοβηθῇ ὁ Βασιλεὺς. Ποῦ βρισκῇ τὴν ἀπειθεῖαν καὶ τὴν ὑπερφίαλτον; Αὐτὸς δὲν μποροῦ νὰ καταλάβῃ.

— Νὰ, δὲν ἀκολουθεῖς τὴν ὁρμηκεῖαν τοῦ Βασιλείου, ἐνὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔχουν πιά νικηθῇ καὶ ὁποταγήσαν.

— Αὐτὰ δὲν ὀφείλεις σὲ δικό μου Βασίλειον, κι' οὐτε δέχομαι νὰ προσκυνῶ τὰ κτίσματα καὶ νὰ γίνω εἰδωλολάτρης.

— Κι' ἐμᾶς δὲν μὲς λογαριάζεις; Δὲν εἶμαστε τίποτα ἐμείς ποὺ δίνουμε αὐτὲς τίς διαταγές; Πῶς λοιπὸν; Δὲν τὸ θεωρεῖς τιμὴ σου νόμους μὲ τὸ μέρος μας καὶ νάχῃς τὴν φίλιαν μας καὶ τὴν βοηθείαν μας;

— Δὲν ἀρνέομαι πῶς εἰσάεστε ὑπαρχοὶ καὶ ἐπιστασιῖς ἄνθρωποι, δὲν εἶστε ὅμως ἀνώτεροι ἀπ' τὸ Θεόν. Τὴ φίλιαν σας τὴ θεωρῶ σπουδαία, ὅσο καὶ τὴ φίλιαν καθὲ χριστιανοῦ. Μίσα στὸ Χριστιανισμὸ ἐπίσημος δὲν εἶν' ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ἀξίωμα, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ ἔχει μεγάλη πίστιν.

Τότε ὁ Μόδεστος παράχτηκε. Θύμωσε. Ἄναγε ἀπ' τὴν ὄρη του. Σηκώθηκε ἀπὸ τὸ θρόνον του καὶ μὲ λόγια ὁρμητικώτερα λέει:

— Μὰ πῶς λοιπὸν; Δὲ φοβέσαι τὴν ἐξουσίαν;

— Καὶ τί θὰ μοῦ συμβῇ; Τί θὰ πάθω; ἀπῆντησε ὁ Βασιλεὺς.

— Τί θὰ πάθῃς; Ἐνὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ εἶναι στὴν ἐξουσία μου.

— Πῶς εἶναι αὐτά; Πῶς μου τα, γιατί δὲν τὰ ξέρω.

— Κατὰγοσε τῆς περιουσίας, ἐξορίας, βάρσας, θάνατος.

— Φοβέριστέ με μὲ τίποτ' ἄλλο, ἀνὰ ὅπου. Γιατί κανένα ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀνέφερες δὲ μπορεῖ νὰ μὲ βλάψῃ.

— Πῶς εἶναι δυνατόν; Μὲ ποῖο τρόπο θὰ τὰ καταφέρῃς;

— Κατὰγοσε τῆς περιουσίας, ἀπαντᾷ ὁ Βασιλεὺς, δὲ μπορεῖ νὰ πάθῃ ἓνας ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἔχει τίποτα. Ἐκτός ἀν πάρῃς αὐτὰ τὰ τρίγωνα φτωχὰ ρούχα ποὺ φορῶ καὶ κάτ' ἐκεῖ βιάσαι, αὐτὰ εἶν' ὅλη μου ἡ περιουσία. Ἐξορία δὲν ξέρω τί θὰ πῇ, γιατί ὅπου κι' ἂν πάω ὁ Θεὸς θὰ εἶναι μαζί μου. Τὰ βάρσας καὶ τί μποροῦν νὰ κάμουν σὲ ἓνα ἄνθρωπον μὲ δοθέντο σῶμα; Μὲ τὴν πρῶτη πληγὴ τὸ σῶμα αὐτό θὰ πῶς νεκρῷ. Ὅσο γιὰ τὸ θάνατο, αὐτὸς θὰ εἶναι γιὰ μένα ἐργασία. Γιατί θὰ μὲ στείλῃ μιά ὥρα γρηγορώτερα κοντὰ στὸ Θεόν μου!

Ἀπ' τὴς ἀπαντήσεως αὐτῆς τοῦ Βασιλείου ὁ ὑπαρχος ἔμεινε ἐκκληκτός. Καὶ τοῦ λέει: — Κανένας ὡς τὰ σήμερα δὲ μοῦ μίλησῃ ἔτσι, μὲ τέτοιο θάρρος, σὲ μένα τὸ Μόδεστο.

— Ἰωὺς δὲν οὐνήτηρες ποτὲ πλῆθιν ἐπίσκοποι, ἀπαντᾷ τότε ὁ Βασιλεὺς. Γιατί ἀν οὐναντοῦσις προφητικὸ ἐπίσκοπος, ποῦ ν' ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ γιὰ τὴν πίστιν, μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ σοῦ ἀπαντήσῃ. Ἐντεῖς ὁ ὑπαρχος, σὲ ὅλα ἐμᾶςτε πρὸς καὶ ἄκακοι καὶ πρὸς ταπεινοὶ ἀπὸ καθὲ ἄλλον. Ὅταν ὅμως πρόκειται γιὰ τὴν πίστιν μας, ὅλα τὰ περιφρονούμε καὶ σ' ἓνα μόνον πράγμα προσέχουμε: Στὸν Θεόν. Τότε φωτιά καὶ ζέφος καὶ σιδερένια ἀγκίστρια ποὺ σχίζουν τὴν σάρκα, αὐτὰ ὅλα μᾶς εἶναι ὑποτακτικὰ καὶ ὄχι φοβέρας. Ὑψίστε, λοιπὸν, φοβέριζε, καμὲ δ.τ.ι θέλεις. Ἀς τ' ἀκούσῃς αὐτὰ κι' ὁ Βασιλεὺς. Καὶ γινώριζε καλὰ, πῶς ἔμεινε δὲν πρόκειται νὰ μὲ ὁποταγήσῃ.

Αὐτὰ εἶπε ὁ Βασιλεὺς. Ὁ Μόδεστος ἔμεινε ὁρμηκὸς μὲ σιγήν. Ὅποτε τοῦ εἶπε νὰ βῇ ἔξω, ἀλλὰ μὲ πολὺ μαλακώτερον τρόπο ἀπὸ τὴν ὄρη. Ἀπὸ τότε οὐτε τὸν ξαναπείραξε. Παρήγγειλε μόνον στὸ Βασίλειον, ὅτι αὐτὴ τὴν φορὰ δὲν ἔχουν νὰ κάμουν μὲ κανένα δειλόν.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐξακολούθησε τὴν ὑπερλαμπρὴν δράσιν του ἀνάμεσα στὸ λαὸ τῆς Καισάρειας. Ἡ πίστις του, ἡ ἀφωσίωσις του πρὸς τὸν Χριστόν εἶναι πραγματικὰ θαυμαστή. Εἶναι πασάβαντα λαμπρὰ γιὰ καθὲ Χριστιανόν. Αἰκάει ἡ Ἐκκλησία μας τὸν κατετάξε μετὰ τῶν μεγάλων ἁγίων τῆς καὶ ἡ ἱστορία δὲν ἔχει ἀποκαλύψει Μίαν.

Α. Ι. ΓΚΙΛΛΑΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΧΑΝΙ

Παραμονή Πρωτοχρονιάς. Κρύο τσουγτερό. Χιόνια δλοῦθε. Ο' Αἶσος κυλοῦσε μεγάλους ὄγκους νερῶν μι-σοπαγωμένων. Ἡ μονή «Τοῦπου» λί-γο δῶθε ἀπὸ τὸ Ἀργυρόκαστρο, καὶ οἱ γύρα πλαγιές κάτασπρες ἀπὸ τὰ χιόνια. Μιά παρέα «ἡμιονηγῶν» κα-βάλλα στὰ μουλάρια τους ἐρχότανε ἀπὸ κεῖθε πέρα. Εἶχαν σηκωμένους τοὺς γιακάδες τῆς χλαῖνης καὶ τυλι-γμένους τοὺς λαιμούς με μάλλινες σάρπες, κατεβασμένα τὰ πτερύγια στὰ δίκωχα ὥστε νὰ σκεπάζουν ταύ-τιά τους, κι' ἔτσι δύσκολα μπορούσε κανένας νὰ ξεχωρίξῃ τὰ πρόσωπα, γιατί μαζί ἔσκωσαν καθὼς ἦσαν κα-βάλλα καὶ χουχουλίζαν νὰ ζεστά-νουν τὰ παγωμένα χέρια τους. Τὸ ξε-ροθόρι φουοῦσε ἄγριο καὶ κουβαλοῦ-σε ἀραιές νιφάδες χιονιοῦ, πὺ ἐκα-ναν ὠραία ξόμπλια πάνω στὶς χλαί-νες τῶν φαντάρων, στὰ καπούλια, στὰ σαμάρια καὶ στοὺς λαιμούς τῶν μου-λαριῶν. Τὰ ζῶα προχωροῦσαν με κό-πο, γιατί κάρφωναν τὰ πόδια τους στὸ παχὺ στρώμα τοῦ χιονιοῦ, πὺ σκέ-παζε τὸ δρόμο.

Ἦταν ἓνα ἀπόσπασμα ἐφοδιοπομ-πῆς, πὺ πήγαινε σὲ διπλανά χωριά.

—Μοῦλε! βιαλετο! ἀποθαμένους σου! μοῦλε! ἐφώναζε χτυπώντας με τὰ πόδια του καὶ τοὺς «ἀναβολείς» τὰ πλευρὰ τοῦ μουλαριοῦ του ἕνας ἡμιονηγός πὺ ἀπὸ τῆ γλῶσσα του φαίνότανε Κρητικός.

—Δὲν καταλαβαίν' ρε συνάδελφε εὐτοῦν τῆ γλῶσσα τὸ μουλάρ'. Μί-λα του ἰταλικά γιατί εἰν' ἡγμάλωτου, ἐφώναζε ἓνας Ρουμελιώτης φαντάρος πὺ ἐρχότανε ξωπίσω.

—Νὰ μάθῃ ἑλληνικά, ἀνε θέλει νὰ καλοπεράσωμε.

—Ρε αὐτὸ μοιάζει με Κένταυρο, τζογοῦλα μου, εἶπε κάποιος Ζακυν-θινός.

—Βρὲ Κένταυρος εἶναι ἀλήθεια, προσέθεσε κάποιος ἄλλος, δὲν βλέπεις τὰ καπούλια του;

—Ἀν εἰν' ρε Κένταυρος «φούσκω» τον.

—Ἀφσέ τονε μωρὲ νὰ τότε πάω μόστρα στὴν Κρήτη! Εγὼ τὸν ἦπιασα κιόλας ὀπροθὲς ὄντον ἔπασανε οἱ μα-καρονάδες, κι' ἦτονε φορτωμένοι γα-λέττα. Ἐπέφτανε τὸ λοιπὸς οἱ ὀδίδες

δεξὰ ζερβά του, καὶ νάθελα τονε δη-τε ἤθελα σκάσει στὰ γέλια: "Ὅτον ἠπεφτε μιὰ ὀδίδα ἀπὸ μπρὸς κι' ἠ-θέλα δὴς τὸ Κένταυρο νὰ γυρίσῃ ὀπί-σω νὰ τοινοβολᾷ. Κι' ἀπὸ ἡθελα πέση μιὰ ἄλλη ἀπὸ πίσω, νὰ γυρίσῃ πάλι ὀμπρὸς καὶ δὸς του τοινές... Ἐ-γὼ ἐκουβαλοῦσα πυρομαχικά μὰ ἔ-νας ὄμιος ἥσπασε τὸν ἓνα πόδα τοῦ μουλαριοῦ μου. Σάν εἶδα κι' ἐγὼ μι-σερὸ τὸ μουλάρι τ' ἀφίνω καὶ πιάνω τὸν Κένταυρο, τοῦ ξεφορτώνω τῆ γα-λέττα καὶ τοῦ καθίζω τοὺς κάσες τῶν φυσικῶν τοῦ μουλαριοῦ μου καὶ τὸ γράφω στὴ δύναμι τῆς ἐφοδιοπομπῆς...

Ἐτσι κουβεντιάζοντας τὸ μικρὸ ἀ-πόσπασμα τῆς ἐφοδιοπομπῆς ἔφτασε

Ἦταν ἓνα ἀπόσπασμα ἐφοδιοπομπῆς...

σὲ κάποιο χάνι. Ἦσαν κι' ἄλλοι πεν-τέξῃ στρατιῶτες ἐκεῖ καὶ εἶχαν ἀνά-ψει μεγάλῃ φωτιά καὶ ζεσταίνονταν. Ἀφοῦ ἔδεσαν τὰ μουλάρια στὸ σταῦ-λο καὶ τοὺς ἔβαλαν νομῇ, πλησίασαν με τοὺς ἄλλους νὰ ξεκουρασθοῦν.

—Καλῶς τὰ παιδιά! τοὺς καλω-σάριον οἱ ἄλλοι.

—Χρόνια πολλὰ ρε συνάδελφοι! Πρωτοχρονιά μπαίνει, τὸ πήρατε χαμ-πάρι;

Ἀμ' δὲ βλέπεις ἐδῶ, εἶπε κάποιος

πὺ καθότανε στὴ φωτιά καὶ στριφο-γύριζε μιὰ γαλλοπούλα στὸ σουβλί. Ψήνουμε ἓνα ἴταλὸ Ἀλπινιστῆ...

—Μὰ τί διάβολο, ἔτσι χωρὶς φτερά τὸν ἔχετε; Πάει Ἀλπινιστῆς δίχως φτερά;

—Τὰ φτερά τὰ κρατᾷμε γιὰ τὰ κα-κέλλα μας νὰ τὰ φορέσουμε ὅταν θὰ μποῦμε στὴ Ρώμη.

—Νὰ φάμε θέλει κι' ἐμεῖς Ἀλπινι-στῆ; ἐρώτησεν ὁ Κρητικός.

—Καὶ γιατί νὰ μὴ φάμε κι' αὐτό-νε ψυχοῦλα μου, σάμπως δὲν φάγα-με καὶ τοὺς ἄλλους; προσέθεσε ὁ Ζα-κυνθινός.

Τὸ τραπέζι ἐστρώθηκε καὶ καθὼς κομματιαζότανε ἡ γαλλοπούλα ἡ εὐ-θυμία ἐρχότανε μονάχη της:

—Ἐχω τὴ γνώμη ὅρε παιδιά, νὰ στεῖλουμε τὰ πόδια στὸ Σοντοῦ.

—Μὰ τί, πολυποδαροῦσα θὰ τὸν κά-νουμε; Αὐτὸς τρέχει τώρα με τὰ τέσ-σερα καὶ δὲν τὸν φτάνουμε. Ἀν τοῦ δώσουμε κι' ἄλλα τότε θὰ μᾶς καταρ-γῆσουν τίς ἐφοδιοπομπές με τὰ μου-λάρια, γιατί δὲν θὰ φτάνουν ποτὲ καὶ θὰ κάνουν τὴ δουλειά μας τὰ ἀερο-πλάνα.

—Ἐχεις δίκιο συνάδελφε. Βρὲ ἀ-λήθεια τί τρεχίὸ εἰν' αὐτὸ τῶν φρα-τέλλων;

—Ντὰ ἔχουνε μωρὲ αὐτοὶ ψυχὴ; Κι' ἂν ἔχουνε θὰ νάναί σάν τοῦ που-λιοῦ! ἐπενέθη ὁ Κρητικός.

—Εἰς ὕγειον παιδιά! Καλὴ χρο-νιά! Καὶ στὴ Ρώμη γρήγορα.

—Νὰ δώσῃ ὁ Θεός! ἐφώναξαν ὁ-λοι.

—Καὶ τώρα στὴ δουλειά μας! Εἰ-πε ὁ Δεκανέας δίδοντας τέλος στὸ πρωτοχρονιάτικο αὐτὸ γλέντι. Ἐμ-πρὸς παιδιά. Πᾶμε προτοῦ νυχτώσῃ νὰ φορτώσουμε. Τὰ μεσάνυχτα πρέπει νάχουμε γυρίσει στὸν ὄρχο, γιατί πρῶι πρῶι ἔχουμε σειρά γιὰ μεταφο-ρὰ πυρομαχικῶν στὰ παλληκάρια. Πρί-πει αὔριο νάχουν μπόλικά γιὰ νὰ ῥί-ξουν μπουνιαμάδες στοὺς ἴταλους.

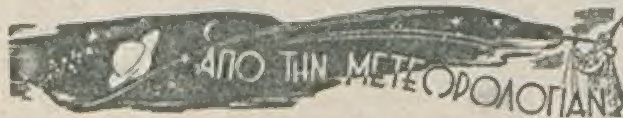
Τὸ χιόνι ἐξακολουθοῦσε νὰ πέφτῃ, καὶ τὸ μικρὸ ἀπόσπασμα με τὰ μου-λάρια του ἀνηφόριζε σὲ λίγο στὸ ἀν-τικρινὸ χωριὸ ἀπὸ ὅπου θὰ φόρτωνε νομῇ με ἐπικεφαλῆς, κλωτσοβολώντας, τὸν «Κένταυρο»...

Γ. Μαράντης

Ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι ἡ Ἀστρονομία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχῃ σχέση με ζητήματα πὺ ἀνα-φέρονται εἰς τὴν Τοπογραφία καὶ τὴν Γεωδαισία. Καὶ ὅμως καθε-τε πὺ σχετίζεται με τὴν μέτρον τοῦ ὄγκου καὶ τοῦ σχήματος τῆς Γῆς καὶ με τὴν παράστασι καὶ ἀπεικόνισι τῶν διαφορῶν ἀνωμα-λιῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς συνδέ-ται ἀμέσως με τὴν ἐπιστήμην τῆς Ἀστρονομίας.

Ἐτοί ἡ Ἀστρονομία προσφέρει πρακτικὴ ὠφέλεια εἰς τὸν κόσμον πὺ θέλει νὰ γνωρίσῃ τὸ μέγεθος τῆς Γῆς καὶ τὰς διαφορὰς δια-μορφώσεως τοῦ ἐδάφους αὐτῆς. Καθε Κράτος διὰ νὰ γνωρίξῃ με ἀκρίβεια καὶ λεπτομέρεια τὸ ἔ-δαφος του πρέπει νὰ διοργανώσῃ εἰδικὴν ἐπιστημονικὴν ὁργάνωσιν.

Ἡ Ὑπηρεσία αὕτη ἔχει σκο-πὸν νὰ ἐτοιμάξῃ διαφορῶν χάρ-τες, συνοπτικὰς ἡ λεπτομερεῖα-κούς, οἱ ὅποιοι θὰ ἀπεικονίζουν

Ἀστρονομία καὶ Γεωδαισία

διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἐπικρα-τείας καθε ἔθνους. Οἱ χάρτες αὗτοι διὰ νὰ εἶναι λεπτομερεῖς καὶ ἀκριβεῖς πρέπει νὰ γίνον με μεγάλην ἀκρίβειαν.

Δι' αὐτὸ οἱ Ὑπηρεσίαι αὗται ἔχουν ὀρισμένα ἀστρονομικὰ ὄρ-γανα καὶ ὀπάδων ὀρισμένοι ἀ-ξιωματικοί, οἱ ὅποιοι καὶ ἀνα-λαμβάνουν τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας αὐτῆς.

Ἀφοῦ τελειώσουν αἱ παρατη-ρήσεις εἰς ἓνα σταθμὸ, φεύγουν καὶ ἐρχονται εἰς ἄλλον κορυφὴν πὺ ἀπέχει 20-40 χιλιόμετρα

καὶ κάνουν καὶ ἐκεῖ τὴν ἴδια δουλειά. Προσέχουν ὥστε τὰ ση-μεῖα εἰς τὰ ὁποῖα στήνουν τὰ ὄργανα τῶν νὰ φαίνονται ἀνά-τρία. Τὰ σημεῖα αὗτα λέγονται «γεωδαιτικά» ἢ «τριγωνομετρι-κά» σημεῖα.

Με τὰς παρατηρήσεις αὐτάς, τὰς ἀστρονομικάς, εὐρίσκουν τὸ γεωγραφικὸν πλάτος καὶ τὸ γεω-γραφικὸν μήκος καθε κορυφῆς πὺ παίρνουν ὡς κορυφὴ τῶν δια-φορῶν τριγώνων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐτοιμά-ζονται οἱ διάφοροι τοπογραφικοὶ

χάρται πὺ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔ-χουν πολλές λεπτομέρειες, τίτοις, ὥστε, ὅταν τὸν χάρτην αὐτὸν τὸν ἔχῃ στὰ χέρια του ἓνας εἰ-δικὸς ἡμπορεῖ νὰ προσανατολίζε-ται σὲ καθε στιγμὴ ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος πὺ κινεῖται.

Ἀπ' αὐτὰ τὰ λίγα ἡμπορεῖ ὁ καθένας νὰ καταλάβῃ ὅτι ἡ συμ-βολὴ τῆς Ἀστρονομίας στὸν κλά-δο αὐτὸν τῆς ἐπιστήμης εἶναι με-γάλη καὶ ἔχει ἀμέσους ἐφαρμο-γὰς. Τώρα μάλιστα στὴν πολέμ-ικῃ περίοδῳ πὺ ζοῦμε, οἱ διά-φορες στρατιωτικὲς μονάδες κι-νοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοπο-γραφικῶν χαρτῶν.

Τὰ Ἐπιτελεία καὶ τὰ Στρατη-γία πὺ διευθύνουν τὰς στρατιω-τικὰς ἐπιχειρήσεις παρακολου-θοῦν τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοῦ ἰδικοῦ τῶν ἐπάνω σὲ χάρτες πὺ ἀποτελοῦν μυστικά τοῦ Κράτους.

ΣΕΙΡΙΟΣ

Σ' ὅλο τὸν Ἑλληνισμό ἡ πρωτοχρονιά χαιρετίζεται χαρμόσυνα. Κι' αὐτὸ εἶναι σωστό, γιατί ὁ κάθε νέος χρόνος φέρνει νέες χαρές, νέα πρόδο, νέες δόξες καὶ νίκες γιὰ τὴν Πατρίδα μας. Ἡ κάθε μιὰ πρωτοχρονιά ἔρχεται μὲ καινούργιες ἐλπίδες. Μὰς ἀνανεώνει τὴν αἰσιοδοξία.

Χαιρετᾶμε λοιπὸν ὅλοι τὴν πρώτη μέρα τοῦ χρόνου μὲ χαρά καὶ μ' ἐνθουσιασμούς. Ὑπάρχουν μάλιστα διάφορα ἔθιμα γιὰ τὸν χαιρετισμὸ τοῦ νέου χρόνου ποὺ ἔρχεται καὶ γιὰ τὸν γιορτασμὸ τῆς ἐπίσημης μέρας τῆς πρωτοχρονιάς. Τὰ κάλαντα, οἱ μπουναμάδες κι' ἄλλα ἔθιμα συνοδεύουν τὴν γιορτή.

...

Τὰ κάλαντα εἶναι ἔθιμο πολὺ παλιό. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὸχει ἀπὸ τὰ Βυζαντινὰ χρόνια. Καὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ τραγούδια αὐτὰ εἶναι παλαιότατα. Ἐχουν ζῶν καὶ τριακοσίων καὶ πεντακοσίων χρόνων! Μάλιστα μερικοὶ μελετητές βεβαιώνουν πὺς τὰ κάλαντα ἔχουν τὴν ἀρχικὴ τους καταγωγή στὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα. Ὁ Γάλλος Φωριέλ στὸ βιβλίο του «Λαϊκά τραγούδια τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος» γράφει:

«Τὰ κάλαντα, ποὺ σὲ ὠρισμένες μέρες τοῦ χρόνου τραγουδοῦν συντροφικὰ παιδιῶν, τὰ ὁποῖα γυρίζουν ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα καὶ μαζεύουν μικρὰ φιλοδοξημένα σὲ εἶδη ἢ σὲ νομίσματα, ἔχουν στενὴ σχέση μὲ τὴς συνήθειες τῆς ἀρχαίας λατρείας. Εἶναι φανερὴ ἡ συγγένειά τους μὲ τ' ἀρχαῖα ἔθιμα τῆς εἰρεσιωνίας, τοῦ κορωνίσματος, τοῦ χελιδονίσματος. Καὶ δὲν ἔχουν ὅμοιο μονάχα τὸ θέμα τὰ τραγούδια αὐτὰ μὲ τὰ ἀντιστοιχὰ ἀρχαῖα, μὰ ἔχουν ὅμοια καὶ τὴν σύνθεσι, καθὼς καὶ τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν οὐσία τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἐννοιῶν, ποὺ ἐκφράζουν».

Τὸ ἀρχαιότατο λοιπὸν αὐτὸ ἔθιμο τῶν καλάντων ἀναστατώνει τὸν παιδικὸ κόσμον ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς. Παντοῦ «τά λένε». Μὰ ἀλλοῦ τὰ παιδία ποὺ λένε τὰ κάλαντα

κρατοῦν στὰ χέρια μουσικά ὄργανα καὶ παίζουν, ἀλλοῦ μόνον ἓνα φαναράκι καὶ ἀλλοῦ ὀλόκληρα ὁμοιώματα ἀπὸ ἐκκλησίες ἢ ἀπὸ καράβια. Ἀλλὰ χρόνια στίς γειτονιές τῆς Ἀθήνας ἐγίνετο συναγωνισμὸς ποιᾶς γειτονιάς τὰ παιδιὰ θά ἐφκίαναν γιὰ τὰ κάλαντα τὴν ὥραιότερη ἐκκλησίτσα ἢ τὸ μεγαλοπρεπέστερο καράβι. Ὁ μεγαλύτερος θρίαμβος ἦταν ὅταν μιὰς γειτονιάς τὰ παιδιὰ παρουσίασαν στὰ κάλαντα ἓνα ὁμοίωμα τοῦ θρυλικοῦ μας «Ἀθέρωφ» μὲ ὅλα του τὰ ἐξαρτήματα σὲ μέγεθος ποὺ ἐφθανε στὸ μᾶκρος τὰ 3 μέτρα!

Τὰ τραγούδια τῶν καλάντων τῆς πρωτοχρονιάς διαφέρουν κι' αὐτὰ κατὰ τόπους καὶ κατὰ καιρούς. Σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος τὰ πρωτοχρονιάτικα κάλαντα ἀρχίζουν ἔτσι:

«Αἱ Βασίλῃς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία. Βαστάει πένα καὶ χαρτί χαρτί καὶ καλαμάρι. Τὸ καλαμάρι ἐπίνει καὶ τὸ χαρτί μιλάει».

Τὰ Ἑλληνόπουλα ὁμῶς τῆς Συῶνης τραγουδοῦσαν τὰ κάλαντα τῆς πρω-

τοχρονιάς μ' αὐτοὺς τοῖς στίχους:

«Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροιά κι' ἀρχὴ τοῦ Γενάρου κι' ἀρχὴ τοῦ β' μηνὸς ὁ Χριστὸς τρεῖς χρόνους πάλαι καὶ καὶ ποὺ παραπάτησε χρυσὴ μηλίτσα βγήκε... κλπ.

Γὰ πρωτοχρονιάτικα κάλαντα πήρανε σὲ πολλές περιστάσεις καὶ μορφή ἐθνική. Ὅχι μόνον θρησκευτική. Στὰ χρόνια τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' συχνὰ τὴν πρωτοχρονιά τὰ κάλαντα ἐτραγουδοῦντο σ' αὐτοὺς τοῖς στίχους:

Ζῆτω τοῦ Βασιλέα μας, τῆς Ὀλγας τῆς ὡραίας μας. Ζῆτω καὶ τοῦ διαδόχου τοῦ μεγάλου μας ἀνδρᾶπου... κλπ.

Ὁ Βασιλεὺς ἦταν ὁ Γεώργιος, πάππος τοῦ σημερινοῦ Βασιλέως μας, ἡ Ὀλγα ἦτο ἡ Βασιλίσσα καὶ ὁ τότε Διάδοχος ἦταν ὁ κατόπιν νικηφόρος στρατηλάτης Κωνσταντῖνος.

Κι' ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος ἐνίκησεν ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ στρατοῦ μας καὶ κατόπιν ἔγινε Βασιλεὺς, συχνὰ στὰ πρωτοχρονιάτικα κάλαντα ἐτραγουδοῦσαν τὸ θούριον «Τοῦ ἀητοῦ ὁ γιός».

Σύμφωνα μὲ τὰ παλαιὰ

ἔθιμα, τὸ τραγούδι τῶν καλάντων ἀκολουθεῖται συχνὰ καὶ μὲ διάφορα ἐγκώμια γιὰ τὸν νοικοκύρη τοῦ σπιτιοῦ ὅπου τραγουδοῦν τὰ παιδία, καὶ γιὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. Τοῦ νοικοκύρη τὸ ἐγκώμιο πολλές φορές ἀρχίζει ἔτσι:

Κι' ἐδὼ ποὺ τραγουδοῦσαμε πέτρα νὰ μὴ ραγίσῃ κι' ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ χρόνους πολλοὺς νὰ ζήσῃ.

Τῆς νοικοκυρᾶς τὸ ἐγκώμιο εἶν' αὐτό:

Κορὰ ψηλὴ, κορὰ λιγὴ κορὰ μελά, στῆται, ποὺ σὲ χτενίζουν ἀγγέλαι μὲ τὰ χρυσὰ τὰ χτείνια...

Ὑπάρχουν ὁμῶς καὶ ἓνα πλήθος ἄλλα ἐγκώμια γιὰ τὸ νοικοκύρη, γιὰ τὴν νοικοκυρά, γιὰ τὰ παιδιὰ τους, γιὰ τὰ κορίτσια τους, γιὰ τὸν νοικοκύρη ὅταν εἶναι παπᾶς, προεστῶς, δάσκαλος, γεωργός, βοσκός κλπ. Καὶ κατὰ τόπους τὰ ἐγκώμια αὐτὰ διαφέρουν, ἔχουν μῦρες παραλλαγές.

...

Οἱ μπουναμάδες τῆς πρωτοχρονιάς εἶναι κι' αὐτοὶ ἔθιμο ἑλληνικὸ καὶ παλαιότατο. Ὁ ἀρχαῖος συγγραφεὺς Ἀθηναῖος ἀναφέρει ὅτι οἱ πρόγονοί μας στὴν ἀρχαιότητα ἀντήλλασαν μεταξύ τους δῶρα τὴν πρώτη τοῦ χρόνου. Καὶ τὰ δῶρα αὐτὰ ἐλέγοντο ἐπὶ νομῆδες. Αὐτὴ ἡ συνήθεια ἐπέρασε κατόπι καὶ στὸν Ἑλληνισμό τοῦ Βυζαντίου. Καὶ ἐφθασε τέλος καὶ ἔως τὴς μέρες μας. Μὰ ἡ ὀνομασία «ἐπινομήδες» σιγά - σιγά ἔπαθε παρομοιοφθορὰς καὶ φαίνεται πὺς μὲ τὴν τριτὴ τοῦ χρόνου ἔγινε σιγά - σιγά «μπουναμάδες», «μπουναμάδες» καὶ «μπουναμάδες». Ὁ μπουναμάς λοιπὸν δὲν εἶναι οὔτε ἓξι οὔτε συνήθεια ξένη, ὅπως πιστεύουν μερικοὶ. Εἶναι καθαρά καὶ γνήσια ἑλληνική.

...

Τὴν παραμονὴν λοιπὸν τῆς πρωτοχρονιάς τραγουδοῦν τὰ παιδιὰ τὰ κάλαντα καὶ τὴν ἄλλη μέρα γίνεται ἀνταλλαγὴ μπουναμάδων. Μὰ δὲν εἶναι μονάχα αὐτὰ τὰ ἔθιμα τοῦ χαιρετισμοῦ τῆς πρωτοχρον. ἄς στὴν Πατρίδα μας. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα περίεργα καὶ λυγώτερης σημασίας ἔθιμα. (Συνέχεια στὴ σελίδα 360)

Ἐφκίαναν γιὰ τὰ κάλαντα ἓνα βυρρακι

45.

(Συνέχεια)

“Όλη νύχτα οί φίλοι του έμειναν άγρυπνοι! δέν τόν άφηναν από κοντά, νά μή σκοτωθή. Τρείς μέρες και τρείς νύχτες ό ‘Αλέξανδρος έμεινε χωρίς νά κοιμηθή, χωρίς νά φάη, χωρίς νά λου- στή. Πρόσταξε νά φέρουν στο κρεβά- τι του τό πώμα του Κλείτου κι’ έ- πεφτε άπάνω του θρηνηώντας. “Όταν πιά τού πήραν τό πώμα και τδθαναν ό ‘Αλέξανδρος κυλίστηκε πίστομα χά- μω κι’ έκλαιε και χτυπούσε μέ τίς γροθιές του τή γή.

Τού κάκου οί φίλοι του τόν παρη- γορούσαν. Τού κάκου ό ‘Ανάξαρχος προσπαθοῦσε νά τού αποδείξη πώς ό Κλείτος ήταν άξιος θανάτου γιατί πρόσβαλε τό ιερό πρόσωπο τού βασι- λιᾶ. Κι’ όταν είδε πώς ό βασιλιάς έ- μενε άπαρηγόρητος, άρχισε νά τού μι- λή για τήν άθανασία τής ψυχής και πώς μιά μέρα, μετά θάνατο, θά συναν- τήση τήν ψυχή τού Κλείτου στα ‘Ηλύ- σια πεδία και θά συμφιλιωθούν.

— Βγάλτε τον έξω! πρόσταξε ό ‘Α- λέξανδρος. Δέν θέλω νά τόν άκούω!

Κι’ έπεσε πάλι πίστομα και φώναζε τόν σκοτωμένο.

Κ ε φ. 62.

“Ό στρατός ήταν άνάστατος. Γίνη- καν πολλά κόμματα, μάλλοναν. “Άλ- λοι έπαιρναν τό μέρος τού ‘Αλέξαν- δρου, άλλοι τού Κλείτου. Οί πιό φρό- νιμοί άρχηγοί, ό Περδίκκας, ό Κρα- τέρης, ό Πτολεμαίος και μαζί τους κι’ ό Στέφανος προσπαθοῦσαν νά έπι-βάλουν πειθαρχία.

— Δέν είναι δουλειά σας νά κρίνετε και νά έπικρίνετε τά έργα τού βασι- λιᾶ, τούς έλεγαν. Μή μαλλώνετε. Κα- νείς δέ φταίει. Φταίει τό κρασί.

Μά ό Καλλισθένης ό φιλόσοφος εί- χε πάρει θάρρος, δέν μπορούσε πιά νά κρατηθή:

— Είμαστε “Έλληνες, φώναζε, δέν είμαστε βάρβαροι. Δέν προσκυνούμε. “Ηρθαμε έδώ νά υποτάξουμε τούς ‘Α- σάτες, νά τούς φέρουμε τόν πολιτισμό μας, όχι νά μάς υποτάξουν αυτοί και νά μάς κάμουν βάρβαρους. Δέ θέλου- με πλούσιες στολές κι’ άρώματα και δουλοπρέπιες. Θά τά γράψω όλα αυ- τά, ένα ένα, στήν Ιστορία μου, νά μά- θουν οί μελλούμενες γενεές τήν άλή-θεια. “Εσείς κρατάτε κοντάρι, τί μπο- ρείτε νά κάμετε; “Εξουσιάζετε μονά- χα τό σώμα. Τίποτα άλλο. “Εγώ κρα- τώ τό κοντύλι και γράφω. Κι’ έξου- σιάζω τήν ψυχή.

Σήκωνε ψηλά τό κοντύλι του και τό κουνούσε σάν κοντάρι.

— “Αλλοίμονό σας! “Αλλοίμονό σας! φώναζε. “Όλα θα τά γράψω!

Γύρω από τον Καλλισθένη συγκεν- τρώθηκαν, πλήθος δυσαρρεστημένου.

Πολλοί Μακεδόνες, πολλοί “Έλληνες, μερικοί άρχηγοί.

— “Ηούχασε, μή φωνάζεις! Έλεγε στόν άγριεμένο φιλόσοφο ό Στέφανος. “Αν θές τό καλό σου, σώπα!

Μά ό Καλλισθένης είχε συνεπαρθή, μήνες τώρα παρακαλουθούσε τόν ‘Α- λέξανδρο νά φέρεται σάν ‘Ασιάτης μονάρχη και κρατιόταν’ τώρα όμως ξεσπούσε.

— Είμαι “Έλληνας φιλόσοφος, φώ- ναζε, μαθητής τού ‘Αριστοτέλη, έχω εύθύνη!

— “Έχει δικιο ό Καλλισθένης, ακού- στηκε τότε μιά δυνατή φωνή. Δέν ήρ- θαμε νά χάσουμε τήν έλευθερία μας!

“Ό Στέφανος στράφηκε. Είδε τό φί- λο του τόν ‘Ερμόλαο νά φωνάζη. Σή- κωνε τό μπράτσο του μέ τή βαθειάν άκούμη πληγή και τό κουνούσε άπειλη- τικά. Δίπλα του στέκονταν ό Χαρι- κλής και φώναζε άγριεμένος:

— Κάτω ό τύραννος! Κάτω ό τύ- ραννος!

— “Ερμόλαε! τού φώναζε ό Στέφα- νος.

— “Έχει δικιο, εξακολούθησε ό ‘Ερ- μόλαος. Ξέρεις πόσο άγαπώ και θαν- μάζω τόν ‘Αλέξανδρο. Πλάτυνε τά σύνορα τής πατρίδας, τάφτασε ως τά πέρατα τού κόσμου. Μά θέλει νά στενέψη τά σύνορα τής ψυχής μας. Καλύτερα νάμαστε έλευτέροι σ’ ένα μικρό χωριό παρά σκλάβοι σέ μιάν άπέραντη αυτοκρατορία!

Πλήθος Μακεδόνες έτρεξαν, κύκλω- σαν τόν ‘Ερμόλαο και τόν άκουγαν μέ θαυμασμό.

— Είμαστε μαζί που! Είμαστε μαζί σου! τού φώναζαν κουνώντας τό κον- τάρι τους. “Ελευθερία! “Ελευθερία!

Σήκωνε ψηλά τό κοντύλι του και τό κουνούσε σάν κοντάρι.

“Ό Στέφανος πήρε από τό μπράτσο τό φίλο του.

— Πάμε! τού είπε.

“Έκαμαν μερικά βήματα. Μπήκαν σ’ ένα κήπο, κάθισαν κάτω από μιά ροδιά. “Ό βραδινός αγέρας ήταν γε- μάτος μυρωδιές.

— “Ερμόλαε, είπε μέ γλυκειά φωνή ό Στέφανος, ήσυχασε. Μήν κάνεις έ- ται, άκουσέ με.

Κι’ άρχισε νά τού μιλή για τόν ‘Αλέξανδρο, πώς ήταν ή Μακεδονία πριν από αυτόν, πώς ήταν όλη ή ‘Ελ- λάδα. Και τώρα! “Ως τού έχουν φτά- σει τά σύνορά μας! Κοιτάζει! Κοί- ταξε!

Μέ τήν αίχμη τού κονταριού του χάραξε άπάνω στο χώμα τό νέο χάρτη τής ‘Ελλάδας.

Μά ό ‘Ερμόλαος κουνούσε τό κε- φάλι.

— Θυμήσου, εξακολούθησε ό Στέ-φανος, πώς πλαντούσε μέσα στή στε- νή Μακεδονία. Θυμήσου μιά μέρα σπι- τι μου, στήν Πέλλα, πώς φώναζες μι- λώντας για τή μικρή μας χώρα: «Πλαντώ!» κι’ όλοι γελάσαμε! και μο- ναχά σ’ ένοιωθες ό,τι ένοιωθε κι’ ό ‘Αλέξανδρος: πώς ή πατρίδα ήταν μι- κρή κι’ έπρεπε νά μεγαλώση, νά μὴν πλαντάζουμε. Τό θυμάσαι;

— Τίποτα δέν έχασα! άποκρίθηκε μ’ έξαψη ό ‘Ερμόλαος. Τίποτα δέν έ- χάσα. Μά τί σημασία έχουν όλα αυτά; Πάλι φωνάζω: «Πλαντώ!», όχι πιά για τί ή πατρίδα είναι στενή, παρά γιατί τούτος ό ‘Αλέξανδρός σου θέλει νά μου άφαιρέση τήν έλευθερία μου!

— Μήν άκούς τόν παραξενιάρη σ’- τόν φιλόσοφο, τόν Καλλισθένη. Αυτός είναι διαρκώς μεθυσμένος. Ξέρει νά μιλή και νά πειράξη, μυαλό όμως δέν έχει.

— “Ό Καλλισθένης, άποκρίθηκε ό ‘Ερμόλαος μέ θυμό, είναι έλευτέρος άνθρωπος. Μήν τόν βρίζης. “Όταν στήν Περσέπολι γλεντούσε πάλι ό βασι- λιᾶς, όλοι, “Έλληνες και βάρβαροι, όταν τελείωσε τό συμπόσιο έπescαν και τόν προσκύνησαν. Κι’ ό βασιλιάς μετά τό προσκύνημα φιλούσε τόν καθένα κι’ έφευγε. Κι’ ένας μονάχα στάθηκε όρθιος, ό Καλλισθένης. “Ό ‘Αλέξαν-δρος τού άνήθηκε τό φίλημα. Μά ό Καλλισθένης γέλασε κι’ είπε: “Εχα- σα ένα φιλή μά κέρδισα τή λευτεριά μου!

Προσηγορία έδωκε ό Στέφανος τόν ‘Ερμόλαο νά μνηστέρε τό τόσο πάθος. Τον κοιτάξε και νύχτα.

— Τί έπαθες, ‘Ερμόλαε; τού είπε.

— Τίποτα, άποκρίθηκε ό ‘Ερμόλαος. “Ακούω τήν καλή σου, Στέφανε, βλέ- πω τί γίνεται κάθε μέρα, παρακολου- θώ πώς έμπαζει ό ‘Αλέξανδρος από “Ελλάδας σ’ ένα σιγά και γίνεται ‘Α- σιάτης.

(“Ακολουθεί)

Εὐτυχισμένο
• Χρόνος
καί μέ τή

1) "Ένας πυρ
κάπου εἰς τὸ
φει δυὸ λέξει
του ἐν ἀναμο
ματος διὰ κ
λιν βολήν. 2
θόλο μας με
που σιὸ Μί
χίση ἢ μάχη
ροι μας πα
τάς ὁδοὺς
μετὰ τὴν θρ
κην των.
ποῦ ὁδηγεῖ
τοῦν. Εἰς τὸ
ται ἢ κατὰ
τοῦ Μοραδα
τοῦ εἰς τὴν
τὴν Ἀ.δαν

ο καινούργιος
1941
Νίκη!

οβολητής μας
Μέτωπον γρά-
στην μητέρα
η του συνθή-
α άρχιση πά-
Ενα πυρο-
αφέρεται κρ-
ωπο πριν άρ-
3) Οι φαντά-
οελαύνουν εις
της Κορυτσας
αμβευτικήν νί-
Ενας δρόμος
εις την Κορυ-
βάθος φαίνε-
λευκη κορυφή
4) Γενική ά-
καταληφθέν-
αρκών χωρίων.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ

ΥΠΟ Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

41. (Συνέχεια)

Ο καρaboκύρης χαμογέλασε.

— Περίμενε νά τή δής στις καλές της... Σά φουσηθ θρακιᾶς καί μα- νιάση καί σηκωθοῦν τὰ κύματα βου- νά... τότες πού οὐρλιάζει σά λύκαινα λυσσοσμένη... καί τὰ λέμε, νεού- ταικε...

— Θάμουναι πολύ εὐχαριστημένος νά τή χαρῶ κι' ἔτσι...

Τό μάτι τοῦ κύρ Θόδωρου ξεχώρισε μέσα στή θαμπή ἀντιφεγγιά τῶν ἀστέ- ρων, ζερβά, σέ μικρή ἀπόσταση στε- ριά.

— Νά, ἡ Πάτιμος, εἶπε. Λογαριάζω πῶς μέ τό δρόμο πού τραβᾶμε θά βρε- θοῦμε τὰ ἡμερώματα στή Λέρο. Ὅλη τούτη ἡ περιοχή εἶναι βασιλεῖο τῶν κουρσάρων. Ἐγώ καιρό νά περάσω ἀπό τούτα τὰ νερά... τώρα καί πέντε χρόνια... Τήν τελευταία φορά μάλι- στα εἶδα κι' ἔπαθα νά ξεφύγω ἀπό τρεῖς Σαρακηνές φοῦστες πού μέ εἶχαν μπλοκάρει. Ταξίδευα μ' ἕνα σα- πιοκάραβο φορτωμένο ὡς τὰ μπούνια μέ λάδι καί ξερούς καρπούς... Μά τὰ κατάφερα μιά χαρά.

Ξημερώνοντας πέρασαν κοντά ἀπό ἕνα ξερονήσι. Πάνω σ' ἕνα βράχο ὁ Δημήτρης εἶδε ἕνα ἀγριόγινδο πού στήλωνοντας τὰ μπροστῖνά του πόδια σ' ἕνα βράχο κοίταζε πέρα κατὰ τὸ πέλαγο καί σήκωνε τή μουσούδα του σά νά μυρίζοταν τὸν ἀέρα.

— Τί λές κύρ Θόδωρε, εἶπε στὸν κα- ρaboκύρη. Ἄν ἀράξαμε δῶ πέρα... Βλέπω χοντρὸ κυνήγι καί θά περνού- σαμε μιά χαρά τήν ὥρα μας ὡς πού νά βραδυάση.

— Τό καλλίτερο πού ἔχουμε νά κά- νουμε ἀποκρίθηκε αὐτός κι' ἔδωκε διαταγή νά βάλουν γραμμὴ κατὰ ἕνα ψηλὸ κάθε πού ἡ λάμψη τῆς αὐγῆς τὸν ἔκανε νά ροδίζει πάνω ἀπὸ τ' ἀ- κίνητα νερά σά νάταν ἀπὸ κοράλλι.

Θάμνοι μικροὶ ὀλοῦθε' στρατὶ πα- τημένο δὲν ξεχώριζε πούθενά κι' οὔτε ἄνθρωπου. Βράγια παντοῦ μόνο πρὸς τ' ἀνατολικά εἶχε ἀμμουδιά ὅ- που λογάριάζαν ὅταν ψηλώση ὁ ἥλιος καί φουντώση ἡ ζέστη νά ζητήσουν ἀνακούφιση στή δροσούλα τῆς θά- λασσας.

Ὁ καρaboκύρης προνοητικὸς ὡς ἵκασο ἔστειλε δύο ναῦτες ψηλά γιά ν' ἀγναντεύσουν ὀλόγυρα μὴ φανῇ κα- νένα πλεύσιμο κι' ἂν τύχη κι' εἶναι κουρσάρικο, νά πάρουν ἐγκαίρως τὰ μέτρα τους.

Σέ κάτι τέτοια ἐρημονήσια ἔστηναν οἱ Σαρακηνοὶ καρτέρι καί πρόδαλναν ἁφνικά μπροστά στὰ πραιοαυτιάδι- κα καράδια πού εἶχανε τὴν ἀνοησία νά περάσουν ἀπὸ τούτα τὰ πελάγη.

— Ἐγὼ θά μείνω κοντά σὸ καράδι μου, εἶπε ὕστερα στοὺς τρεῖς φίλους. Τώρα σεῖς, πηγαίνετε ὅπου θέλετε, μοναχὰ νά μὴ μακρύνετε πολὺ... κι' ἂν ἀκούσετε τὸ βούκινο νά σημάνη γυρίσετε τὸ γρηγορώτερο πίσω.

Ὁ Γρηγόρης καί ὁ Δημήτρης πῆ- ρανε τὰ κοντάρια καί τὰ τόξα τους καί τράβηξαν κατὰ τὸ βράχο πού εἶ- χανε δῆ πρὶν τ' ἀγριόγινδο. Ὁ Μι- χαήλ ὡς ἕνα σημεῖο τοὺς ἀκολουθεῖ- σε... μὰ ἔμεινε πίσω καί τὸν ἔχασαν.

Ἡ γαλήνη πού βασιλεῦε ὀλόγυρα μπῆκε σιγὰ σιγὰ, θαρρεῖς, καί στήν ψυχὴ τους. Σά νά μὴν ἦσαν πιά κέν- ταρχοὶ τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, σά νά μὴ βρίσκονταν σέ πόλεμο... σά νά μὴν εἶχαν πάρει ἀπάνω τους ἔργο δύ- σκολο πού μπορούσε νά τοὺς στοιχίσῃ καί τῇ ζωῇ. ἀπολησμονήθηκαν στήν ὁμορφιά πού τοὺς τριγύριζε κι' ἀρχι- σσαν γλυκεῖα ὀμιλία γιά τοὺς ἀγαπη- μένους των κάτω κεῖ στή Θεσσαλο- νίκη.

— Ξέχασα νά σοῦ πῶ, εἶπε μιά στι- γμὴ ὁ Δημήτρης, πῶς τίς προσάλλες ἤρθε κάποιος στρατιώτης καί μοῦ ἔ- φερε χαιρετισμοὺς ἀπὸ τὸν πατέρα καί τὴ Νανώ. Λογαριάζουν, λέει, νάρ-

θουν στή βασιλεύουσα... καί μπορεῖ γυρίζοντας πιά, ἂν θέλῃ ὁ Θεός, νά τοὺς βροῦμε ἐκεῖ.

— Ἡ Νανώ; ρώτησε ὁ Γρηγόρης κι' ἐνοίωσε πῶς κοκκίωσε ἀπὸ τὴ χαρὰ τοῦ.

Πάντα τὴ θυμότανε. Ἡ ἀόριστη ὁ- πόσηση πού τῆς εἶχε δώσει τὴν ἡ- μέρα πού ἔφυγε ἀπὸ κοντὰ της, τώρα πού ἀνδρώθηκε πιά κι' ἀντίκρυζε τὴ ζωὴ μὲ πιδὸ σταθερὲς καί ξεκάθαρες βλέψεις, ξελαγάρισε μέσα του κι' αὐτὴ κι' ἔπαιρνε ὅσο πῆγαινε ὀρισμένη μορφή.

Ἡ Νανώ! Τρία χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε. Μὰ σά νά εἶχαν περάσει εἴκοσι. Τόσο ὁ μεταξὺ καιρὸς ἦταν νευμάτος ἀπὸ ἐπεισόδια καί συγκινήσεις. Κι' ὡς τόσο ἡ εἰκόνα της, τὸ ἴδιο ζωηρὴ, ἀνέβαινε κάθε τόσο στὴ θύμησή του.

Ναὶ θαρρεῖ πῶς τὴν βλέπει... Ἐ- κεῖ στὸν προθάλαμο μὲ τὰ ψηφιδωτά στ' ἀρχοντικό τοῦ Πρωτοσπαθήρη. Εἶχε πάει νά τὴν ἀποχαιρετήσῃ.

— Πότε θά ξαναἰδωθοῦμε; τοῦ εἶπε.

Τί νά τῆς ἀπαντήσῃ σέ μιά τέτοια στιγμή; Ἄνοιγε μιά πόρτα γιά νά περάσῃ σ' ἕνα καινούργιο κόσμο πού ἦτανε ὀλότελα ἀγνωστός του. Θά ἔβρι- σκε ἀράγε τρόπο νά ξαναγυρίσῃ κον- τὰ της;

Κι' ὡς τόσο μὲ πεποίθηση ἀτράντα- χτη, σὰν τοῦ ὑπαγόρευε τὰ λόγια κεί- να ἡ ἴδια ἡ παντοδύναμη μοῖρα ἀπάν- τησε.

— Θά ξαναδωθοῦμε. Καί τῆς ἔσφιξε τὸ χέρι.

Πῶς ἑαστέρωσε εὐτὺς τὸ πρόσωπό της! Ἐδῶκατε τότε τὸ χρυσὸ της σταυ- ρὸ καί τοῦ τὸν πέρασε σὸ λαιμό. Γιά νά τὸν φτάσῃ μάλιστα ὑψώθηκε στίς μύτες τῶν ποδιῶν της.

— Γιά νά σέ βοηθήθῃ καί νά σέ φω- τίξῃ ἡ χάρις του... πρόσθεσε.

Εἶχε μιά σοδαρότητα λέγοντας τοῦ- τα, σά νάτανε μεγάλῃ!

Ὑστερα τὸν καμάρωσε κλίνοντας τὸ κεφάλι πρὸς τὸν ἀριστερὸ ὅμο καί χωρὶς νά πῇ τίποτε ἄλλο ἔφυγε τρέ- χοντας.

Δὲν τὴν ξαναεἶδε ἀπὸ τότε.

Θάχῃ μεγαλώσει τώρα... Θάχῃ ἀλλάξῃ ἴσως. Μὰ τὰ εὐγενικά χαρα- κτηριστικά... τὰ μάτια μὲ τὴν ξέχω- ρη κελὴν στοχαστικὴ ἔκφραση θά μεί- νανε τὰ ἴδια βέβαια... Κοίταξε τὸ Δημήτρη πού τῆς ἔμοιαζε γιά νά μπο- ρέσῃ νά φανταστῇ πιδὸ ζωηρὴ τὴν εἰ- κόνα της.

— Γιατί μὲ κοιτάξεις; τὸν ρώτησε κείνος πού ἐνοίωσε σὸ βλέμμα τοῦ φί- λου του μιά παράξενη τρυφερότητα...

— Σέ κοιτάζω; Ἄ ναι... δὲν μπο- ρῶ νά καταλάβω πῶς παραμέλησες νά μοῦ πῆς ἕνα τόσο εὐχάριστο νέο.

— Πῶς θάρῃ ἡ Νανώ; Δὲν παραμέ- λησα... περιμένα μοναχὰ μιά πιδὸ κα- τάληψη...

— Καί τὴν ἔβρισκες τώρα;

— Ὅχι, μὰ τὴν ἀλήθεια... τὸ εἶπα χωρὶς νά τὸ σκεφθῶ αὐτὴ τὴ στιγμή.

Μεσολάβησε σιωπὴ καί ἁφνικά ὁ Γρηγόρης εἶπε σοδαρά.

— Ἀμα γυρίσουμε ἀπὸ τὴν Κρήτη, θά μιλήσουμε γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

— Καί βέβαια, εἶπε ὁ Δημήτρης στὸν ἴδιο τόνο.

Ὁ πῶλος γέλωσε... Ἄρχισε νά κά- νῃ ζέστη καί οἱ γλώσσες τους στέγνω- σαν.

(Ἀκολουθεῖ)

M. N.

* * * * * 1η σειρά: 'Αν-
 * * * * * δρικόν, ἐπὰ γ-
 * * * * * γελμα, 2α σει-
 * * * * * ρά: Εἰς αὐτὴν
 * * * * * πωλοῦνται ὅλα
 * * * * * τὰ εἶδη τροφί-
 * * * * * μων (γεν), 3η
 * * * * * σειρά: Ὁμιλία, 4η σειρά:
 Σήκωσε (καθ.), 5η σειρά:
 Λέξις ἀπὸ περίφημον σπαρ-
 τιατικὴν φράσιν, 6η σειρά:
 Πρωτρεπτικόν, 7η σειρά:
 Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.
ΑΓΓ. Ν. ΜΟΣΧΟΣ

ΕΥΙΕ—Ο—ΕΞΗ—ΑΙ—ΗΕ—
Ο—ΑΑΙ

Μεταξύ τῶν ἀνωτέρω φωνέντων νά τοποθετηθοῦν τά κατάλληλα σύμφωνα ὥστε νά ἀναγνωσθῇ μιὰ λαϊκή παροιμία.

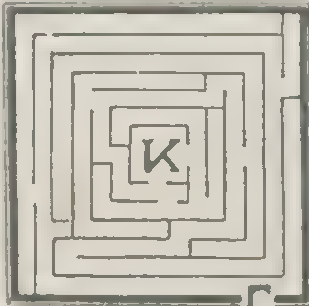
Τρία σύμφωνα αν πάρω
και τὰ βάλω στή σειρά
τότ' ἔνα γλυκό ζουμί
θὰ προβάλλῃ μιὰ χαρά.
Ο. ΛΑΕΤΡΑΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 11ου ΦΥΛΛΟΥ

[illegible]

Ἀλεξανδρεῖα, Μάδος Ἰά-
μιον, Ἀλυσία), Τρίγωνον:
Σῦρος, υἱός, ροή, ὅς, Σ. Κρυ-
πτογραφικόν: Τηλέγραφος,
Τάφος, Φάρος, Γήρας, Γαλή, Ἡ-
ρα, Φόρος, Γρίφος: Μηδενί-
κα ποσά διηκίβησε.

Ἀκουμπήστε τὴν ἄκρην τοῦ μολυβιοῦ σας στὸ Κ καὶ κοιτάξτε τὸ δείκτη τοῦ ρολογιοῦ σας πού μετᾷ τὰ δευτερόλεπτα. Ἐπειτα δίχως νὰ περάσετε ἀπὸ μαύρη γραμμὴ, δίχως νὰ γυρίσετε πίσω καὶ χωρὶς νὰ περάσετε δυὸ φορές τὸν ἴδιον δρόμο γυρᾶτε γύρω

γραμμή από το Κ ως το Γ.
 "Αν το καταφέρετε χωρίς λάθος σε 10'' το πολύ ειστε Ικανάτος.
 "Αν χρειασθίτε λιγώτε-
 ρα δευτερόλεπτα από το 20 μέτρος, από 20- 40 αδι-
 εις, κι' αν περισσότερο ά-
 πό 40 καλά θά κάνετε να
 μη μπαίνετε μόνος ποτέ σε
 καμμία σπηλιά για να την
 εξερευνησέτε. .

ΜΗΝΑΣ ΜΑΤΣΑΚΗΣ

100 πόντοι

Στο σχέδιο βλέπετε πέν-
τε άρθρους: 17, 23, 24,
16 και 39.

Ένας κύριος, εξασκου-
μενος στη σκοποβολή, με
στόχον τὸν πίνακα αὐτό,
κατ'ῶρθωσε με ἑξη βέλη νὰ
κάνη 100 πόντους.

Μπορείτε να βοηθήτε πώς ἐπέτυχε τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό:

Κρυπτογραφικόν

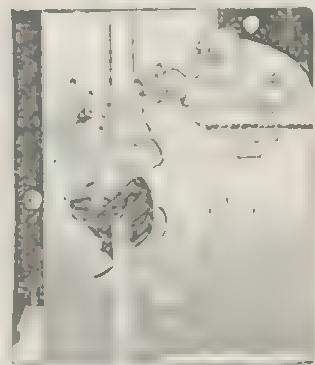
1234156785940	= Πόλις
69915241	= Κράτος
152360	= Νήσος
78870	Δ.
2370	Α. Γ. Στοι
5160	Α. Γ. Στοι
897455	Π.
8670	Μ. Γ. Στοι

σώματος

Β ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΙ ΛΙΓΗ

ΕΜΠΡΟΣ ΒΑΘΥ ΚΑΙ ΠΙΣΩ
ΡΕΥΑ

- Ψηλά τα χέρια, γιατί στήν

Τὰ κάλλαντα τοῦ 1941

Καλὴν ἡμέρα Ἕλληνες
ὁ Γιάννης διατάσσει
νά δώσουμε ἀπάντησι
μέ λόγους εἰς τὸν Γκράτσι.

Κλωτσο καὶ βρόντο, καρ-
 | παζία
 ὅπως σ' αὐτοὺς ταιριάζει
 νὰ μάθῃ καὶ ὁ Ντουτσο
 | τούς
 ἐμᾶς νὰ μὴ πειράζῃ.

Τώρα τραβᾷ τις τρίχες του
ὁ γάϊδαρος τῆς Ρώμης
κι' ἀπ' τὸ πολὺ του τὸ κακὸ
γίνεται θηριώδης.

Γιατί πολλά φοβήθηκε
διὰ τὴν Ἰταλία
μὴ τοῦ τὴν πάρῃ ὁ τσολιᾶς
καὶ χάσῃ τὴν ἀξία.

Χρόνια πολλά τοῦ Βασιλειᾶ
νά ζήσουν οἱ φαντᾶροι
νά τὰ χιλιάσῃ ὁ Μεταξᾶς
κι' οἱ σύμμαχοί μας "Αγ-
[γλοι.

Πώς ήταν δυνατόν;

Στὸν στρατῶνα:
Ὁ λοχίας κάνει γυμνάσια
στοὺς στρατιῶτες καὶ δια-
τάζει:

— Σηκώστε τὸ δεξιὸν σας πόδι!

Ὅλα τὰ δεξιὰ πόδια σηκώνονται, ἀλλὰ ἕνας κουτός σήκωσε τὸ ἀριστερό.

Ὁ λοχίας βλέποντας τὸ ἀριστερὸ πόδι τοῦ κουτοῦ σηκωμένο καὶ ἕνα δεξιὸ πόδι· παύ ἦταν τοῦ πλαϊνοῦ του, φωνάζει:

— Ποιός βλάκας είναι αυτός που σήκωσε και τα δύο του πόδια μαζί;

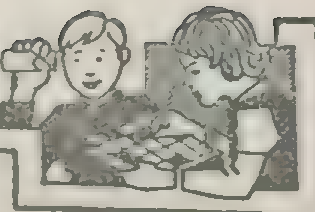
ΤΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

Ὁ Μιμήτης τερνύει τὴν ἐξοικειωτὴν Πρωτοχρονιά, χωρὶς τὸν πατέρα του, πού πολεμᾷ μέ τοις ἄλλοις στρατιώταις στο μέτωπο. Τά ὄρα ὅμως δὲν τοῦ εὐχαίρει, ἀλλὰ ἀκούεισάν τον ὡς τὸν βυζαντινὸν κτ' ὁ θεὸς του καὶ ἡ

... ἡ εἰκόνα μας. ἡ ὁποία δὲν εἶναι ὡστόσο τε-
... τὴν παρουσίαν σου, ἐνδὸς τῆς κοιν-
... ἡμεῖς μετὰ τὰ γεγονότα σὰς χωρητι-
... ἡμεῖς μετὰ τὰ γεγονότα σὰς χωρητι-

Διασκεδάσεις

ΕΥΘΥΜΙΑ

Πώς να την έδλεπαν;

Δύο περιηγηταί άνεβα-
σμένοι επάνω στην 'Ακρό-
πολι, θαυμάζουν τὸ πανό-
ραμα τῶν 'Αθηνῶν.

— Βλέπεις, ἐκεῖ κάτω,
λέει ὁ ἕνας, εἶναι ὁ Λυκα-
θηττός. Ἀπὸ κεῖ εἶναι τὸ
Μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου;
ἐκεῖ οἱ στήλες τοῦ 'Ολυμ-
πίου Διός, ἐκεῖ τὸ Στάδι-
ον... Ἀλλὰ περιέργο πρᾶ-
μα... Δὲν βλέπω τὴν 'Α-
κρόπολι πουθενά...

Τὰ δόντια

'Η μαμά: 'Ελενίτσα, εἴ-
σαι πολὺ κακοχτενισμένη
σήμερα!

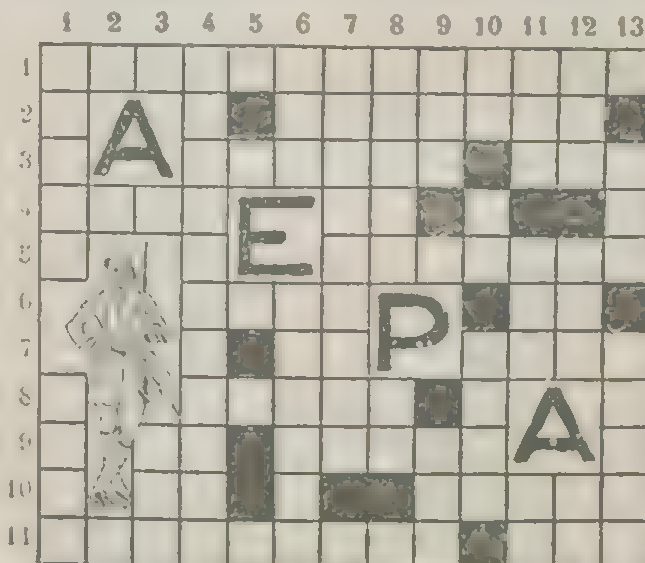
'Η 'Ελενίτσα: Μὰ τι
νὰ κάνω, μαμά, ἀφοῦ σή-
μερα εἶχε τόσο κρύο...

'Η μαμά: Καὶ τί σχέσι
ἔχει τὸ χτενισμά σου μὲ τὸ
κρύο;

'Η 'Ελενίτσα: Πῶς
δὲν ἔχει σχέσι, ἀφοῦ σήμε-
ρα πῆγα νὰ χτενιστῶ καὶ
ἔτρεμαν τὰ δόντια τῆς χτέ-
νας μου;

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

Ὁριζοντίως: 1) 'Ελληνικὴ πόλις τὴν ὁποῖαν ἡλευθέρωσαν
τὰ ἡρωϊκὰ στρατεύματά μας. 2) Διαβόλος. 3) Μαλακός — Κατοστρέ-
φει τὰ ρούχα. 4) Ἀγγελιαφόρος τῶν Θεῶν — Μοιάς ηλεκτρικῆς ἀν-
τιστάσεως. 5) Μοιάζει μὲ τὸν ὀστακό, ἀλλὰ εἶναι πολὺ μικρότερη
(γεν.). 6) Πρόδεος — Ἀνθ. 7) Θεὸς τοῦ ἡλίου — Πρόδεος. 8)

Καθ' ὅτι, ὡς καὶ τὴν ἀποκρίσιν, 9) Πρῶτος, ὁ πρῶτος ἀπὸ τὰς ἐποχὰς (γεν.). 10) 2) Ὁ δαίμων, ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων. 11) 1) Ὁ δαίμων, ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων. 12) 1) Ὁ δαίμων, ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων. 13) 1) Ὁ δαίμων, ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων.

'Ακροστιχίς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι
ζητουμένων λέξεων ἀποτε-
λοῦν ἥρωα τοῦ 21.

1) Ἀρχαῖος βασιλεὺς
τῆς Μακεδονίας. 2) ἥρωας
τοῦ 21. 3) Ποταμὸς τῆς
Εὐρώπης. 4) Ποταμὸς τῆς
Γερμανίας. 5) Ἀρχαῖος
ποιητής. 6) Ἡρωϊκὴ νή-
σος. 7) Πόλις τῆς Πελο-
ποννήσου. 8) Ἑλληνικὸς
κόλπος. 9) Δρόμος. 10)
Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

Ι. Κ. ΣΠΕΝΤΖΟΣ

'Ακροστιχίς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι
ζητουμένων λέξεων ἀποτε-
λοῦν ἀρχαῖον βασιλέα τῆς
Μακεδονίας.

1) Χώρα τῆς Ἀσίας. 2)
Πρωτεύουσα εὐρωπαϊκοῦ
κράτους. 3) Ἐνδοξὸν εὐρω-
παϊκὸν κράτος. 4) Καύσι-
μος ὕλη. 5) Ἀδελφὸς τοῦ
Μωυσῆως. 6) Νῆσος τῶν
Κυκλάδων. 7) Ἀποτελεῖται
ἀπὸ δένδρα. 8) Ποταμὸς
τῆς Γερμανίας. 9) Ὑπομ-
νητικὸν ζῶον. 10) Ἑλληνι-
κὴ νῆσος.

Αἶνιγμα

Βάρη ἀμέτρητα κρατῶ
μὰ μιά πετρίτσα δὲν μπορῶ

Ι. Κ. ΣΠΕΝΤΖΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ο ΚΟΚΟΡΑΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΥ

'Ηταν μιά φορά ἕνας γέρος καὶ
μιά γρηά. Ἡ γρηά εἶχε μιά κόττα,
ὁ γέρος ἕνα κόκορα. Ἡ κόττα γεν-
νοῦσε ἀπὸ κανένα αὐγό, κι' ἔτρωγε
ἡ γρηά αὐγά. Ὁ γέρος εἶχε τὸν κό-
κορα καὶ λαλοῦσε. Μιά μέρα τῆς
λέει ὁ γέρος:

— Δός μου ἕνα αὐγό.

— Δὲ σοῦ δίνω, τοῦ λέει, αὐγό, γι-
ατί ὅταν λαλήῃ ὁ κόκορας, ἐσύ, γέρο,
καμαρώνεις.

Ὁ γέρος πείσμωνε καὶ πῆρε ἕνα
ξύλο καὶ τσάκισε τὸ ποδάρι τοῦ κό-
κορα.

Ἀμὰ τσάκισε τὸ ποδάρι τοῦ κό-
κορα, ὁ κόκορας ἔφυγε καὶ πάει πέ-
ρα σ' ἕνα ποτάμι, μὰ δὲν μπορούσε
νὰ ριχθῇ γιὰ νὰ περάσῃ τὸ ποτάμι,
κι' ἔλεγε:

— Ρούφα, κόκορα, τὸ ποτάμι.

Τὸ ρούφηξε ὁ κόκορας τὸ ποτάμι
καὶ πέρασε.

Πάει πάρα κάτω καὶ βρίσκει μιά
ἀλεπού. Ἡ ἀλεπού ἤθελε νὰ τὸν
φάῃ.

— Μὴ μὲ τρῶς! τῆς λέει ὁ κόκο-
ρας, νὰ πᾶμε στὸ κοττέτσι τοῦ βασι-
λιά (κι' ὁ κόκορας ρούφηξε τὴν ἀ-
λεπού στὸ δρόμο).

Σὰν ἔφθασε στὸ κοττέτσι τοῦ βα-
σιλιά ὁ κόκορας, τὸν ἐπιάσαν καὶ τὸν
ἐβαλάν μέσα, νὰ τὸν τοιμήσουν οἱ
κόττες καὶ νὰ ψοφήσῃ. Ἀπολάει ὁ
καλὸς σου ὁ κόκορας τὴν ἀλεπού,
κι' ἡ ἀλεπού ἔφαγε τίς κόττες τοῦ
βασιλιά. Τότες λένε:

— Κάψτε τὸ φούρνο νὰ τὸν βάλου-
με μέσα νὰ καή!

Κι' ὁ κόκορας ἀπολάει τὸ ποτάμι
κι' ἔσθησε τὸ φούρνο.

Λένε τότες αὐτοί.

— Πιάστε τον, νὰ τὸν βάλουμε μέ-
σα στὰ φλουριά νὰ ψοφήσῃ!

Καὶ τὸν ἐβαλάν μέσα στὰ φλου-
ριά.

Σὰν τὸν ἐβαλάν, λέει αὐτός:

— Ρούφα, κόκορα, τὰ φλουριά, κι'
ἔκανε τὸν ψόφιο.

Τότες λέει ὁ βασιλιάς:

— Πετάχτε τον ἔξω στὰ σκουπίδια!

Καὶ τὸν πέταξαν ἔξω στὰ σκου-
πίδια τὸν κόκορα.

Σὰν τὸν πέταξαν, ζωντάνεψε αὐ-
τός, καὶ λάλησε, καὶ πάει πίσω στὸ
γέροντα, καὶ τοῦ λέει:

— Φτειάξε μου ἕνα καλὸ φαγὶ νὰ
φάω! Καὶ τοῦ ἔφτιαξε τὸ φαγὶ ὁ
γέρος κι' ἔφαγε ὁ κόκορας.

Σὰν ἔφαγε, λέει τοῦ γέρου:

— Κρέμασέ με!

Τὸν κρέμασε ὁ γέρος, καὶ τὸν βά-
ρεσε μ' ἕνα ξύλο, κι' ἔπεσαν τὰ φλου-
ριά κατὰ γῆς, κι' ἔγινε ὁ γέρος πλού-
σιος, κι' ἔζησε καλὰ.

356

ΠΩΣ ΕΓΝΩΡΙΣΤΗΚΑΝ

ΤΟΥ ΣΚΑΠΑΝΕΑ ΚΟΣΤΑΚΗ

Μοῦ φέρανε παιγνίδια
καὶ δῶρα καὶ στολίδια
γιὰ τὴν πρωτοχρονιά
χίλιες εὐχὲς μοῦ δῶσαν
καὶ στὰ γλυκὰ μὲ χῶσαν
οἱ θεοὶ μου κι' ἡ γιαγιά.

Κανείς δὲν εἶχε νοιώσει
πὼς ἔχω μεγαλώσει
σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ
ποὺ μέσα μας ἡ Ἑλλάδα
σὺν φωτερὴ λαμπάδα
μᾶς καίγει τὴν ψυχὴ.

Γι' αυτό γλυκά και δώρα
προσφέρω στην ώρα
οἱ ἄλλα μικρά παιδιά
ποῦ ὁ μπαμπὰς στρατιώ-
της
μὲς στὴ φωτιά τῆς πρώτης
νοσταλγίας μας πολέμα.

Αὐτὸ μᾶς παραγγέλλει
Αὐτὸ ἡ Ε.Ο.Ν. μᾶς θέλει
καὶ μεις ὅλοι μαζί
δίνουμε τὴ ζωὴ μας
κι' ἀκόμα τὴν ψυχὴ μας
φτάνει νὰ μᾶς τὸ πῇ.

Σ. Καρ.

Σωκράτης δὲν θάχουν φέ-
τος τὴν Πρωτοχρονιά τὸ
μπασιπὰ τοὺς κοιτὰ νὰ τοὺς
ἀγοράσῃ παγιῖδια. Ἐοὺ
ἔχεις τόσα. Δώσε λοιπὸν ἀ-
πὸ τὰ δικά σου καὶ σ' αὐτὰ
τὰ παιδιὰ ποὺ δὲν θάχουν
φέτος ποῖος νὰ τοὺς ἀγο-
ράσῃ.

— Θὰ τὸ κάμω αὐτέως
γιαγιά. Ὅμως δὲν καταλα-
βαίνω πῶς θὰ βοηθήσω τὸν
κύρ Ἀργύρη νὰ πολεμή
καλύτερα τοὺς Ἰταλούς.

— Καὶ βέβαια θὰ τὸν βοηθήσῃς γιατί δὲν θάχῃ τὴν στενοχώρια πῶς δὲν θάναι φέτος κοντὰ στὰ παιδάκια του γὰ τοὺς πάρῃ τὰ δῶρα τους, κι' ἔτσι θὰ πολεμήσῃ μὲ περισσότερο κέφι καὶ δύναμι τούς Ἰταλοὺς.

—Μά τότε, γιαγιά, θά
τρέξω νά δώσω τὰ παιγνί-
δια μου. Κι' έτσι θά πολε-
μᾶμε κι' οἱ δύο. Τί τὰ θέ-
λεις ὅμως γιαγιάκα δέν
μποροῦσα ποτέ νά φαντα-
στώ πῶς καί οἱ καλοσοβε-
λόντες εἶναι τόσο σπουδαία
ὄπλα.

Τὸ τραῦμα γεμᾶτο ἀπὸ κό-
σμο ἐστάθηκε σὲ μιὰ στάσι-
ς, ποὺ ἀνέβηκαν δυὸ τραυ-
ματίες. Μιὰ μικρὴ Σκαπά-
νισσα ποὺ ἔστρεφε στὸν ἐ-
ξώστη μὲλις εἶδε τοὺς
τραυματίες ν' ἀπεθαίνουν
τρέχει μέσα καὶ φωνάζει
δυστυχῶς:

— Κύριοι! δύο τραυμα-
τίαι ποδὶ ὑπῆκαν τώρα μέ-
σα περιμένουν δυὸ εὐγενεῖς
κυρίους νὰ τοὺς παραχω-
ρήσουν τῇ θέσῃ τους!

«Όλοι τότε οι επιβάτες
έσηκώθησαν και έρώναξαν:
«Περάστε παιδιά!»

Οι τραυματίαι αφοῦ ἐκάθησαν ἐφώνασαν τὴν μικρὴ Σκαπάνισσα κοντὰ τοὺς καὶ τῆς εἶπαν:

— Εὐχαριστοῦμε συνάγω-
γίστρια, εἴμαστε καὶ μεῖς
παιδιά τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸ τοῦ
πολέμου. Ὅμως ποῦ μᾶς
γνώρισες;

— Ἀπὸ τὰ ὠραῖα παρὰ-
σημα τῶν τραυμάτων σας,
εἶπε ἡ Σκαπάνισσα.

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχηγορονιά κι' ἀρχή τοῦ Γενάρου.

“Άγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία.

Βαστάει κόλλα και χαρτί, χαρτί και καλαμάρι.

Τὸ καλαμάρι ἔγραφε καὶ τὸ χαρτὶ ὠμίλει:

«Βασιλῆη μ' πόθεν ἔρχεσαι καὶ πόθεν κατεβαίνεις»;

«Ἀπὸ τὸ δάσκαλ' ἔρχομαι στὴ μάνα μου πηγαίνω».

Εἰ ἂν ἔρχεσθ' ἀπὸ τοῦ διδασκαλοῦ πρὸς μᾶς τὴν ἀλφά βήτην.

Στην πατεριστική ακουμπήσε να πη την αλφα βητα.
Κι εδω πατεριστικη βητα κι εδω πατεριστικη αλφα κι εδω πατεριστικη

Κι η παρέρχουσα ήταν χαλρή και πεταξε κλωστή,
Κλωστή: μουσκελίνης κι άνοιξε ο ουρανός

Κλωστήρι, χρυσόκλωστο και αργυροκλωστήριο,
Κι' άπ' όλην σιτά βλάστησαν περδίκια κελαρούσαν

Κ.΄ Κ.π. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν λαόν· ἡμῶν γὰρ ἡμεῖς ἀποστόλοι.

... πού τραγουδήσαμε, καρδί να μὴ στείλῃ.

К: ...

Ἐσένα πρέπ' ἀφέντη μου φρεγάδα ν' ἀρματώσης.

1. The first group of people who are likely to be affected by the proposed project are the local residents who live in the vicinity of the project site. These residents may be affected by the project in a number of ways, including increased traffic, noise, and air pollution. The project may also affect the local economy by creating jobs and increasing the demand for goods and services. The project may also affect the local environment by increasing the demand for water and electricity and by increasing the amount of waste generated.

πανιά μεταξωτά κι' άντίνες άποαλένες

... ..

Και πίσω στο τιμόνι κάθεται ο άγιος Νικόλας.

K: O KATHTA, SE AN. POUKIN I MOU... TOU... E TA EN.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΥΣ

Διά τῶν κιθωτίων σιγαρέττων τῶν τοποθετημένων διά τήν περισυλλογήν σιγαρέττων περιουλεγγήσαν 220 πακέτα τσιγάρα καί πολλά εἰς χῦμα. Εἰς τὸ Περίπτερον τῆς Πλατείας Συντάγματος ἐξακολουθοῦν ἀθροαί εἰσφοραὶ τοῦ κοινοῦ διά τὸν στρατὸν καί τὸν ἄμαχον πληθυσμόν.

Ἐξ ἄλλου ὁμάδες Φαλαγγιτισσῶν ἐπισκεφθεῖσαι ὡς συνήθως τοὺς τραυματίας μας, προσέφερον εἰς αὐτοὺς διάφορα χρήσιμα δῶρα καί ἐθοήθησαν εἰς τήν διεξαγωγήν τῆς ἀλληλογραφίας τῶν.

Η Ε.Ο.Ν. ΔΡΑΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΜΑΣ

Ἡ Ὑπηρεσία Ἀλληλεγγύης Μετώπου τῆς Ε.Ο.Ν. Δράμας συνέλεξε μέχρι τοῦδε διά τοὺς ἡρωικοὺς μας πολεμιστάς καί τὰς οἰκογενεῖας τῶν 216.000 δρχ., 3.956 ζεύγη κάλτσες, 1.165 προσόψια, 481 πουλόβερ, 263 κουβέρτες, 364 πουκάμισα, 102 κασκόλ, 27 ζεύγη γάντια, 5 κουκκούλες, 65 κουρελοῦδες, 1.000 ὀκάδες σιτάρι, 1.300 ὀκάδες φασόλια, 4.880 ὀκάδες πατάτες καί 450 ὀκάδες ἀραβοσίτον.

ΑΙ ΔΟΚΙΜΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Συνεχίζονται πυρετωδῶς αἱ δοκιμαί τῆς «Πολεμικῆς Ἐπιθεωρήσεως Ε.Ο.Ν.» τοῦ κ. Α. Ἀδῆ, μὲ μουσικὴν τοῦ κ. Γλυκοφρίδη. Ἡ νέα Ἐπιθεώρη-

σις τῆς Ε.Ο.Ν. ἐγρᾶφη εἰδικῶς διά τοὺς ἡρωικοὺς πολεμιστάς μας, πρόκειται δὲ νὰ παιχθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σκηπῆς θεάτρων τῶν Ἀθηνῶν καί τοῦ Πειραιῶς, ὡς ἐπίσης καί εἰς τὰ Στρατιωτικά Νοσοκομεῖα, διά τήν ψυχαγωγίαν τῶν γενναίων τραυματιῶν μας. Συμπράττον ἅπαντα τὰ στελέχη τοῦ θεατρικοῦ Τμήματος τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἀρρένων καί Θηλέων Πρωτεύουσας, καθὼς καί ἡ μικτὴ χορωδία καί ἡ ὀρχήστρα τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπὸ τὸν κ. Γλυκοφρίδη.

ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΑΔΙΔΩΝΤΑΙ ΤΑ ΕΙΔΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΜΑΣ

Ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Ἀλληλεγγύης Μετώπου τῆς Ε.Ο.Ν. ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ ἀποθήκη τῆς μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἀρ. 12 πρῶτος ὄροφος, ἀριθ. τηλεφ. 23-282. Εἰς τὴν ὡς ἄνω Διεύθυνσιν γίνονται δεκτὰ εἶδη προοριζόμενα διά τοὺς ἡρωικοὺς στρατιώτας μας καί τὰς οἰκογενεῖας τῶν.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΠΟΝΑΜΑΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Συνεχίζονται αἱ προσφοραὶ τῶν Ἑλλήνων καί Ἑλληνίδων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν Ἀλληλεγγύης Μετώπου τῆς Ε.Ο.Ν. διά τὸν «Μπονάμαν» τοῦ Στρατιώτου. Οὕτω ἀπέστειλαν τὰ κάτωθι οἱ ἑξῆς:

Ἀναστάσιος Τζουζανάτης δραχμας 350 διά πέντε δέματα, Κωνσταντῖνος

Ματζαρίος δρχ. 7.000 δι' ἑκατὸν δέματα, Ἀννα Καπέλλου δρχ. 70, δι' ἑν δέμα, Ἀνδρέας Γιάγκος δρχ. 70 δι' ἑν δέμα, Ἀριστείδης Βιτσικουάκης Καρύτος 4 δρχ. 70 δι' ἑν δέμα, Ζωὴ Βυζαντίου Παινεπιστημίου 44 δρχ. 490 δι' ἑπτὰ δέματα, Φωτεινὴ Ἀντωνίου καί Μαλδία Μιχαηλίδη δρχ. 210 διά τρία δέματα, Τάκης Ἡλιόπουλος δρχ. 350 διά πέντε δέματα, Θεόδωρος Γαργαρόπουλος δρχ. 210 διά τρία δέματα, Ἀλίκη Μπερουμπή δρχ. 70 δι' ἑν δέμα, Ἰωάννης Βασιλείου δρχ. 70 δι' ἑν δέμα, Βασιλεῖος Παπαγεωργίου δρχ. 280 διά τέσσαρα δέματα, Ἀδελφοὶ Γονέου Α.Ε. Πειραιᾶ δρχ. 1.750 δι' εἴκοσι πέντε δέματα, Θεόδωρος Ζωγράφος δρχ. 140 διά δύο δέματα, Ἡλίας Παγιαωτόπουλος δρχ. 70 δι' ἑν δέμα, Κος καί Κα Λορέντζου δρχ. 140 διά δύο δέματα, Θρ. Διαρκίδου δρχ. 70 δι' ἑν δέμα, Βούλα Πατσούκη δρχ. 210 διά τρία δέματα, Ἐκτωρ Δρακούλης δρχ. 2.100 διά τριάκοντα δέματα, Δέσποινα Οικονόμου δρχ. 210 διά τρία δέματα, Γεώργιος Νικοτσάρας δρχ. 77 δι' ἑν δέμα, Γεώργιος Κουρέντας δρχ. 70 δι' ἑν δέμα, Πέτρος καί Αἰκατερίνη Κράμερ δρχ. 350 διά πέντε δέματα, Πέτρος καί Νίκη Πρωτοπαπαδάκη δρχ. 210 διά τρία δέματα, Βεατρίκη Μπράουν δρχ. 70 δι' ἑν δέμα, Κωνσταντῖνος Δημ. Μπέμπης δρχ. 350 διά πέντε δέματα, Ἀναστάσιος Τζουζανάτος δρχ. 350 διά πέντε δέματα, Κωνσταντῖνος Μπουρμπούλης δρχ. 500 διά ἑπτὰ δέματα, Γεώργιος Μενδράκης δρχ. 700 διά δέκα δέματα.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940.—Ἡ ἐπίθεσις τῶν στρατευμάτων μας συνεχίζεται ἐπιτυχῶς καθ' ὅλον τὸ μέτωπον. Τὸ ὅπ' ἀριθ. 49 πολυμικὸν ἀνακοινωθὲν τῷ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐπιθετικὴ μας ἐνέργεια συνεχίζεται ἐπιτυχῶς. Κατελήφθησαν ὑψώματα σημασία, συνελήφθησαν πολυάριθμοι αἰχμαλῶται καί περιήλθον εἰς χεῖρας μας ἄνω τῶν 60 αὐτομάτων ὁπλίων, ὄλμοι κλπ.»

Ἐπίσης τὸ Ὑπουργεῖον Ἀσφαλείας ἀνακοινεῖ:

«Ἡ ἐθνικὴ ἀσφαλεία ἐθουδαρίσκει χθὲς χωρία τινὰ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Ἄνω θυμάτων καί ζημιῶν.

» Εἰς ἑν τῶν χωρίων τούτων τὰ ἐχθρικά ἀεροπλάνα κατελήφθησαν εἰς χαμηλὸν ὕψος ἐπολέμουν ἀλλεπτικῶς λίμους καί βοσκοντα ποιμένα.

» Ἡ ἐθνικὴ ἀσφαλεία ἀνακοινεῖ τὴν ἀρ. 51 πολυμικὴν ἀνακοινωθῆναι τῷ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ κάτωθι:

«Εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ μετώπου τοπικαὶ ἐπιχειρήσεις περὶωρισμένης ἐκτάσεως, αἱτινες ἐξεληλύθησαν ὅλαι ἐπιτυχῶς καί εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα μερικὴν προώθησιν τῶν γραμμῶν μας».

Κατ' ἀνακοινωσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἀσφαλείας, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἐπιτυχία.

ΤΕΤΑΡΤΗ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940.—Ἡ στρατὸς μας κατήγαγε περὶφανὴ ἐπιτυχίαν

ἀναγκάσας τὸν ἐχθρὸν νὰ ὀπισθοχώρῃ πρὸς τὴν Κλεισοῦραν μὲ βαρυντάς ἀπώλειαν. Τὸ ὅπ' ἀριθ. 52 πολυμικὸν ἀνακοινωθὲν ἀναφέρει ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀνωτέρω τὰ κάτωθι:

«Ὁ ἐχθρὸς πιεζόμενος ὑπεχώρησε μετ' ἀπωλείων πρὸς τὴν Κλεισοῦραν εἰς ἀθεάθησαν πυρκαϊά.

» Ἐπὶ τοῦ λοιποῦ μετώπου συνεχίσθησαν ἐπιτυχῶς αἱ ἐπιχειρήσεις.

» Συνελήφθησαν αἰχμαλῶται ἐν οἷς καί εἰς συνταγματάρχης καί ἐκκρυβέθη σημαντικὴ ποσότης ὀπλοῦ.

ΠΕΜΠΤΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940.—Εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ μετώπου ἐκδηλοῦται δι' ἀρ. 53 πολυμικὸν ἀνακοινωθὲν τῷ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὰ σημεῖα τῆς μετώπου ἐκδηλοῦται δι' ἀρ. 53 πολυμικὸν ἀνακοινωθὲν τῷ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὰ σημεῖα τῆς μετώπου ἐκδηλοῦται δι' ἀρ. 53 πολυμικὸν ἀνακοινωθὲν τῷ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὰ σημεῖα τῆς μετώπου ἐκδηλοῦται δι' ἀρ. 53 πολυμικὸν ἀνακοινωθὲν τῷ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὰ σημεῖα τῆς μετώπου ἐκδηλοῦται δι' ἀρ. 53 πολυμικὸν ἀνακοινωθὲν τῷ Γεν. Στρατηγείου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Κατ' ἀνακοινωσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἀσφαλείας, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἐπιτυχία.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

Πυρρής Μιχ. 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Ψαρής Δημ. 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Λιτωδής Χρυσό-
λα 140 δρχ. δι' δύο δέματα, Ίατρού Πηνελ. 140
δρχ. δι' δύο δέματα, Α. Ε. Πειραική—Πατραϊ-
κή (προσωπικόν) 14.000 δι' δύο χιλιάδες δέ-
ματα, Ζινιτσερή Είρ. 70 δρχ. δι' ένα δέμα,
Κόρου Δανάη 350 δρχ. δι' πέντε δέματα, Πα-
κού Γεώργ. 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Κονδύλης
Μιχ. 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Φάληρ Άννα 350
δρχ. δι' πέντε δέματα, Μαρκοπούλου Έρμιόνη
210 δρχ. δι' τρία δέματα, Αραβαντινού Βαρ-
βάρα 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Φραγκοπούλου Άρ-
ρετή 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Καροπούλου Μα-
ρία 210 δρχ. δι' τρία δέματα, Κοντοπούλου
Ερήνη 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Άντωνος 1050
δρχ. δι' δεκαπέντε δέματα, Μπετσεμελής Ί-
ωάννης 210 δρχ. δι' τρία δέματα, Χριστοφο-
ράτου Γερ. 210 δρχ. δι' τρία δέματα, Χριστοφο-
ράτου Έλλάνη 210 δρχ. δι' τρία δέματα, Μω-
ραλίδου Βασιλ. 210 δι' τρία δέματα, Καμ-
πιώτου Α. 500 δρχ. δι' επτά δέματα, Βουγιού-
κος Σάββα 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Έπίσης οί κάτω
Ήλληλοι της Α. Ε. Χρυσόκοπούλου άνά 70
δρχ. έκαστος δι' ένα δέμα: Κομπιλής Θεόδ.,
Φουστέρης Νικ., Ζαροφίτς Ίωάννη, Άναστασι-
άδου Έλένη, Παπά Άλέξ., Πετρίδης Άγγελ-
λα, Συριαλός Δημήτρ. Μελαχροινού Έλλη,
Πορτοφί Έλένη, Δημητρίου Δημητρά, Γεωρ-
γιαννά Κατίνα, Σαραφίδης Θεόδ., Λεοφάνους
Κική και Μαυρομαμάτης Ερήνη, Μητρόπουλος
Όρότης 210 δρχ. δι' τρία δέματα, Ζαββα-
δίου Παύρα 350 δρχ. δι' πέντε δέματα, Τζα-
βάλλας Μιχ. 210 δρχ. δι' τρία δέματα, Λα-
σκαρίδου Αιδία 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Στουπά-
ρης Ήρ. 350 δρχ. δι' πέντε δέματα, Πάσης
Σπυριδών 140 δρχ. δι' δύο δέματα, Ριζουάρ
Έλένη 350 δρχ. δι' πέντε δέματα, Κεφαλάς
Άναστ. 140 δρχ. δι' δύο δέματα, Λυμπερά-
του Γρηγ. 7.000 δρχ. δι' εκατόν δέματα, Κα-
λαβρίδου Γ. 350 δρχ. δι' πέντε δέματα, Βαρ-
δαβά Μαρίαννα 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Μιμήκου
Μενέλ. 140 δρχ. δι' δύο δέματα, Βερούτης
Έλευθέριος Φαλαγγίτης 70 δρχ. δι' ένα δέμα.
Κωνσταντίνος Θεωμάδης δρχ. 140 δι' δύο
δέματα, Κοσμάς Κοσμήδης δρχ. 140 δι' δύο
δέματα, Αιμιλία Άντισσοπούλου δρχ. 210 δι' τρία
δέματα, Σοφία Χατζηδόκη δρχ. 70 δι' ένα
δέμα, Ίατρ. Μαυροκαράδου δρχ. 500 δι' ένα
δέμα, Έλένη Δημητρίου δρχ. 70 δι' ένα δέμα,
Έλένη Βλασσόπουλου δρχ. 70 δι' ένα δέμα,
Χρ. Ζαροφίδης δρχ. 100 δι' ένα δέμα, Σι-
δεράτος δρχ. 210 δι' τρία δέματα, Άδαμάν-
τιος Ροδοκάλης δρχ. 490 δι' επτά δέματα,
Κλ. Μακκά δρχ. 1.400 δι' είκοσι δέματα, Βα-
σλειος Κοντόσης δρχ. 70 δι' ένα δέμα, Νικό-
λαος Παπαθανασίου δρχ. 140 δι' δύο δέματα,
Δημήτριος Ζούχουλας δρχ. 280 δι' τέσσαρα
δέματα, Εύτέρης Παπαχαράλαμπος δρχ. 70
δι' ένα δέμα, Βασιλείος Στρατηγίου δρχ. 70
δι' ένα δέμα, Άγγελική Κουβάρα δρχ. 210 δι' τρία
δέματα, Γεώργιος Φραγκοκύλης δρχ. 70 δι' ένα
δέμα, Έλένη Μεσσηνίη δρχ. 70 δι' ένα δέμα,
Κων/ντίνος Χριστόπουλος δρχ. 210 δι' τρία
δέματα, Γεώργιος Σαββίδης δρχ. 140 δι' δύο
δέματα, Εόγγελλια Τσιμισή δρχ. 70 δι' ένα
δέμα, Άλέξανδρος Δόνας δρχ. 70 δι' ένα δέ-
μα, Παναγιώτης Σπηλιδής (Άντιστοίχος Ε.
α.) δρχ. 350 δι' πέντε δέματα, Χαρίκλ. Θώμη δρχ.
700 δι' δέκα δέματα, Φωτεινή Κουλέρη δρχ.
70 δι' ένα δέμα, Άνδρουάκη Χίνα δρχ. 140
δι' δύο δέματα, Κων/ντίνος Έμπειρίκος δρχ.
7.000 δι' εκατόν δέματα, Γεράσιμος Άντωνος
δρχ. 140 δι' δύο δέματα, Τασούλα Κατόμη
δρχ. 140 δι' δύο δέματα, Σοφ. Μαρσέλλου
δρχ. 700 δι' δέκα δέματα, Άλέτριος Γκρή
δρχ. 420 δι' έξ δέματα, Σοφία Καρτάλογλου
δρχ. 70 δι' ένα δέμα, Άννα Ζωίδου δρχ. 70
δι' ένα δέμα, Λεονόβια Ταρίδου δρχ. 70 δι' ένα
δέμα, Ίωάννης Σκληριάδης δρχ. 70 δι' ένα
δέμα, Στέφανος Κων/ν/γ/δ δρχ. 210 δι' τρία
δέματα, Κων/ντίνος Παλαιολόγος δρχ. 140 δι' δύο
δέματα, Μανωλίδης Σακράτης δρχ. 210
δι' τρία δέματα, Μητσόπουλου Λώρη δρχ. 140
δι' δύο δέματα, Εοδόμιος Παναγιώτης δρχ.
350 δι' πέντε δέματα, Ύψάλληλοι Καταστημά-
των Κλασεβάλλου δρχ. 700 δι' δέκα δέματα,
Νικόλαος Βλαντινίδης δρχ. 70 δι' ένα δέμα, Κα
Γρηγορίου δρχ. 70 δι' ένα δέμα, Άλέξανδρος
Βασιλάκης δρχ. 70 δι' ένα δέμα, Ύσουλός
Στρατηγιών δρχ. 70 δι' ένα δέμα, Κωνσταν-
τος Ζέγγυλης δρχ. 1050 δι' δεκαπέντε δέ-
ματα, Θεόδωρος Κοσμάτοπουλος δρχ. 70 δι' ένα
δέμα, Μαρία Αναγνωστοπούλου δρχ. 140 δι' δύο
δέματα, Νικόλαος Σαρίγγου δρχ. 70 δι' ένα
δέμα, Άφροδίτη Βαρθαρά δρχ. 70 δι' ένα
δέμα, Μαρία Στάμπα δρχ. 140 δι' δύο δέμα-

τα, Χαρίκλεια Ζερμυώνη δρχ. 210 δι' τρία
δέματα, Α.Β.Ε.Ε. Σ. Παπαστράτος δρχ. 35.
000 δι' πεντακόσια δέματα, Γεώργιος Μουρ-
μούρης δρχ. 140 δι' δύο δέματα, Παρασκευά-
πουλος Γεώργιος δρχ. 70 δι' ένα δέμα, Θωμάς
Πιρπινιάτης δρχ. 70 δι' ένα δέμα, Βέρος Κα-
λός δρχ. 210 δι' τρία δέματα, Δημήτριος
Σπυριδούπουλος δρχ. 7.000 δι' εκατόν δέματα.
Άποστ. και Λουίζα Καρακανά 140 δρχ.
δι' δύο δέματα, Έλένη Σακελλαροπούλου 350
δρχ. δι' πέντε δέματα, Φραγκίσκος Δανδουλάς
210 δρχ. δι' δύο δέματα, Γεώργ. Χρυσιώτης 70
δρχ. δι' ένα δέμα, Σωτ. Κοντομάς 70 δρχ.
δι' ένα δέμα, Έση Τσιπάδου 70 δρχ. δι' ένα δέ-
μα, Άντιγόνη Άνδρεάδου 70 δρχ. δι' ένα δέ-
μα, Φ. Μπαλοδήμας 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Κ.
Παπαδόπουλος 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Ύσουλ-
γιών Δικαιοσύνης 410 δρχ. δι' δύο δέματα,
Κωνστ. Σταυρούπουλος 70 δρχ. δι' ένα δέμα,
Λεων. Κονδύλης 500 δρχ. δι' πέντε δέματα, Μιχ.
Χεκίμογλου 140 δρχ. δι' δύο δέματα, Χαρ.
Στορεσπούλου 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Άθ.
Μακρή, Πρόεδρος Α.Ε.Υ.Φ.Α.Ν.Ε.Τ. 14.000
δι' δύο δέματα, Εόγγελλια Καββαδία 700
δρχ. δι' δύο δέματα, Ίουλλα Σταυροπούλου
350 δρχ. δι' πέντε δέματα, Γεώργ. Μουτσόπου-
λος 140 δρχ. δι' δύο δέματα, Παναγ. Παπα-
δόπουλος 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Θεόδ. Κοντοσό-
πουλος 140 δρχ. δι' δύο δέματα, Άναστ. Πα-
πουτσης 210 δρχ. δι' δύο δέματα, Δημ. Παπα-
δόπουλος 140 δι' δύο δέματα, Άρτ. Πολίτου
350 δρχ. δι' πέντε δέματα, Γεώργ. Γαβα-
λάς 500 δρχ. δι' επτά δέματα, Προσωπικόν
Α.Ε. Ύφαντρίων Άθηνών 490 δρχ. δι' επτά
δέματα, Κα Ζωισοπούλου 210 δρχ. δι' δύο δέ-
ματα, Τάκης Ζωισοπούλος μαθήτης Γυμνασίου
70 δρχ. δι' ένα δέμα, Λουίζα Ίωαννίδου 70
δρχ. δι' ένα δέμα, Γεώργιος Μουτσόπουλος 140
δρχ. δι' δύο δέματα, Έλένη Λεονάρδου 140
δρχ. δι' δύο δέματα, Σέγγυ Γεώργ. 140
δρχ. δι' δύο δέματα, Χαρίκλ. Λούη 70 δρχ.
δι' ένα δέμα, Γεώργ. Μακρίδης 1000 δρχ. δι'
14 δέματα, Εόγγυ. Μαστρογιαννοπούλος 140
δρχ. δι' δύο δέματα, Άγγ. Αίσιμη 70 δρχ.
δι' ένα δέμα, Άννα και Σούζ. Βερση 140 δρχ.
δι' δύο δέματα, Γρηγ. Γρηγοριάδης 700 δρχ.
δι' δύο δέματα, Χατζηπατέρης Ίωάννης 2.100
δι' τριακόσια δέματα, Κεροντ. Άγατοστρα-
κιάν 325 δρχ. δι' δύο δέματα, Κοντολάς Νικ.
140 δρχ. δι' δύο δέματα, Ζαββίδης Σπ. και
Γαρθβάνη 140 δρχ. δι' δύο δέματα, Λούμου
Αίκας 70 δι' ένα δέμα, Φ. Σ.—Κ. 140 δρχ.
δι' δύο δέματα, Λογιστή Μαρουά 1050 δρχ.
δι' 15 δέματα, Παπαδημητρίου Γεώργ. 7.000
δρχ. δι' 100 δέματα, Ζηναίτσα Ίουλλα 70
δρχ. δι' ένα δέμα και Παντελάκης Κωνστ.,
Δασδέτης Δημ., Οικονομικός Γεώργ., Μονα-
στηριάτης Στραφ., Λουρίδας Παν., Βαϊκα-
τέλης Γεώργ. 70 δρχ. έκαστος δι' ένα δέμα,
Ραϊμόνδου Νικ. 70 δρχ. δι' ένα δέμα, Τρύφαν-
τα Στέλλα 140 δρχ. δι' δύο δέματα, Άθανά-
σιος Ίωάν. Β. Θέατρον 140 δρχ. δι' δύο δέ-
ματα.

ΕΙΣ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ

Άριστοτέλης Νέδρους δρχ. 500, Α. Χαρι-
τενίδης ελφ. ΣΤ' Γυμνασίου Άθηνών δρχ. 1.440,
Νικόλαος Στεργίου δρχ. 150, Ζωκ. Ύ-
πομότης Θηλέων Πειραιώς δρχ. 4.920, Ποντι-
κόπουλος 1 ζεύγος γάντια, Μαρία Σκυριανού
ένα πουλόβερ και δύο ζεύγη κάλτσες, Δανάη
Τερζή δύο κουκούλες βαμβακερές χαλί, Μαρία
Άδωνά μία τσάντα τσάντα, Κα Σοφία Α-
βραή ένα δέμα κάλτσες, Σοφ. Σαράνη
δύο πουλόβερ, δύο φιάλες κόνιακ, Κα Β. Γε-
ρασιώτης 1 ζεύγος κάλτσες, Γεώργιος Μαρμα-
ράς 93 βιβλία, Ύποδιοίκησης Νότου 2 κασκόλ,
2 ζεύγη κάλτσες 2 φανέλλες, 1 τσιγγίνι οφεί-
ματος, 1 μαντήλι, 1 ζακέτα, 2 ζακέτες μαύ-
ρες, 1 φόρμα παιδικό ρούκ, 1 μπλουζά γυναι-
κής, 1 ζακέτα πλακέ, 1 φόρμα γυναικείο, 1
ρόμπα.

Επίσης οί Φαλαγγίτες τού 33ου Τάγματος
Αδοκνηστιστών της Περιφ. διοικήσεως Άρρέ-
νων Πρωτεύουσας Ίωάννης Κ. Λαοτίνης προ-
σέφεραν όπρη τού Ιερού αγώνος τρείς βέρες
χρυσές, τής Ιωάννου τού, τής συζύγου τού και τής
πενθεράς τού.

Η Έλληνική Ύφαντουργία 126 πήγεις ο-
φάσματος κλωστορρημής. Κοσ Τσιπέκης 4
ζεύγη κάλτσες μάλλινης. Δις Άθηνά Μα-
ρή, Επιτροπή επιδομάτων Άγιου Βασιλείου,
77 βιβλία, Μαρία Γιαννοπούλου, 1 κουβέρτα
μάλλινη, 100 δραχμές, Δις Άργυρού Νέ-
ρολη και Άννα Άθανασίου, 40 μαντήλια, Κα
Σουχαρούκω, 4 χλαίνες, Κα Χίλη Ίωάν-

νου, 1 κουβέρτα, 9 ζεύγη κάλτσες, 3 ζεύγη
γάντια, 1 πουλόβερ, 1 κοκούλα, 1 φανέλλα.
Κος Χέλμης Ίωάννης, 300 δρμ. σούκα, 400
δρ. σταφίδα, 4 πακέττα τσιγάρα, 2 ζεύγη
κάλτσες, 1 πουλόβερ, 2 φιάλες κόνιακ, 2
πακετάκια καραμέλλες, 50 χαρτοφάκελλα.
Κος Μπέκερ, 5 παγιονίδια.

Τό 13ον Τμήμα τής Ύποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν.
Άρρένων Άθηνών συνέλεξε 15 χιλιάδες δρχ.
και διάφορα είδη.

Η Ύποδιοίκησης Βορρά: 6 ζεύγη κάλτσες,
6 κασκόλ, μάλλινα, 1 ζεύγος γάντια, 2 κου-
κλές μαλλι, 1 πουλόβερ, 3 φανέλλες, 2 κου-
τιά σιγάρα, 1 όκω σούκα, 10 πακέττα σούκα,
3 κουτία πυρίδα, 4 περιδικά, Προσωπικόν
Έθνικής Κτηματικής Τραπεζής: 14 ζώνες
(ζωνάρια μάλλινα), 6 ζεύγη γάντια, 1 κου-
κούλα, Κοσ Καμπυσοπούλου: 2 πουλόβερ
μάλλινα, 1 ζεύγος κάλτσες μάλλινης, 1 ζεύ-
γος γάντια πέτσινα, Θεόδωρος Θεοφάνης: 1
επαινοφόρι παιδικό, 1 φόρμα παιδική, 1 ζα-
κέτα μάλλινη, 2 κασκόλ, 2 σακκάκια ανδρι-
κά, 1 ζακέτα παιδική, 1 παντολόνι ανδρικό,
1 ζεύγος γάντια παιδικά, 4 ζεύγη κάλτσες
άσπρες, 5 ζεύγη παπούτσια παιδικά, 1 ζεύ-
γος σοσόνια παιδικά, Κόκαλη Νίκη: 1 φα-
νέλλα μάλλινη, 1 κοκούλα μάλλινη, 1 ζεύγος
γάντια, 1 ζεύγος κάλτσες ανδρικής μεταγι-
ρισμένες, Ύποδιοίκησης Νότου: 1 πουλόβερ
μάλλινο καινούργιο, Παπαδόπουλος: 4 ζεύ-
γη κάλτσες μάλλινης, 22 πετιόττες, 4 κασκόλ
καινούργη, 2 κασκόλ παλαιά, Γεώργιος Σπυ-
ρίδου: 2 ζεύγη κάλτσες μάλλινης, Μαρίτσα
Κοζάκη: 301 βιβλία και περιδικά, Γιαν-
νούλα Λεμπέτη: 12 πακέττα τσιγάρα, Είρ.
Βλάχακη: 4 ζεύγη γάντια, Εφροσύ. Ντα-
κα. 2 ζεύγη γάντια μάλλινα καινούργη, 2
ζεύγη κάλτσες μάλλινης καινούργιες, 3 που-
λόβερ μάλλινα καινούργη, Σοφία Αλιτζό-
γλου: 2 ζεύγη μάλλινης κάλτσες καινούργιες,
Αίλ. Βλάχος: διάφορα είδη δια βρεφ. 4
μπάντες, 4 μισοφόρια.

Μόσχα Ίωάννου Παυλίδου ένα πουλόβερ,
Έπιτροπή Κηφισίας 9.096 κουκούλες και 480
ζεύγη γάντια μάλλινα, Άφροδίτη Λαγού 2
ζεύγη γάντια καινούργια, Ύποδιοίκησης Θη-
λέων Βορρά 42 ζεύγη κάλτσες μάλλινης, 180
πουλόβερ μάλλινα καινούργια, 14 μάλλινα
κασκόλ, κοκούλες και 13 ζεύγη γάντια, 5
πουλόβερ μάλλινα καινούργια, 3 ζεύγη κάλ-
τσες μάλλινης ανδρικής, 50 περιδικά, 1 μα-
ζιλάρη μαλλι, 2 μικρά στρώματα μάλλινα
δι' περιουλογής 428 πακέττα τσιγάρα, 204
τσιγάρα χύμα, Άρτεμισία Γιαννολάτου 2
ζεύγη κάλτσες καινούργιες, 1 ζεύγος γάντια,
1 πουλόβερ, και ό 9ος Ύπομότης 6.636 δρχ.

Μαμάκος 2 ζεύγη κάλτσες, Σταυροπούλου
1 βέρα, Κρέστος Σοφία 1 σταυρός χρυσός,
Εόγγελλο 6 πακέττα τσιγάρα, Χατζημιχάλης
5 δωδεκάδες προσόμια, Ρουσσοπούλου 35
ζεύγη κάλτσες, Μελισσοπούλου 11 κου-
κλές μαλλι, 1 κουβέρτα, 6 πακέττα τσιγά-
ρα, Λαοτίνης 20 πετιόττες, Πολυκράτης 40
πακέττα τσιγάρα, Άρσανίτης 5 μπουτίλλες
κρασί, Πιροκάς 17 πακέττα τσιγάρα, Μουρ-
τζίκου 11 φανέλλες, 3 κουβέρτες και διά-
φορα άλλα είδη, Γενάρη 1 βέρα, Φέτσου
24 φανέλλες, Γκλίστας 24 πακέττα τσιγάρα,
Παπαχαρίδου 20 πακέττα τσιγάρα, Χαρίτος 5
κουβέρτες, 2 φόρματα, Κοντό 20 πακέττα
τσιγάρα, Παπασιώλος 15 πακέττα τσιγάρα,
Κανταράτου 12 ζεύγη κάλτσες, Έλευθεριά-
δης 12 ζεύγη κάλτσες, 1 πουλόβερ, Πηγελή
1 χρυσό δακτυλίδι, Κουτρίδου 1 δακτυλίδι,
Στεφάνου 1 δακτυλίδι χρυσό, Σαίντης 1
άλυσιδα ασημένια, Φωτεινοπούλου 1 σταυρός
χρυσό, Άντωνος 1 βέρα χρυσή, Μακρή 13
ζεύγη κάλτσες, Παλίδης 13 πουλόβερ, Σωτη-
ρία 20 φιάλες σαμπάν, Βουτέρης 100 πακέ-
ττα τσιγάρα, Άγιοδωλαίτου 20 πακέττα τσιγά-
ρα, Βογιατζή 10 ζεύγη κάλτσες μάλλινης,
Σταθόπουλος 32 πακέττα τσιγάρα, Παπαν-
δρίου 30 πακέττα τσιγάρα, Κορναίος 15 πα-
κέττα τσιγάρα, Ρίτσης 15 πακέττα τσιγάρα,
Βαλγής 12 προσόμια, Σταυρίδης 20 όκάδες
μαλλι, Λευκοκόπου 20 πακέττα τσιγάρα.

Εταιρεία Άστέρ 20 φιάλες πορτοκαλάδες,
Σουλμοπορίος Όλκος Κατακαυζηνό έυλιαν ά-
λίας 20.000 δραχμών, Σολμών Άχλαδία ά-
φασμα άλίας δρχ. 85.000, Μαντοναγή Είρη-
νη σταυρόν χρυσόν με άλυσιδα, Παρίση βέ-
ρα χρυσή, Φωτ. Άθανασίου 1 σταυρός χρυ-
σό με άλυσιδα, Κοσ και Κα Πατή 2 βέρες
χρυσές, Σκουτοπούλου 1.850 ζεύγη κάλτσες,
60 φανέλλες, Εταιρεία Καλτσών 100 δωδε-
κάδες ζεύγη κάλτσες, Κωνσταντίνου 3 τό-
μια στρωματόσπινο, Χατζημιχάλης 132½ πη-
γεις όφασμα βαμβακερόν και 5 τόμια φανί-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

λας, Γ. Φώφορος 1 βέρρα, Σ. Δονδη 5 πουλόδερ, Καρακώστα 16 ζεύγη κάλτσες, 2 φανέλλες, 2 κουβέρτες, 2 πετατίες, Μαργαρίνη 7 φανέλλες, Οίκ. Καλομοίρη 5 κουβέρτες, 5 ζεύγη κάλτσες κλπ., Γ. Δάφνης 5 κουβέρτες, Δ. Σίτης 120 πακέτα τσιγάρα, 'Εταιρεία ΔΑΦΝΗ 100 τεμάχια λευκοπλάστ, Μάντζος 100 επιδόματα, 23 τεμάχια σαπούνι, Χριστοφοράτου 24 μανδήλια, 10 πακέτα τσιγάρα, Σαρρή 1 δακτυλίδι χρυσό, 1 καρφίτσα, Σωτηρόπουλος 6 πουλόδερ, Εύαγγ. Χαϊδεμένος 1 δακτυλίδι χρυσό, Μ. Μαρκάτου 1 δακτυλίδι χρυσό, Χαριτζή 1 βέρα χρυσή, Λέκκα ένα δακτυλίδι χρυσό, Προπάπας 24 ζεύγη κάλτσες, Κλ. 'Αλεξιάδου 1 δακτυλίδι χρυσό, Μαστακός 100 χαρτοφάκελλα, 24 μολύβια, Κ. Σαμαρά 37 πακέτα τσιγάρα, Δ. Παντελάκης 1 δακτυλίδι χρυσό, Μανδηλαρά 1 βραχιόλι, Γεωργιάδης 100 αντίτυπα του βιβλίου του «Συνεκτηντικών Σώτημα έγγραφα», Μαρκεζίνη Μερσέ, Τριανταφύλλου Μπ., Σατιμούλου Γ., Βασιλόγαμπος Π., Μεταξάς Παρ., Στεφανίδου Βαρδ., Βουτινά 'Αναστ., Φωτιάδου Αλκ., Λαοκαρίδης Κωνστ., Παρλιάρου Δισπ., Πεσικίρης Γ., Κανελλόπουλος Στ., Μπαρκούρα Ροιδ., Παρλιάρου Στ., Γρηγορακάκη 'Αγγ., Σπιναντίνας 'Αλ., Μπερουμπί 'Αλίκη, Φραγκόπουλος Στ., Καλούδα Σελ., Θεανό Λιναρά, Βορρέα Μαρία, Μιχαηλίδης 'Αντ, Δήμου Ελρ., Καραγιούλου 'Ιω., Μιχαήλ Μαρν., Κόντη 'Αννα, Κυρία 'Αλεξάνδρου Ζαίμη, Μπανόπου 'Όλγα, Σουλάνη 'Αγγ., Σαπφίρα Λόττε, Πενθεροδάκη Καίτη, Καλιδρούσης Νικ., Σούρης 'Αριστ., Κυρία Μπούλου, Μαραθίας 'Αριστ., Βαλανιδας Γεώργιος, Κορόση Αίτιας, Γιαννίπουλος Στέφ., Κοντό 'Ελένη, Σιγανού Μελίτσα, Φιλίππουλος Κ.

'Επίσης προσέφερον οι: Βουτινά Μαρία 18 ζεύγη κάλτσες, Μαρκεζίνη Μερσέ 12 ζεύγη κάλτσες, Πετροκόκκινος 'Ανδρίας 120 τεμάχια σαπουνι, 'Αφοι Καρέλια 200 πακέτα τσιγάρα και 9 ζεύγη κάλτσες, 'Ορειβατικός Σύνδεσμος 22 οκάδες μαλλι ακατέργαστον, 'Αντινόπουλος Νικ., 30 ζεύγη κάλτσες, 'Ελληνικός Ταμπουργικός 'Οργανισμός 70 ζεύγη κάλτσες, 20 φανέλλες, 30 πουλόδερ, 50 ζεύγη γάντια, 20 κουκούλες, 'Επιτροπή Κυριών Χολαργού 30 ζεύγη κάλτσες, 30 ζεύγη γάντια, 12 πουλόδερ, 18 κασκόλ, 12 κουκούλες.

'Η 'Υπηρεσία 'Αλληλεγγύης Μετώπου 'Ατιμοδοσιώτας συνέλεξε μέχρι της στιγμής και απέστειλεν εις τους μαχόμενους στρατιώτας μας τα κάτωθι είδη: Πακέτα τσιγάρα 3.677, κάλτσες ζεύγη 2.520, κουβέρτες 3.252, φανέλλες 2.724, πουλόδερ 1.103, χράμια 699, κασκόλ 714, γάντια ζεύγη 256, σκελές 467, προσόδια 900, σπέρτα κυτία 554, χαρτοφάκελλα 2.970, κουκούλες 274 και πολλά άλλα είδη.

'Επίσης απέστειλε πρός την Κ.Υ.Α.Μ. δραχμές 516.630, συλλεγείσας εν τη περιφέρειά της.

'Επίσης πρός την 'Υπηρεσίαν 'Αλληλεγγύης Μετώπου της Ε.Ο.Ν. Πρωτευούσης απέστάλησαν τα κάτωθι ποσά:

'Ερως Παός 'Αγίου Νικολάου (Πευκάκια) 5.000, 'Ανδρέας Βορρέ 3.000.

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 345)

Θίμα. 'Ακόμα και προλήψεις, πού δεν πρέπει σοβαρά να τις πιστεύουμε. 'Εξαφνα πιστεύουν μερικοί πως ή εδύχια του σπιτιού ή εξαρτάται από την καλή τύχη, την εδύχια ή την δυστυχία του πρώτου ανθρώπου πού θά μπη στο σπίτι την πρωτοχρονιά. 'Αλλοι μπαίνουν στο σπίτι με το δεξί πόδι για ετό καλό γούρι... 'Όλα αυτά είναι διασκεδαστικά, αλλά όχι σοβαρά πράματα. Πιο σο-

βαρά είναι... τα γλυκίσματα πού συνηθίζουν οι νοικοκυρές να φτιάχνουν την πρωτοχρονιά. Και όλοι τό θεωρούν απαραίτητο να φάνε την πρωτοχρονιά γλυκίσματα.

Στήν 'Αθήνα συνηθίζουν πιδό πολύ τους κουραμπιέδες. 'Αλλοι όμως προτιμούν τις δίπλες ή τα φοινίκια ή τους λουκουμάδες... Τέλος όλα είναι γλυκά και μάς γλυκαίνουν ευχάριστα την αρχή του νέου χρόνου...

... *

Αυτές τις μέρες, δηλαδή από τό Χριστούγεννα ως τό Φώτα, λένε ότι... βγαίνουν και τό καλλικατζά-

ρια. Μάλιστα διηγούνται και διάφορες ιστορίες για τό μυθολογικά αυτάδοντα. 'Όλες αυτές οι ιστορίες φαίνεται ότι έχουν την αρχή τους σέ παιγνίδια και άστεία πού γίνονταν στους Βυζαντινούς χρόνους. Κατά την πρωτοχρονιά στο Βυζάντιον, στους καιρούς της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, τά παιδιά έκαναν περίεργα παιγνίδια, όπως γράφουν παλαιοί χρονογράφοι. Μετεμορφώνοντο με μαύρα ρούχα και μ' άλλα σύνεργα και μπαίνανε στα σπίτια από τό παράθυρα, από τους φεγγίτες και από τις καπνοδόχες

και τρώμαζαν τά παιδιά και τις γυναίκες, μά άρπαζαν και κανένα γλύκισμα... 'Επειδή συχνά τά άτακτα αυτά παιδιά κατέβαιναν στα σπίτια από τις καπνοδόχες στα τζάκια, οι νοικοκυρές άφηναν όλο τό δωδεκαήμερο άναμμένο αδαυιά στο τζάκι... 'Ετσι πώς να μπορούσαν; Θά έπεφταν μέσα στη φωτιά. 'Από εκεί φαίνεται πως έχει αρχή ή σχετική άστεία πρόληψη πού ανάδουν οι νοικοκυρές τό τζάκι αδιάκοπα όλο τό δωδεκαήμερο για τό δώδουν τό άνυπαρκτα καλλικατζάρια!...

Φ. Γιοφύλλης

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΝΤ' ΑΛΜΠΙΑΚ ΚΑΙ Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

'Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και Γενικός 'Επιθεωρητής της Ε.Ο.Ν. κ. 'Ι. Μεταξάς ανακοινού πρός την 'Εθνικήν 'Οργάνωσιν Νεολαίας την κάτωθι επιστολήν του 'Αρχηγού των εν 'Ελλάδι Βρετανικών δυνάμεων στρατηγού Ντ' Αλμπιάκ, απευθυνομένην προς τον στρατιωτικόν άπολουθόν της 'Αγγλίας.

«Βρετανικαί 'Αεροπορικαί Δυνάμεις εν 'Ελλάδι»

'Αγαπητέ μοι Μελόνε,

'Η παρασχεθείσα υπό των μελών της 'Οργανώσεως Νεολαίας βοήθεια εις τας Βρετανικάς Δυνάμεις εν 'Ελλάδι κατά την πρώτην φάσιν τμημάτων ενταθά μόλις τώρα περιήλθεν εις γνώσιν μου.

Θά σοι ήμην λίαν εύγνώμων εάν είχες την καλωσύνην να διαδίδσσης εις τας άρμοδιας 'Ελληνικάς 'Αρχάς την αναγνώρισιν έμου καθώς και των λοιπών στρατιωτικών δυνάμεων εν 'Ελλάδι διά την παρασχεθείσαν, την έποχην ταύτην, βοήθειαν υπό της 'Οργανώσεως της Νεολαίας ολοκληρουν.

Είμεθα ιδιαιτέρως εύγνώμονες διά την τήσον προφρόνως προσφερθείσαν βοήθειαν εργασίας χειρών εις τας αποθήκας του στρατού μας.

'Ελπίζω ότι τά μικρότερα ίδίως άγόρια δεν ύπέφεραν έκ της κοπώσεως, άν και εργάσθησαν όσον οίσοσδήποτε άλλως.

ΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

'Εκτός του εις τό προηγούμενον τεύχος δημοσιευθέντος πίνακος εισφορών διαφόρων 'Ανωγύμων 'Εταιριών και Τραπεζών προσέφερον υπέρ του 'Εθνικού άγώνος και τά κάτωθι ποσά οι έξής οργανισμοί:

—'Ο 'Οργανισμός Βάμβεακος δρχ. 30.000.000.

—Οι 'Αδελφοί Παπαστράτου 4 έκατομμύρια δρχμ.

—'Η Τράπεζα της 'Ελλάδος δρχμ. 10.000.000 και έτερα 5.000.000 αξίαν των ανασθημάτων της Εύαγγελιστρίας Τήνου τά όποια έξ όνόματος των αγωνιζομένων δυνάμεων του 'Εθνους έπιστράφησαν πάλιν εις την Μεγαλόχαρην.

—'Η 'Εθνική Τράπεζα της 'Ελλάδος δρχμ. 10.000.000.

—'Η 'Ιονική Τράπεζα 1.000.000 δρχμ., ή 'Εμπορική Τράπεζα 1 έκατομμύριον, ή Λαϊκή Τράπεζα 500 χιλ., ό Σύλλογος 'Υπαλλήλων της 'Αγροτικής Τραπεζής ολοκληρουν την περιουσίαν του έξ ένός έκατομμυρίου δρχμ., ό ΟΔΕΠ 2 έκατομμ., τό

Μετοχικόν Ταμείον Πολιτικών 'Υπαλλήλων 2 έκατομμ., ή 'Εταιρία Λιπαμάτων 1.000.000 δρχμ., οι κ.κ. Γ. Φ. 'Ανδρεάδης και Υιοί 1.000.000 δρχμ., τά 'Εμπορικά και Βιομηχανικά 'Επιμελητήρια 'Αθηνών δρχμ. 500.000, Πειραιώς 500.000 δρχμ.

—'Η Τράπεζα 'Αθηνών 1.500.000 δρχμ.

ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Οι Φαλαγγίται της 'Υποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. 'Αρρένων Πειραιώς Β. Ξάνθης και Ε. Παράσχος έωσαν έκ βεβαίον θανάτου μίαν γυναίκα εδριοσκομένην εν άφασκι σπύσαντες να την μεταφέρουν εις τό 'Υγειονομικόν Συντρίβον του Τάγματός των όπου της παρεσχέθησαν αι πρώται βοήθειαι. Τους εν λόγω Φαλαγγίτας ήμειψεν ήθικώς ή 'Υποδιοίκρις Πειραιώς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΝ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΜΑΣ

'Η 'Υποδιοίκρις 'Αρρένων Νότου της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας καθήρτισε χωρώδιαν έκ τριάκοντα (30) Φαλαγγιών ή όποια θά χρησιμοποιηται διά την ψυχαγωγίαν των ήρωικών τραυματιών μας.

Η ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

'Εξεδόθη και κυκλοφορεί εις τά μεγαλύτερα βιβλιοπωλεία των 'Αθηνών τό 3ον τεύχος της Φαλαγγιτικής 'Επιθεωρήσεως του έπισήμου όργάνου της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας.

«'Η Φαλαγγιτική 'Επιθεώρησις» είναι ως γνωστόν τό όργανον άγωγής των στελεχών της Ε.Ο.Ν. και έκδίδεται κατά τρίμηνον, εις έκτασιν 250 σελίδων.

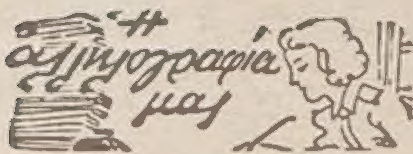
ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ «ΠΑΝ»

'Ο Φυσιολατρικός Σύνδεσμος «ΠΑΝ» θέσας την όλην του όργάνωσιν εις την διάθεσιν της αγωνιζομένης Πατρίδος διέθεσεν ολοκληρουν την χρηματικήν του περιουσίαν άνερχομένην εις δραχμάς περίπου 20.000 διά την αγοράν μαλλιού και ύφασματος διά γάντια, κάλτσες και κουκούλες. Εκ των είδών ταύτων τινά μέν απέστειλε άπ' εθείας εις τά υπό της Πατρίδος αγωνιζόμενα μέλη του τά δε όπόλοιπα παρέδωκεν εις την 'Ομοσπονδίαν 'Εκδору. Σωματίδιον διά την περαιτέρω άποστολήν εις τό Μέτωπον.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΗΣ

Την 20ην Δεκεμβρίου ή Στέγη Φαλαγγίτισης έδωσεν εις τό θέατρον ΡΕΞ την πρώτην της εορτήν υπέρ των σκοπών της 'Υπηρεσίας 'Αλληλεγγύης Μετώπου της Ε.Ο.Ν. Πρωτευούσης. Τό πρόγραμμα της εορτής είναι πλουσιώτατον, περιλαμβάνει δε έκτελέσεις έπικαιρών σκέτς, χορώδιαν κλπ.

Εισιτήρια πωλούνται αντί 10 και 15 δρχ. εις την Στέγην Φαλαγγίτισης 'Αμερικής 19.

Χειρόγραφα και φωτογραφίες δημοσιεύμενα ή μη δεν επιστρέφονται

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΛΕΞ. ΔΕΔΕΝ. 'Η εὐχαρίστησις σου καὶ διαβεβαίωσις στοὺς ἥρωας τοῦ μετώπου τὴν εὐχὴ σου: ἐνὰ γιορτασμένῳ τῇ Πρωτοχρονιά στὰ Πιρναεῖα. — **ΙΩΑΝΝΗΝ Θ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΝ.** Ναί, ἐπὶ 1941 θ' ἀνοίξῃ μὲ νέας νίκας καὶ θὰ κλείσῃ μὲ δόξας δόξης, θύρας μὲς γράσεις. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν εὐχὴ σου. — **ΑΝ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ** Εὐχὴ σου! Ὁ Ἀρχηγός μας εἰναι ἀπερήφανος γιὰ οὐδὲν τοὺς μικροὺς Σκαπανεῖς. Ἡ Πατρίς οὐδὲν εὐγνωσκῇ. Μαζὶ μὲ τοὺς φαντάρους μας καὶ τοὺς συναγωνιστάς οὐς θαλασσινοὺς ἐχαρίσατε νέες δόξας τὴν τιμημένην μας Πατρίδα τὴν 'Ελλάδα. — **ΑΝΤΙΓ. ΔΑΡΑΕΞΗ.** Τὸ ποιῆμα σου πατριωτικώτατο, ἀλλὰ πολὺ μακρὸν. Ἐκατὸν εἰκοσι δέκα τεσσάρων στίχοι. Ποῦ γὰρ; Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν εὐχὴ σου. — **ΔΩΡΗΝ ΛΕΚΑΚΗ.** Εἶναι ἐξηκριμένον ὅτι ὁ Μουσοῦλιν εἶναι ἄθεος. Ἀποδείξῃς ὅτι ποτέ, οὐ καὶ ἐν λόγῳ τοῦ δὲν ἀνέφερε τὸν Θεόν. Ὡς πρὸ καιροῦ οὐχοῦσε παρρησίᾳ μὲ τὴν γυναῖκά σου καὶ μόνον κατόπιν ἐπιμόνων συστάσεων ἐνὸς Ιερῶς, μὲ τὸν ὁποῖον διετῆραι φιλικὰ σχέσεις, ἐδέχθη νὰ νομιμοποιήσῃ τὸ γάμο τοῦ καὶ νὰ τακτοποιήσῃ ἐκκλησιαστικῶς. Θανάτου ἀρχηγόν Κράτους, ποῦ πρῶτος παραβαίνει τοὺς νόμους τῆς πατρίδος τοῦ καὶ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, τί ἀρχηγός εἶναι!... Καὶ ἀπὸ τί εἰδους εὐράματα ἀποτελεῖται τὸ ἐπιτελεῖτό σου. — **ΠΕΤΡΩΝ ΣΚΛΙΑΝ.** Φοῦλας τὴν δρεῖλ σου καὶ θὰ πῆς στὴ Ρώμη. Καλλίτερα ποῦ δὲν σοὶ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ πᾶς πρὶν τὴν κήρυξ τοῦ πολέμου. Τώρα θὰ καθαριθῇ ἀπὸ τοὺς Μουσοῦλιν, Τσιάνο, Φαρινάτσι, τοὺς διαφόρους Μπρούνοους καὶ ἑντας καὶ θὰ τὴν γνωρίσῃς ἀπὸ πολὺ καλλίτερα μορφή. — **ΑΠΟΣΤ. ΘΡΑΚΙΑΔΑΚΗΝ.** Ὁρόσητα τὰ μέτρα. Συγχαρητήρια γιὰ τὴν καλὴν ἐπιδοσί σου. Εἶναι βέβαιον ὅτι σὺ εἴχῃς θὰ γράσῃς αἰσιὰ ποιήματα. — **ΔΥΣΑΝΑ. ΓΗΩΣΤΟΝ.** Δημοσιεύομεν ἐδὼ τὸ σατυρικὸν ποιῆμά σου:

ΑΝ ΧΑΜΗΛΩΝΑΝ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

Ἄν χαμηλῶνεν τὰ βουνὰ
νὰ θάσαν τοὺς τοσλίδες,
τότε θὰ πολεμοῦσαν μόνο οἱ μεκαρονάδες.
Ἄν ἔστιαν οἱ Μεταξῶς
στὰ ὄρη λευκοῦρους,
μὲ τέντες καὶ μὲ ἀσφαλτο
καὶ μὲ ἀσφαλτοὺς δροῦς
κι' ἀκόμη κι' ἐν τοὺς μοῖραζαν
ἀδιὰδροχα κι' ὁμοῦλλες
τότε θὰ πολεμοῦσαν ὅαν ντισεγά κοπέλλας

Εἰς τὸν ἄφρον τῆς θάλασσας
οἱ Ἄγγλοι ἐγερτοῦνοι
κι' ἀλλοίμονο στοὺς Ἴταλοὺς
δὲν κάνουν καὶ φαντοῦ.
Γιὰ θὰ πᾶς γιὰ θὰ θάρρης,
μὰ τοὺς Ρωμηοὺς θὰ θυμῆς.
Γιὰ θὰ πᾶς μὰ θὰ θάρρης,
γιατὶ ἐκεῖ θὰ τοκιστῇ.

ΛΟΧΙΑΝ ΕΥΣΤΑΘΙΩΝ ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΩΝ. Δ' ὀρεῖν χερουργεῖον, Τ.Τ. 732. Σὲ συγχαίρομε θερμὰ γιὰ τὸν πατριωτισμὸ σου. Δημοσιεύομε ἐδὼ περικετὴ τοῦ ἀθροῦ σου: Ἐκάθε λαὸς στὴν ἱστορία τοῦ διαβάσει τὰ πεπραγμένα τῆς φυλῆς τοῦ, ὅστε νὰ δύναται πρὸς ἐκτοὺς νὰ κρίνῃ περὶ τῆς παρούσης καὶ τῆς μελλούσης τύχης τοῦ. Γιὰ μὰ ἀκόμη φορὰ ἓνα χρυσοῦ ρομάντζο ἀνοίγει στὴν 'Ελλάδα μας τὴν σελίδος τοῦ καὶ τὰ ἡρωικά φανταράκια γράφουν σ' αὐτὴς τὴν μεγαλότερες αὐτοθυσίες, μὲ τὴν ὁποίαν τρέχουν πρὸς τὴν δόξαν, πρὸς τὴν Νίκην, πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν, δεικνύοντες στὸν βάρβαρο ἐπιβροῦσα ὅτι οἱ 50 αἰῶνες τῆς φυλῆς μας δὲν ἐτελεύτουν τὴν ζωὴν τῆς 'Ελλάδος, ἀλλὰ στὴν μεγάλην προχιά τοῦ χρόνου ἡ Πατρίς μας θὰ δώσῃ τὸ ἀπερήφανον μετώπον τῆς, δέιγμα λόγους καὶ ἀξίας. Ἀπὸ τὰς φατεινὰς ἐπιλέγει τὸν περασμένον μεγαλειὸν ἔρχοντα χρυσὸ φωτιστάνα σὸ στρατὸ μας, νὰ στεφανώσῃ περὶ λαμπρὰ τὴν Πατρίδα μας δὲν μίαν ἡμέραν, κατασυντρίβουσα τοὺς ἐχθρούς, παρουσιάζον στὸν Κόσμον τὸ μεγάλο ἄλφρος, μὲ τὸ ὁποῖον γνωρίζῃ νὰ πολεμᾷ καὶ νὰ ζῇ. Λαός, ὁ ὁποῖος ἐγνώρισε ἐνὰ Μιλτιάδην, ἐνὰ Λεωνίδα, ἐνὰ Κολκοταρήνην, ἐνὰ Κωνσταν-

τῖνον, γνωρίζῃ νὰ νοιώθῃ τὴν μεγάλην ἐπιταγὴ τῆς Πατρίδος καὶ ν' ἀνεβῇ στὴς ὅριες δόξας τὸ νῆο τοῦ Βασιλῆα, νὰ τραγουδᾷ τὸ νῆο τοῦ ἡρώος τῆς Ἐλευθερίας. — **ΑΡΣΕΝ ΜΑΡΤΥΡΟ-ΣΙΩΝ.** Μηδὲν 72, Ἀθήνας. Ἀπὸ τὸ ποιῆμα σου ε'ὸ στρατὸς τῆς 'Ελλάδος δημοσιεύομεν ἐδὼ μερικὰς στροφάς:

Μὲ γὰρ ποῦ γλυκὰ ἀνατριχιάζει
καὶ μὲ γλῆα καὶ χάρη μαζί
ὁ στρατὸς τῆς 'Ελλάδος βαδίζει
ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀνάγκη φαίη.

Οἱ βροχὲς, ἡ πείνα, τὰ χιόνια
τὸ κορμὶ τοῦ ποτὲ δὲν πτοοῦν
κι' ὅταν πάλιν βροντοῦν τὰ κανόνα
οἱ ἐχθροὶ τοῦ ποτὲ δὲν νικοῦν.

Οἱ ἐχθροὶ τῆς 'Ελλάδος δὲν εἶδαν
τοὺς στρατοὺς τοὺς ποτὲ νικητάς,
γιατὶ πάντα ἐμεῖς πολεμοῦμε
μ' ἓνα τὸν ἢ ἐν ἐπὶ τὰς.

Τὰ ἄλλα δύο «Σὲ ὅδε» καὶ «Ἀθήνα» 'Ελλάς πολὺ μεγάλα, ἀλλὰ προεπιπροσέχοντα. Πρόσεξε: τ' ὑποφέρουν, σ' ἀνθρώπινη τὴ μὴν, σκωθῆκαν, γιατί σ' αὐτ' ἀντιτίθεται κ.λ.τ. ἔχουν καὶ μετρικὰ σφάλματα. — **ΜΗΝΑΝ ΜΑΤΣΑΚΗΝ.** Μὰς γράσεις: Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ποῦ σοὺ γράφω ἀπὸ τὴ Λίσση τοῦ ἐργαζομένου θαλασσινοῦ, ἀκούομαι ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο τὸ κατόρθωμα τοῦ ἡρωικοῦ μας πολεμικοῦ «Ἀετὸς» ποῦ βολεύει ἐνὶ ἰταλικῷ ὑποδρόχιῳ. Συγκινημένοι βαθεῖα χειροκροτοῦμε ἐνθουσιασμένοι καὶ εὐχόμεθα νὰ ἦσαν τὸ ἴδιο ὑποδρόχιον ποῦ τορεῖλλας δολοφονοῦν τὴν «Ἑλλης» μας. Κι' ἐ-

ΓΗΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀλλά-
σουν διεύθυνσιν νὰ μὰς ἐσω-
κλείουν εἰς τὴν ἐπιστολὴν
των δραχμὰς 5 δι' ἐξοδα ἀλ-
λαγῆς τοῦ πλακιδίου των.

τοῖ θὰ εἶναι, γιατί ἡ Παναγία θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπελύν τὴν προσβολὴ καὶ τὴ μεγάλη ἀδικίαν. Τὸ ζήτημα τοῦ σημεῖου ἐτακτοποιήθη. Ἀνόητος πρᾶξις ἀνὴτος γαροφανοῦς. Ἰδοὺ τὸ ποιῆμα σου ε'Ελλάδος:

Στὰ κάστρα τοῦ ὁ ἀντίλαος ἐφάνη τοῦ Μαρα-
[θῶν]
στὴν ἄγια αὐτὴ στιγμῇ,
καὶ μὲ τίτνια ἔλαρον σὸ δικαῖο σου ἀγῶνα
οὐ σπρώχνει ὁμοῦς μ' ὁμῇ...

Ἀχολογᾷ τὸ ἀδίκημα τῆς νίκης σου ποῦ
[ἐφάνη]
δλοῦθε ἡρωική,
κι' ἡ δόξα παραστέκοντας σοὺ πλέκει ὄρη
κι' ἀφῖδα θριαμβική... [στεφάνη].

Νικήτρα ἐοῦ, ἀκατάλυτη, καρδιά, φυχή σου
[κράζει].
λαχτάρα 'Ελληνική,
νὰ φτάσῃ ἐκεῖ τὸ χεῖρ σου, ποῦ ὁ πόθος μας
[κοιτάζει].
κι' ἡ λιπὴ μυστική...

'Ελλάδα, πλέρια σύντριψε μὲ τάλκιμὸ σου χεῖρ
τοῦ ἐχθροῦ σου τὴν ὁμῇ,
καὶ σκέπας τὰ λευτέρη, θαρρόδρεχτά σου μέρη
μ' ἀθάνατη τιμῇ.

Μηνᾶς Μαρσάκης
(Τουρκολίμνος)

ΜΙΑΤΩΝ ΓΚΟΛΕΜΗΝ. Τὸ παραμῦθον «τὸ μαγε-
κὸ δαχτυλίδιον» δὲν εἶναι ἐνδιαφέρον. — **ΚΩΝΣΤ. ΕΥΣΤ. ΚΟΤΡΩΝΗΝ.** Καλὰ τοῦ τὸ γράσεις τοῦ Μουσοῦλιν, Μηδὲν σου. — **ΜΗΝΑΝ ΣΗΡΟΥΧΑΚΗΝ.** Ἡρώακιον Κρήτης. Ἐπειὶ ἐ-
ξω στοὺς ὁλογογισμούς τοῦ. Θὰ ὁποιστῇ τὰς συνεπείας καὶ ὁ ἴδιος ὡς ἀπομῶν καὶ ὁ λαός τοῦ. Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ τραγικώτερον. Μὴ βιά-
ζεσαι. Εἶσαι ἀκόμη πολὺ μικρὸς, θάρρη καὶ οἶνα ἡ σκερὰ σου νὰ δειλῇ πᾶς εἶσαι Κρη-
τικὸπουλο. Συγχαρητήρια στὸν πατέρα σου. — **ΑΝΤΩΝΙΑΝ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ.** Εἰ-
σαι ἀξίεπαινος. Μὰς γράσεις: «Ἐπῆγα σ' ἰδοὺς τοὺς συγγενεῖς μας — καὶ εἶναι πᾶν ἀπὸ εἰ-
κοσι — καὶ τοὺς παρακάλεσα νὰ μὴ κάνουν

ἑτέρος χωρίς τὸν μπαμπὰ μου. Καὶ νὰ μοῦ δώσουν χρήματα ἀπὸ τὴν παγνυδία. Μάζερα ἔτοι-
1875 δραχμὰς. Μ' αὐτὴς ἀγόρασα διαφόρα εἶ-
δη — κονάκι, σοκολάτας, μπικονότα, βιβλία ἐθ-
νομα — τὰ ἐξοίσα πακέτα καὶ τὰ ἔστειλα σὰ
γινωστός μου φαντάρος πολὺ ἐτιμῶς, τοῦ
πολεμοῦν σὸ μέτωπο. Ἐγγραφα στὸν καθέναν
κι' ἀπὸ μὴν κάρτα: «Σοὺ εὐχόμαι νὰ γιορτά-
σῃς τὴν Πρωτοχρονιά στὰ Πιρνα καὶ τὴν Πα-
σχολιά στὴ Ρώμη». — **ΛΟΡΕΝΤΖΩΝ ΑΘΑ-
ΝΑΣΙΟΥ.** Καὶ ἄλλη φορὰ τὸ ἐγγραφεύμε σὴν
σπῆλη αὐτῇ: ἡ προσευχὴ ἔχει μεγάλη δύναμι.
Μπορεῖ νὰ σμίξῃ δύο βουνὰ ἀκόμη! Προσεύχου
εἶναι κι' αὐτὸ μὴν μεγάλη, μὴ ἀνυπολόγητη
οὐδεὶς στὸν ἀγῶνα. — **ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΤΑ-
ΚΟΥΖΗΝΩΝ.** Συγγενήθη τὸ γράμμα σου.
Πᾶς ἦταν δυνατόν νὰ ἡγηθῇ ἡ Ἑλλάς — ὅ-
πως τὸ φαντάσθηκε ὁ γελῶνς ἑκπαιτὸς τῆς ἴ-
ταλίας — μὲ τέτοια καὶ: — **ΚΩΝΣΤ. Α-
ΘΗΝΑΙΩΝ.** Ἡ σατυρική ποιήσις ἔχει κι' αὐ-
τὴ τὴν ἀξίωσιν τῆς. Τὸ ποιῆμα σου δὲν σατυ-
ρίζει, ἀλλ' ὀφείλει. Πρόσεξε τοὺς παρακάτω
σατυρικοὺς στίχους τοῦ γνωστοῦ ποιητῆ κ. Χρ.
Πόρπασου. Δημοσιεύονται γιὰ πρώτη φορὰ:

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

'Αλλάζει ἀρχιστράτηγος
δουδὸν τὴν ἐξομῶδα
Κι' ἀλλοῦς νὰ κἀν δὲν μπορεῖ
γιατὶ πταστοῦνα τάχει βροῖ,
ὁ δόλιος τῆς 'Ελλάδος.

'Αλβιν, Ἀσκάρι, Κένταυροι
τὴν πᾶσαν ἐπὶ τέλους
κι' εἶδαν τὴν γλῶσσα τῆς ἐλπίδας
καὶ μᾶλλον πᾶς ἓνας τοσλίς
κάν' εἰκοσι φροτέλλους!...

Ὡς τρέχουν γιὰ νὰ εὐγουνε
τοσλίς νὰ μὴν τοὺς πιάσῃ,
στὸ τρέξιμό τοῦ Ἴταλοῦ
τὴ δόξα τοῦ πᾶς πρὸ πολλοῦ
ὁ Λούης ἔχει... χάσει!...

Στὴ μάχῃ ὡς γύνονται Ἴταλοι
θ' ἀδίστη ἡ Ἴταλία.
Θὰ μέλουν κατόικοι αὐτοῦ
μόναγος ὁ Νεοῦτος κι' ὁ Σοντοῦ
μὲ δίχως... παντοῦλα!

Τὴν «Ἑλλης» ποῦ μὰς βοούλιαζαν
στὴν ἴθνην μας τὴ νῆσο
ὁ ἐνδοξὸς μας «Ἀετὸς»
μ' ἓνα τορεῖλλισμα κι' αὐτὸς
τὸ αἷμα πῆρε πίσω...

Βλέπουν τὰ δωδεκάησσα
καὶ νὰ λυοφάνουν πᾶς
μ' ἀγόνες κἀνουν ἱεροῦς.
Πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροῦς
πάλι δίκα μας δόνα!

ΧΡΙΣΤΟΦΩΡΩΝ Γ. ΚΑΝΤΑΝ. Περιμε-
νε! Τὴν Κέρκυρα θὰ τὴν πληρώσουν πο-
λὸ ἀκριβὰ οἱ ὀπουλοὶ καὶ θρασεῖς φασίστες.
Γιὰ τὰ θύματα καὶ τὴς ὀμιλίας τῆς Κερκύρας
θὰ κλέψουν περὶ: — **ΜΑΡΙΑΝ ΝΙΚΟΛΟ-
ΠΟΥΛΟΥ.** Ναί, εἶναι πρακτικώτερες εἶσι. Νὰ
πλέτῃς χάρις τὸ καλὸν καὶ χῶρια τὸ σο-
φόν. Πρέπει μάλιστα νὰ πλέτῃς ἡ μὲ 3. Δη-
λοῦθ' ἓνα καλὸν (περικνημῶν) καὶ τρία σο-
φόν. — **ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ Π. ΚΑΙ' ΔΗΝ.** Θὰ
γῆ. Ἄλλ' ἀργότερα. Ἐστάλησαν τὰ ταῦτα.
— **Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΝ.** Τὸ ὄρθρον πολ-
λὸ μακρὸν. Οἱ πενταμυρῆδες ἀποστολὴς ἐβόλθουν
στὸν ἀρμόδιον συνάκτωρα. — **ΣΠΥΡΩΝ ΚΑΡ-
ΠΟΥΖΗΝ.** Ἐλθέσθω. Θὰ σοὺ ἀπαντήσωμε
στὸ προσεχές. Δημοσιεύομεν ἐδὼ τὸ εἶναι

Ο ΤΣΟΛΙΑΣ

Τῆς Νίκης τὰ καὶ θὰ βῇ
κόκκινα μ' αἷμα ὁ τοσλίς.
Χρυσὸς σελίδος δόξας γράσει,
κλωνί τ' ἀέλιος ἀγριελιάς...

ε'Αέας... εὐνοῖα φωνάζει
καὶ νῆος δὲν τὸν συγκρατεῖ.
Τὸ αἷμα μέσῃ τοῦ λᾶς βράζει,
ὅαν καὶ ἀνίσταρτο ζῆτι.

Ἡ γῆ σὸ πέρασμά τοῦ τρέμει,
δοῦναι παντοῦ ὅαν κεραυνός.
Εἶναι κυκλῶν κι' ὅχι μελτέμι,
εἶν' ὁ τοσλίς μας ὁ τρανός...

Στὴν δεῖ τοῦ κανεῖς θαρροῦς
κι' ἀπ' τὴ συγκίνησι ριγέι.
Σ' Ἀλόνδ' ὁ Ἑλληνας σολιζέι
γιατ' εἶν' τῆς δόξας ἡ πηγὴ...

Σ πόρος Καρποδόξης
(Περὶ θῆρα - Πειραιῶς)

Τύποις: «ΠΥΡΕΛΟΥ» Α. Ε.

“Άγιος Βασίλης έρχεται
από την Άλβανία....

